

An abstract painting with a vibrant, textured surface. The colors are a mix of blues, greens, yellows, oranges, and reds, applied in thick, expressive brushstrokes. The overall effect is one of dynamic energy and depth. A large, white, semi-transparent number '1' is positioned on the right side of the image, partially overlapping the text.

Gerekli Olan Tek Bir Şey Vardır

Hans Erik Nissen

1 Ocak

Kardeşler! İsrailîler'in kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için Tanrı'ya yalvarıyorum.

Romalılar 10:1

Önümüzde yeni bir yıl var. Aklımızdan birçok düşünce geçiyor. Yeni yıl ne getirecek? Bunun iyi bir yıl olması için ne yapabiliriz? Bu yıl bize savaş veya başka felaketler getirecek mi? Evet, yeni yılın gelmesi bizi adeta bir ciddiyete çağırıyor.

Tedirgin veya umutlu olduğumuz her şeyin ortasında, tüm bunlardan daha önemli bir konu vardır. Bu mesele kurtuluşumuzdur.

Yeni yılın tarihinin mezar taşımızda yazıp yazmayacağını hiçbirimiz bilmiyoruz. İsa'nın geri gelişinin bu yıl olup olmadığını da bilmiyoruz, ama bir şeyden emin olabiliriz: Tüm başka sorunların önemsiz olduğu bir gün gelecek. O gün bütün mesele, kurtuluş veya Tanrı'dan sonsuz ayrılış hakkında olacak.

Siz yeniden doğmuş olanlar, yeni yılda imanınızda İsa'yla sıkıca birleşmelisiniz. İsa'da sahip olduğunuz hayal edilemez zenginlikleri tanımakta gelişmelisiniz. Bu yıl O'nun size yardım edemeyeceği hiçbir sorunla karşılaşmayacaksınız. Gücünüz, kudretiniz ve cesaretiniz bizzat İsa olacak. Bu nedenle, korkmayın ve sizi kurtarmış Olan'a sıkı sıkıya inanın. Başladığı işe devam edecek ve tamamına erdirecektir.

Hristiyan değilseniz, bu yılın sizin kurtuluş yılınız olması için dua edin. Meyve verme umuduyla Tanrı'nın ayakta durmasına izin verdiği bir ağaç gibisiniz. O'nun sizi aramasını boşa çıkarmayın! Tövbe edin ve Rab'be inanın!

Kutsal Ruh'un rüzgârının ülkemizin üzerinde esmesini görmeye her şeyden çok ihtiyacımız var. Tanrı'dan uyanış isteyelim. Çölün bir gül bahçesi gibi çiçek açmasını yaşayabilmeyi bir kez daha hayal edin!

Tanrı için imkânsız bir şey yoktur. O dışsal koşullara bağlı değildir; O ölüleri diriltebilen mucize Tanrısı'dır.

Bu nedenle, Tanrı'ya kurtuluş için, kendi kurtuluşumuz için, bize yakın olan insanlar için, 'halkımız' dediğimiz insanlar için ve Tanrı'nın bize sorumluluk verdiği hizmet alanları için dua edelim. Dua etmek yararlıdır, çünkü bu yeni yılda Tanrı, dualarımızı işiten Tanrı'dır.

2 Ocak

Oysa gerekli olan tek bir şey vardır.

Luka 10:42

Tanrı'nın Sözü'nü zihninize kaydetmelisiniz. Bu sözleri defalarca duymalısınız, çünkü orada kalmaları çok zordur. Tanrı'nın düşünceleri bizim düşüncelerimiz değildir.

Başka birçok şeyin daha gerekli olduğunu düşünürsünüz. Bunun nedeni sonsuzluğun ne olduğunu kavrayamamamızdır. Düşünceniz hiç sonu gelmeyen bir zamana tutunamaz. Kutsal Kitap'taki cehennem tanımını sizi dehşete düşürebilir; ama sonsuz yargının ne kadar korkunç olduğunu asla tamamen anlayamazsınız. Göklerdeki mutluluk düşüncesi zihninizi sevinçle doldurur ve göklerin krallığındaki yüceliğin sizin anlayışınızı fersah fersah aştığının farkına varırsınız.

Sonsuzluk gerçeğini İsa'nın bildiği şekilde bilseydiniz, gerekli olan yalnızca ve yalnızca tek bir şey olduğu sizin için çok açık olurdu.

Yargılama zamanında bir değil, ama iki seçenek vardır. Yargılamada Tanrı herkesle aynı şekilde konuşmaz. Bazılarını kutsanmış, bazılarını lanetlenmiş olarak adlandıracaktır.

Tanrı'nın yargısı sonsuzdur, değiştirilemez. Bu nedenle, Tanrı'nın kurtuluş ve sonsuz cehennem hakkında vereceği hükmün yanında diğer tüm konular önemsizdir.

Tanrı'nın krallığında hedefime ulaşmak istiyorsam, beni hedefe ulaştıracak yolu seçmeliyim. Cennete gitmek istiyorsam, beni oraya götüren yolu izlemeliyim.

Ve kurtuluş için gerekli olan bir şey de Meryem'in yaptığını yapmaktır: Ayaklarının dibine oturup İsa'nın sözünü dinlemek. Meryem oraya eleştiri veya değerlendirme için oturmadı. Kendisiyle ilgili harika bir şey olduğunu düşünerek oturmadı. Ama İsa'nın mutluluk veren sözlerini bulmuştu. Yaşamak için onları duyması gerekiyordu.

"Gerekli olan tek bir şey vardır!"

Tanrı'nın çocuğunun hayatındaki en önemli şey, Rab'bin Sözü'dür. Bu Söz olmadan göğe ulaşamayız, çünkü İsa ve Rab'bin Sözü birdir. Ve İsa olmadan kurtuluş yoktur.

Bu nedenle, sizin ve benim için yapılacak tek şey vardır: İhtiyacımız olan tek şey olduğu gerçeğinin sonuçlarını almalıyız. Tanrı'nın Sözü'ne hayatımızda önderlik rolünü vermeliyiz.

3 Ocak

Senin önün sıra gidip dağları düzleyecek, tunç kapıları kırıp demir sürgülerini parçalayacağım.

Yeşaya 45:2

Tanrı'nın yolunu izlemek sık sık büyük zorluklara neden olur. Orada demir sürgülü tunç kapılarla karşılaşsınız.

Zorluk ve sıkıntı, sizi artık Tanrı'nın istediği yerde olmadığını düşün­dürtmemelidir. Bu aile ortamında, çalıştığınız işte veya kilisede geçerlidir.

Babil'de geçirdikleri 70 yıldan sonra, İsraililer Yeruşalim'i tekrar görmeyi pek umuyorlardı.

Ancak Tanrı Tanrı'dır. O İsrail'i yönlendirdi. Size de aynısını yapacaktır. Engelleri yolunuzdan kaldıracaktır.

Belki Tanrı'nın sizi dar ve karanlık yollara sürüklediğini düşünüyorsunuz. Sanki hiç sonu gelmeyecekmiş gibi hissediyorsunuz. Ama sonu gelecek. Tanrı, çocuğunun umutsuzluğa yenik düşmesine asla izin vermez. Sevinç tekrar doğacaktır. Bazıları için bu ancak sonsuzlukta gerçekleşir, ama yine de Tanrı çoğumuzu burada yeryüzünde feraha çıkarır.

Yıllardır İsa'yla birlikte yürüyen talihlilerdenseniz, kutsanmış bir deneyim edinmiş olacaksınız: Sıkıntılarınızda Rab'bi çağırdığınızda o sizi defalarca zorluklarınızın içinden çıkartmıştır.

Bu nedenle, bugün de Tanrı'ya cesurca iman edebilirsiniz. Kendi liyakatsizliğinize bakmayın ve bunun Tanrı'nın vaatlerini bozmasına izin vermeyin. Hayır, siz gözlerinizi Tanrı'nın lütfuna dikin. Tanrı'nın size beslediği sevginin temeli, sizin sevmeye layık olup olmadığınız değildir. Bu, tamamen Tanrı'nın yüreğinde sizin için kaynayan sevgisinin bir sonucudur.

Rab sizi unutmadı. O önünüzden giderken dahi sizi görür. Daha ileri gittiğinizde, gözleriniz açılacaktır. Rab yolunuzdaki engelleri kaldırmıştır.

Mücadele ve sıkıntı sonsuza dek sürmez. Zaferinizi kendi başınıza kazanmak için tasarlanmadınız. *“RAB sizin için savaşacak.”* Gözlerinizi kaldırın! Kendinizi umutsuzluğa teslim etmeyin. Bir geleceğiniz ve umudunuz var.

4 Ocak

Önlerinden bir adam göndermişti, köle olarak satılan Yusuf'tu bu.

Mezmun 105:17

Yusuf'u Mısır'a gönderenin Tanrı olduğunu düşünen biri var mıydı diye merak ederim. Onu satan kardeşleri değil miydi? Onu Mısır'a götüren Midyanlı tüccarlar değil miydi? Onu köle pazarında onlar satılığa çıkarmadı mı? Onun sahte suçlamalarla zindana girmesine neden olan Potifar'ın karısı değil miydi? Zindandan çıkınca ona yardım etmeyi unutan baş saki değil miydi?

Evet, öyleydi.

Tüm bunlar olurken Tanrı neredeydi? Tanrı tüm bunların içindeydi. Tüm bu dış görünümün arkasında, Yusuf aracılığıyla halkını kıtlıktan kurtaracak olan Tanrı vardı.

Hayatınızda birçok olay cereyan eder ve dıştan bakıldığında garip tesadüfler gibi görünebilirler, ama öyle değildir. Tanrı'nın sizin ve sizin vasıtanızla kutsayacağı başkalarıyla bir planı vardır.

Tanrı'nın yolunu göremediğimiz zamanlar vardır. Yusuf da göremedi. Ama Tanrı'nın Sözü'ne sıkıca bağlandı ve bu Tanrı'nın Sözü'ne dayanarak o deneyden geçti.

Tanrı'nın düşüncelerini tahmin edemezsiniz, ama Tanrı kendisini Kutsal Kitap aracılığıyla vahyeder. Bu yüzden orada yazılanlara çok dikkat etmelisiniz. Tanrı sizi sıkıntı ve denemelerden geçirirken, bu sözler size yardımcı olacaktır.

Tanrı sizi terbiye ettiği zaman, sizden alacağı çok şey olabilir. Ama Sözü'nü sizden asla almaz. Böylece Tanrı, kendisini sevenlerle birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunun güvencesini verir.

Bazen Tanrı biz hâlâ hayattayken kendi davranışının üzerine ışık tutar. Yusuf bunu yaşadı ve başka birçokları da yaşadı. Bazen de sonsuzluğun bu tarafında hiçbir açıklama vermez.

Tanrı ne yaparsa yapsın, ya bunu ya da şunu, Tanrı'nın çocuğu olarak kendinizi şansa bırakmadığına güvenmelisiniz. Yöneten bir göksel Baba var. Taş yürekli ve zalim kardeşler de Tanrı'nın planının bir parçası. Haksız suçlamalar ve tutuklanmalar da öyle.

Bu nedenle, zor olsa da Tanrı'nın yolunda kalmalısınız. O'nun isteğine boyun eğin. Kendi zamanlamasıyla sizi tekrar feraha kavuşturacaktır. Başkaları için bir bereket kaynağı olacak ve Tanrı'nın adını yücelteceksiniz.

5 Ocak

Dahası var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum.

Filipililer 3:8

Tanrı'nın bir çocuğu için her şeyi zarar saymak zordur. Bu ancak İsa'yı tanımaya bağlı olan doğru bakış açısına sahip olmakla gerçekleşir.

Bu yüzden, en gerçek olana, en derin olana ve hayatınızın sarsılmaz tek temeline sürekli olarak geri dönmelisiniz: İsa'yı tanımak. Başka konular hakkında pek fazla şey bilmezsiniz. Bir an gelir ve hayatınızın tüm gidişatı değişebilir. Ama İsa değişmez.

Yıllar geçtikçe siz de değişirsiniz. Ciddi hastalıkların ve acıların bizi vuraçağına inanmak zor gelir, ama olur. Eğer o zamana dek İsa henüz gelmemişse, bir gün gömüleceğiz, yani mezarımız olursa. Kim bilir, belki de ölüleri gömecek kimsenin kalmadığı bir nükleer savaşta öleceğiz.

İsa'yı tanımanın dışında her şeyi kaybedeceğiz. Ölüm buna son veremez.

Hayatta iyi şeylerin nasıl parçalanıp yok olduğunu düşündüğünüz oldu mu? Kademeli olarak, Tanrı, zavallı durumunuzu size giderek daha çok gösterir. Hristiyanlığınızın bile günahla ve bencillikle bozulduğunu anlarsınız. Eğer Tanrı hizmetinizi krallığında lütfuyla kaplamazsa, hizmetiniz sizi Tanrı'nın gazabına mahkûm eder. Hizmetiniz Tanrı için kutsal ve saf değildir. O duygularınızı, düşüncelerinizi ve isteksizliğinizi görmüştür. Tanrı'nın yüzünün önünde hiçbir şey kalmaz. Her şey mahkûm etmekte ve suçlamaktadır.

Öyleyse her şeyi zarar sayıp İsa'ya dönebilmem büyük bir zenginlik değil mi? O beni asla terk etmemiştir ve etmeyecektir.

O'nu tanıyabildiğimi bir düşünün! O gözlerimin önünden çıkmaz. İmanla, Söz aracılığıyla O'nu yüz yüze göreceğim.

İsa'yı düşünmekten bıkmam. Sonsuzlukta da bıkmayacağım. Bu hayattan ayrılmam gerektiği zaman, gözlerimin arayacağı ilk kişi O'dur. Ve gözlerim O'nu gördüğü zaman, gözümü O'ndan ayırmayacağım.

İsa'yı tanımak, sonsuzluklar boyunca en muhteşem şeydir.

6 Ocak

Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır.

1. Yuhanna 5:4

İman, İsa'ya güvenmektir. Büyük imana sahip olmak, büyük güvene sahip olmaktır.

İmansız dünya imanı hiçe sayar. İsa'ya güven duyan ve hayatını bunun üzerine kuran birini, en hafif tabiriyle saflıkla yaftalar.

Tanrı'nın yargısı farklıdır. O kişinin yüreğindeki imana bakar. *“İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır.”*

Dünyayı yaptıklarınızla veya yapacaklarınızla, eylemlerinizle asla alt edemeyeceksiniz. Ama imanınız galip gelmiştir. Bunun nedeni iman ettiğiniz İsa'ya ayrılmaz şekilde bağlanmış olmanızdır. Yüreğinizde imanı başlatan İsa hakkındaki sözdü ve onu her gün besleyip geliştiren de aynı sözdür.

İsa'yla birlikte büyüdünüz. O'nun için geçerli olan şey, sizin için de geçerlidir.

İsa dünyayı yendi. Bunu, tam da dünya O'nu yeniyor gibi görünürken yaptı. Paskalya'dan önceki Cuma günü, dünya O'nu yendiğini sandı. Ama yanıldı, gerçekleşen tam tersiydi. Dünya, İsa'nın çarmıhıyla yenilgiye uğradı.

Bugün de aynı oluyor. Görünüşte dünya zafer kazanıyor gibi. Zaferden zafere ilerliyor. Yaşam ve insan doğası hakkında köklerini Hristiyan bakış açısından alan her şey çöpe atılıyor. Eski Hristiyan ülkelerde yabancı inançlar kökleniyor. Yeni bir putperestlik düşüncesi ve hayat tarzı yayılmaya başlıyor. Dünya imanı alt edecek gibidir, ama bu gerçekleşmeyecektir. Bu dünyanın ortasında, bu dünyaya ait olmayanlar var. Onlar bu dünya üzerinde zafer kazanmışlardır. Tüm maddi unsurlar ateşle yok olduğunda, dünya ve üzerindeki her şey çırılçplak kaldığında, onların imanları devam edecektir.

İsa'ya iman kalır.

İman, sizinle O'nun arasındaki bağıdır. Ölüm bu bağı kopartamaz. Bu sonsuza dek geçerlidir. O yüzden bu sade imanınızda kalmalısınız. İmanınız kendi başına zayıf olabilir, ama o iman İsa'nın gücünü bilir. İmanda kalırsanız, İsa kendi işini tamamlayacaktır. O zaman şöyle nağmeler yükseltirsiniz: “Rab İsa, sendeki sonsuz zafere şimdi ve her zaman sahibim!”

7 Ocak

İçime güç koydun, beni yüreklendirdin.

Mezmun 138:3

Cesaretim yok diyebilirsiniz.

Pes etmiş olabilirsiniz. Defalarca deneyip çabaladınız. Tüm gücünüzü topladınız ama bir işe yaramadı. Yeterince gücünüz yokmuş!

Bir şeyi yanlış anlamışsınız. Tanrı, çabalayarak zafer kazanmanızı asla beklemedi. Kendi gücünüzle yol alırsanız kendi gücünüzün ötesinde ilerleyemezsiniz. O yolda karşılaşılabileceğiniz birçok tehlike vardır. Er ya da geç, bir şeyler ters gider ve başınız derde girer.

Yapmanız gereken Rab'den cesaret almaktır. Her şey ters gittiğinde sizi ayakta tutabilecek cesareti yalnızca O verir.

Tanrı cesareti size gizemli bir şekilde vermez. Rab gökten yardımını gönderir. Bunu Sözü'nde sizinle buluşarak yapar.

Bu nedenle, cesareti kırılmış olanlar Rab'bin Sözü'yle yaşamalıdır. Sözü okumalı ve yerine getirmelisiniz. Gerçeklerin tıpkı Tanrı'nın Sözü'nün dediği şekilde olduğuna dair Sözü'e bütün canınızla güvenmelisiniz. Yer ve gök geçecektir, ama Tanrı'nın Sözü gerçekten "*adımlarım için çıra*"dır (Mezmun 119:105). Bu çırayı elinizden düşürmemelisiniz.

Tanrı'nın Sözü'ne bağlı olanlar olarak bilmelisiniz ki, Tanrı, Sözü'nün ışığını üzerinizde parlatacaktır. Sizi Kutsal Ruh aracılığıyla yönlendirecek ve yardım edecektir. Sözü'nün içinizde alevlenmesini ve yüreğinizi doldurmasını sağlayacaktır.

O zaman harika şeyler olur; cesaretle kuşanırsınız. Artık cesaretli olmayı düşünmezsiniz, çünkü Tanrı'nın Sözü'yle galip gelmişsinizdir. O'na güvenmeye başlarsınız. O hayatınızın kayalık zemini olmuştur.

Her şey sallanabilir, ama Söz sınıksız durur. Anlamayabilirsiniz, ama Rab'bin vaatlerinin ve taahhütlerinin sonsuza dek yürürlükte kaldığını bilirsiniz.

Tanrı'nın Sözü sizi bir kez daha diriltmiştir. Bilgelikle devam ediyorsunuz. Kutsal Ruh'un yüreğinize koyduğu cesaretle kuşandınız. Gözlerinizi kaldırıp Rab'be şöyle diyebilirsiniz: "*İçime güç koydun, beni yüreklendirdin.*"

8 Ocak

Süleyman yaşlandıkça, karıları onu başka ilahların ardınca yürümek üzere saptırdılar.

1. Krallar 11:4

Yaşlandığınızda nasıl biri olacaksınız? İnancınızda samimi ve saygılı olacak mısınız? Kutsal biri mi olacaksınız? Hayatınızın son dönemi sizi Tanrı'nın yüzünün huzurunda sevinçle durmaya yönlendirecek mi? Serbest zamanlarınızı duada mı geçireceksiniz?

Hristiyan yaşamının yaşlılık dönemiyle ilgili olarak birçok yanıltıcı hayal kurulur. Ama çoğu durumda kişi gençlik yıllarında başladığı alışkanlıklarla olgunluk çağında da aynen devam eder.

Süleyman için de durum böyleydi. Onun hakkında söylenecek bir sürü iyi şey vardır. O, birçok yolla gerçek ruhsal ve insani değerleri aradı. Ama onları her yönüyle uygulamadı.

Yasanın Tekrarı 17:14-20'deki krallara ilişkin kurallarda, Rab kralların kendileri için çok sayıda kadın, at ve servet biriktirmemesini söyler. Süleyman, Tanrı'nın bu sözlerini kendisine uyarlamadı. Yıllarca sanki iyi gidiyor gibi göründü, ama hayatının son dönemi şok ediciydi. Sonunda bir putpereste dönüştü.

Süleyman size soruyor: Yaşlanırken hayatınızda sizi cehenneme sürükleyen bir döneme mi girdiniz? Hayatınızda Tanrı'nın Sözü'ne göre yaşamadığınız alanlar mı var? Görünüşte her şey iyi gidiyor gibiyken dahi bir Hristiyan'ın hayatında büyük yanlışlar olabileceğinin farkında mısınız?

Günahla hesaplaşmak önemlidir. Günah tamamen olgunlaştığında ölüm getirir. Ebedi ölüm! O zaman tövbe için çok geç olur. Yaptığınız tüm iyi şeylerde teselli bulmamalısınız. Öte yandan hayatınızdaki günahı da örtbas etmemelisiniz.

Ve siz yaşını almış olanlar: Hâlâ tövbe etme zamanıdır. Hayatınızda birçok fırsatı heba etmiş ve başarısız olmuş olabilirsiniz. İsa'nın günahkârları kurtarmak için geldiğini bilmelisiniz. İsa'yla bağışlanma vardır. Ne kadar yoldan sapmış olsanız da, İsa sizi kurtarabilir ve her şey iyi olabilir.

Bugün İsa sizi çağırıyor. O'na evet cevabını verin! O zaman hayatınızın son dönemi Süleyman'inkinden farklı olacaktır.

9 Ocak

Bu yüzden günlerimizi saymayı bize öğret ki, bilgelik kazanalım.

Mezmun 90:12

Neden günlerimi saymaktan bıkkınlık geliyor? Çünkü ölüm son düşmandır ve eski doğam bir gün ölümle mücadele edeceği ve bedenimin gömüleceği gerçeği hakkında düşünmek istemez.

Tanrı'nın Sözü beni tamamen bilir. Gitmem gereken yolu bana gösterebilmesinin nedeni budur. Göksel Baba'mdan, kendi isteğimle ulaşamayacağım bilgiyi isteyebilirim. Bu son derece önemlidir, çünkü bunun ardından yüreğimize bilgelik gelir.

İblis, ölüm gerçeğini size unutturmaya çalışır. Ruhumuzun düşmanı, hayatınızın sonunu düşünmekten sizi alıkoyabileceğini bilir; aklınız sanki hiç ayrılmayacağınız bu dünyaya döner ve bu dünyanın içindeki düzenlemelerinizle ilgilenirsiniz.

Günlerini saymayı öğrenmek için dua etmek, gerçeklik duygusu için dua etmektir. Tanrı bize verdiği ev ödevinin bir kısmını öğretir. Dünyaya ait olan şeylerin birçok açıdan nasıl yok olacağını farkına varmamızı sağlar. Acılı ve ciddi hastalıklar bu konuyu düşünmemize neden olur. Bir yakınıımızı kaybetmek aynı etkiyi yaratır. Epeydir genç değilseniz, ölüm ilanları birçok kişinin sizin yaşınıza gelmeden öldüğünü hatırlatır.

Hesabınızı kapatmış ve ayrılmaya hazırsanız kutsanmış bir insansınız. Hiç umulmadık bir zamanda öleceğinizi bilirsiniz. Geçmiş hayatınıza minnettarlıkla bakabilirsiniz. Rab sizi aydınlık ve karanlık günlerde taşımıştır. Tüm bunların içinden günahlarınızın bağışlanma lütfunun örtüsüyle geçersiniz.

Aynı zamanda ileriye güvenle bakarsınız. Bir gün imanla sahip olduğunuz her şeyi kendi gözlerinizle göreceksiniz. Her ulustan, oymaktan, halktan, farklı diller konuşan insanlardan oluşan, kimsenin sayamayacağı büyük bir kalabalıkla birleşeceksiniz. O zaman az olanlar çok olacak. Herkesin gözü Baba Tanrı'da, Her Şeye Gücü Yeten'de ve Kuzu'da olacak. Kutsal Ruh Tanrı'yı yüceltecek ve sonsuzluk övgü ilahileriyle dolacak.

Tanrı size günlerinizi saymayı öğrettiğinde, hayatı sonsuzluğun penceresinden görmenizi sağlar. Bu size bilgelikle dolu bir yürek verir.

10 Ocak

Çektiğim bunca acı esenlik bulmam içindi.

Yeşaya 38:17

Hayatınızdaki acı şeyler tehlikelidir. Bunlar sizi de acılaştırabilir. Zihin daima karşılaştığınız şeyin rengine bürünme tehlikesiyle burun burundur. Böyle tepki vermek doğal bir şeydir. İnsanın günaha düşüşünden bu yana doğamız yozlaşmış bir durumdadır. Onu izlediğimizde, Tanrı'ya sırtımızı döneriz ve mahvoluruz.

Hizkiya, Tanrı'dan korkan ender Yahuda krallarından biriydi. Hayatındaki acılık esenliğe dönüştü. Ölüyordu, ama acı ve zor şeylerin Tanrı'nın terbiye eden eli olduğunu biliyordu. Sıkıntı anında Rab'bi aramasının nedeni buydu.

Tanrı çektiğiniz acıdan fayda sağlamanızı da ister. Bu sadece bir şeyin farkına vardığınızda olur. Size olan her şeyde, esasen Tanrı'yla haşır neşirsiniz. Evet, Şeytan size karşı fırtınalar estirdiği zaman dahi Tanrı'nın, güçlü olandan daha güçlü olduğunu ve Tanrı karşıtının Rab'bin izin verdiği yerden öteye gidemeyeceğini bilmelisiniz.

Tanrı acı veren şeyler aracılığıyla, günahın ücretinin ölüm olduğu düşmüş bir dünyada kaybolmuş bir günahkâr olarak yaşamının ne demek olduğunu gösterecektir. Dünya ve onun zevkleri gerçek rengini gösterir. Bu dünyanın sunduğu esenliğin daima belayla sonuçlandığının farkına varırsınız.

Dünya ruhunuzun özlediği şeyi size veremez. Dünyanın mutlu ettiği insanların perde arkasını görebilseydiniz, hayatlarını içten içe kurutan acıyı da görecektiniz. Dünya hayal kırıklığına uğratar ve aldatır ve bunu en ciddi biçimde de en sonda yapar.

Bu nedenle, acı şeyler Tanrı'nın çağrısıdır: Yüreklerinize esenlik verebilen Tanrı'ya geri dönmelisiniz. Sizi yakan susuzluğu söndürebilen şeyleri ancak İsa'yla ve İsa'da bulursunuz.

İsa, Tanrı'yla olan davanızı gördü. O'nun çarmıhta kendini kurban olarak sunmasına iman ederek, yaşayabileceğiniz her zorluğa rağmen esenliğiniz olduğunu bilmelisiniz. Ve Tanrı'yla barışmış olmak her şeyden daha önemlidir. Tüm öğeler ateşte yanıp kül olduğunda kalıcı olan budur. Benim ve sizin gibi günahkârları kurtaracak olan şey budur.

11 Ocak

Ama sen bağışlayıcısın, öyle ki senden korkulsun.

Mezmun 130:4

Tanrı yoluna bağlılık her konuda yararlıdır. Dünyevi ve ruhsal hayatımızla ilgili her şeyde bereket sağlar. Tanrı yoluna bağlılığın her şey için bir değeri vardır; hem şimdiki hem de gelecek olan yaşamın vaadini içerir.

Bu nedenle, Tanrı yoluna bağlılığın kendi hayatlarımızda bu kadar az olması üzücüdür. Ellerimi tekrar ve tekrar dua için kaldırmam gerekir: Rab, her şeyden önce bana adından korkmayı ve adını sevmeyi öğret.

Tanrı, Söz'ü aracılığıyla yardımımıza gelir. Yasa'nın¹ yoluna gitmememiz için bize yardım eder. İyi niyetlerimizin yeterli olmadığını bilir. İrade zayıftır. İsa bedenlerimizin zayıf olduğunu söylerken ne kadar da haklı.

Dolayısıyla, Tanrı, bizim mutluluğumuz adına, O'na bağlı kalmamız için değişik bir yol gösterir. Bu, günahların bağışlanması yoludur.

Tanrı yoluna bağlılıkla günahların bağışlanması arasında bir ilişki olması bize tuhaf gelebilir ama durum böyledir.

Tanrı yoluna gerçek bağlılık dehşetten değil sevgiden kaynaklanan bir korku içerir. Yetkin sevgi korkuyu siler atar ve Tanrı'ya olan gerçek bağlılığa yol açar.

İmanla yaşarsanız, bunu kendi hayatınızda bilirsiniz. Tanrı'nın isteklerine karşı hareket etmekten nefret edersiniz. Sevgi, sizi her yönden Tanrı'yı hoşnut etmeyi istemeye teşvik eder. Kendi iradenizi O'nunkine teslim etmek istersiniz. Kendinizi ne kadar çok düşünen biri olduğunuzu fark ettiğinizde, kendinizi Kurtarıcınızın önünde alçaltırsınız. Sizde tamamen Rab'bin düşüncelerinin hâkim olmasını istersiniz. Kendi düşüncelerinizin değil.

Tanrı'nın lütfuyla karşılaştığınız yerde küçülürsünüz. Her şeyi Rab'be borçlu olduğunuzun farkına varırsınız. Tanrı'nın hâlâ sizi nasıl sevdiğini anlayamazsınız. Hristiyanlığınız kötü bir durumdadır.

Ama aynı zamanda, Tanrı'nın lütfunun da büyüdüğünü görürsünüz. O lütfu gün be gün ihtiyacınız vardır. Geriye bakıp düşündüğünüzde, Tanrı'nın lütfunu size okyanus gibi vermiş olduğunun farkına varırsınız. Geçtiğiniz yolları atlatıp sağ kalmak için çok fazla lütfu ihtiyacınız olduğunu da bilirsiniz.

Yüreğiniz lütfu okyanusuna döndüğünde, sevgide ve Tanrı yoluna bağlılıkta büyürsünüz.

¹ Burada kastedilen Tanrı'nın yasalarına uymanın gerekli olmadığı değil, bu yasalara kendi dindarca çabalarımızla uymaya çalışarak kendimizi kurtaramayacağımızdır. Kurtulmak için kişinin kendine değil, Kurtarıcıya, yani İsa Mesih'e güvenmesi gerekir. O'nun çarmıh üzerindeki ölümü ve üç gün sonra gerçekleşen dirilişiyle kazandığı kurtuluşa iman etmekle kurtuluruz (Bkz. Elç. 4:12).

12 Ocak

Eksiğim olmaz.

Mezmun 23:1

Birçok eksiğiniz olduğunu düşünebilirsiniz. Hiçbir şeyden memnun olmayabilirsiniz.

Tanrı diğer insanlara size verdiğinden daha büyük armağanlar vermiştir. Bazıları daha hoş bir dış görünüşe ve daha sevimli bir huya sahiptir. Kimileri el işlerinde daha becerikli olurlar. Kimileriye kendilerini daha iyi bir şekilde ifade edebilirler.

Ruhsal konulara gelince, birçok Hristiyan sizden açık ara daha iyidir. Tanrı'ya daha yakın yaşarlar ve O'nu yüceltmeye çok daha büyük katkıda bulunurlar.

Evet, çok altta olduğunuzu düşünebilirsiniz. Peki nasıl oluyor da Tanrı sizin eksiğiniz olmayacağını söylüyor?

Çünkü İsa'ya iman ediyorsanız, çobanınız Rab'dir. Bu öyle muhteşem bir şeydir ki, eksiğiniz olmaz. Yolunuzu kendiniz bulmanız gerekmez. Başka biri size rehberlik eder. Kendiniz için sorumluluk almanız da gerekmez, çünkü İsa bunu yapmıştır.

Tanrı'nın bir çocuğu olarak, yoksulluğun anlamını bilmezsiniz. Mesih'in tüm zenginliği ve bolluğu üzerinde payınız vardır. İsa sizi her yönden gözecektir.

O'nun kollarında kaldığınız sürece, hiçbir günah sizi Tanrı'dan ayıramayacak. Sizi arayan ve kurtaran Çoban'ınız, sizi tamamen arındırır. O'nun kanı yüreğinizin en derinine ulaşır ve ruhunuzu kar gibi beyaz yapar.

Çoban sizi koruduğu sürece, Şeytan'ın hiçbir saldırısı sizi yok edemeyecektir. Tanrı korkmanıza izin verdiğinde, bu yalnızca sizi kendisine daha da yaklaştırmak istediği için olur.

Birçok zorluklardan geçeriz, çünkü Çoban bizim için neyse o şey olmak isteriz. Kendimizi korumak isteriz. Keşke gözlerimizi sahip olduğumuz Çoban'a açık tutabilseydik! O zaman İsa'yla birlikteyken eksiğimiz olmadığını görürdük.

O bizim zihnimizi ve bedenimizi gözetir. O'nu sonsuzlarca öveceğimiz göğe doğru giden yolda bizi günden güne yönlendirir.

13 Ocak

Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur.

Romalılar 8:1

Bu, Kutsal Kitap'ın en çok bilinen ayetlerindendir ve bunun iyi bir nedeni vardır. Bu ayete demir attığınızda mutlu olursunuz. Bu çıpa demiri sizi her fırtınada güvende tutar.

Tanrı'nın çocuğu, bir Hristiyan olarak hayatında birçok suçlamayla karşılaşır. Birçokları için başarısız oldukları Hristiyanlık, altında ezildikleri bir yük olur. Hristiyanlar olarak nasıl yaşamaları gerektiğini gayet iyi bilirler. Candan, mutlu ve kendi fedakâr Hristiyanlar olmak için mücadele ederler. Ama asla başaramazlar. *“Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür”*. Evet, başa çıkmakta çok zorlandığımız eski benliğimiz, çok fazla kötülük barındırır.

Romalılar 8:1'in, bu mücadelede ölüme hazır biri tarafından yazıldığını hiç düşündünüz mü?

Pavlus bir önceki bölümde, eski benlikle yeni benlik arasındaki savaşı gözler önüne serer. Onun yazdıklarını okumak şok etkisi yaratır. Pavlus'un deneyimi, iyiyi yapmak istediği zaman kötünün yanı başında olmasıdır. İyi olanı yapmak ister ama yapmaz. Aksine yapmak istemediği kötü olanı yapar. Çaresizlikle haykırır: *“Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak?”*

Öyleyse, başarılı bir Hristiyan olma mücadelesinin umutsuz bir uğraş olduğunu yaşayan ilk kişi siz değilsiniz. Ancak yardım Söz'de bulunur: *“Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur.”*

Pavlus burada huzur bulur. Sayısız Hristiyan da aynısını yapmıştır.

Başkalarının sizi mahkûm etmesi mümkündür. Ama İsa'daysanız, sizi mahkûm etmeyendesiniz demektir. O, en yüksek adalet mahkemesinin yargıcısıdır. O sizi aklar.

Tanrı'nın aklamasının kökeninde, O'nun sizin yerinize başkasını mahkûm ettiği gerçeği yatar. Suçun gerektirdiği hükmün biricik Oğlu'nu vurmasına izin vermiştir. Tüm günahlarınızı O'nun omzuna yükleyerek, O'nu lanetlemiştir. Sizin için mahkûmiyet (suçlama) yoktur. İsa'nın eylemi sayesinde özgürsünüz. Yoksulluğunuzda zenginsiniz. O'nun sayesinde her şeye sahipsiniz.

14 Ocak

RAB Gidyon'a şöyle dedi: "Yanında fazla adam var; Midyan'ı onların eline teslim etmem. Yoksa İsraililer, 'Kendi gücümüzle kurtulduk' diyerek bana karşı övünebilirler."

Hâkimler 7:2

Tanrı'ya ait olan onur ve yüceliği kendimize mâl etmek çok kolaydır. Bunu belki sözlerinizle değil, düşüncelerinizle yaparsınız. Birisi olmak arzusu, günaha düşüşünden bu yana insanlığın yakasına yapışmış bir illettir. Ve hepimiz içimizde o zehri taşıyoruz.

Birçok denenmenin ve aşağılanmanın nedeni, Tanrı'nın bizi günahın içinde bırakmak istememesidir. Bize kendimiz hakkındaki gerçeği öğretmek ister. Hiçbir şey hak etmediğimizi anlamalıyız. Her şey Tanrı'nın merhameti ve lütfu sayesinde olur.

Gidyon, çok fazla adamı olduğunu düşünmüyordu. Kendinden sayıca üstün olan düşmana karşı muhtemelen daha da fazla adam toplamak istiyordu. Ama zaferi kendine mal etme olasılıklarının tümünü Tanrı'nın ondan almak istediğinin farkına varmalıydı. Göreceli olarak az olan gücü yeterliydi. Tanrı, Gidyon'a kendi gücüne güvenmemesi gerektiğini göstermek istedi.

Hayatınızda da aynıysa geçerlidir. Gücünüzün çok az olduğunu düşünürsünüz. Genellikle daha fazlası için dua edersiniz. Tanrı'nın duanızı duymadığını anlamazsınız. Sanki dua ettiğiniz şeyin tam aksi oluyor gibidir. Tanrı sizi tamamen zayıf ve çaresiz bırakır. Rab'bin duanızı duymadığını düşünerek asla ayartılmayın. Tanrı'nın sizi kendi hâlinize bıraktığını da düşünmeyin. Hayır, O sizi gözetir. Kendinize bir şey kalmadığı ve bir şey yapamadığınız zaman, Tanrı O'nun lütfunu ve gücünü yaşamanıza izin verir: "*Gücüm güçsüzlükte tamamlanır.*"

Ya onur ve yücelik? O yalnızca Tanrı'ya aittir. Övünebileceğiniz hiçbir şey yoktur. Sadece şunu diyebilirsiniz: "*Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun!*"

Yüreğinizde yalnızca Tanrı büyük olduğunda, harika şeyler olur, hayatınıza mutluluk akar. Onur ve yüceliğe sahip olmamak ve aynı zamanda şöyle biri olmak iyi bir şeydir: Her şeyi Tanrı'ya borçlu olan, yücelikten yoksun bir günahkâr.

15 Ocak

İşte, Tanrınız!

Yeşaya 40:9

Bu iki sözcüğün size yardım edebileceğine inanıyor musunuz? Yoksa her hayal kırıklığına uğradığınızda yardımı farklı yerlerde arayanlardan mısınız?

Tanrı'nın kendilerine yardım edebileceği inancını terk etmiş Hristiyanlar vardır. Dünyanın verebileceği yardımı ararlar.

Ancak, aramızda Tanrı'nın "*İşte Tanrınız!*" diyen sözünü duyan O'na ait bir topluluk hâlâ vardır. O'nu takip etmezlerse, bu sözleri de duymazlar.

Bir Hristiyan'ın iki doğası vardır. Eski bencil yaratılışınız Tanrı'ya güvenmez. Esasen Tanrı'dan nefret eder ve O'na asla itaat etmez. Doğal insan asla iman ve güvenle gözlerini Tanrı'ya dikmez.

İsa, eski yaratılışınız artık efendiniz olmasın diye sizi ondan kurtarmıştır. Bu nedenle, içinizde Tanrı'nın Sözü'nü takip etmeyi reddeden şeylere pabuç bırakmamalısınız.

Yeniden doğduğunuzda İsa Kutsal Ruh aracılığıyla içinizde yaşamaya başladı. Dolayısıyla siz artık Tanrı'nın vaatlerine daima evet diyen yeni insansınız. "*İşte Tanrınız!*" çağrısını duyduğunuzda zihninizde bir "evet" yanılanır. Bu sözlerin şimdi ve sonsuza dek tüm sıkıntılardan çıkış anahtarı olduğuna yüreklerinizde ikna olursunuz.

Kendimizi ve başkalarını sürekli mercek altına alıp birbirimiz için kasvetli olasılıklar düşünmek iyi değildir. Bu yalnızca güçsüzlük hissini artırır. Yapmanız gereken, gözlerinizi yukarı kaldırıp tüm zorluk dağlarının üzerindeki Tanrı'yı görmektir. Oğlu'nu bizim günahlarımız için veren Tanrı'yı görmektir. Bizi bulan, omuzlarında Baba'nın evine taşıyan Tanrı'yı görmektir. Tüm sıkıntılarda ve zorluklarda bizi Vaat Edilen Ülke'ye götüren Tanrı'yı görmektir.

Yüreklerimizi bu kutsanmış çağrıya açacağız: "*İşte Tanrınız!*" Zihninizde bu sözlere yer vereceğiz. Ve iman gözleriyle, hiçbir şeyin imkânsız olmadığı Tanrı'yı göreceğiz.

16 Ocak

Ama RAB, “Kadın emzikteki çocuğunu unutabilir mi?” diyor, “Rahminden çıkan çocuktan sevecenliği esirger mi?” Kadın unutabilir, ama ben seni asla unutmam. Bak, adını avuçlarıma kazıdım, duvarlarını gözlüyorum sürekli.

Yeşaya 49:15-16

Tanrı'nın sizi unutmuş olduğunu düşünmekle sürekli ayartılırsınız. Sıkıntı zamanlarınızda sürekli dua ettiğiniz halde Tanrı müdahil olmadığında bu ayartı gelir. Zihin gözünüzle eski günahların tekrar ayaklandığını gördüğünüzde bu ayartı gelir. Zafer için dua ettiğiniz halde günahın yeni yaralarıyla dehşete düştüğünüzde bu ayartı gelir.

İsa size sesleniyor: “Seni asla unutmam!” Ve sizi neden unutmayacağını da ekliyor: Adınız O'nun avuçlarına kazılı. “Kazılı” sözcüğü “yazılı” anlamına da gelir. Adınız O'nun avuçlarına kolayca silinebilecek bir el yazısıyla yazılmış değildir.

Bu sözleri okurken çivi izlerini düşünmemek mümkün değildir. Böyle düşündüğünüzde, yüreğinizde çok büyük şeyler olur. İsa borç yükünüz karşılığında çarmıha çivilediğinde, adınız O'nun avuçlarına kazındı.

İsa Tomas'la karşılaştığında ellerinde hâlâ çivi yaralarının izleri vardı. Diriliş bunu değiştirmemişti. Adınızın kazınmasını tercih edebileceğiniz başka bir yer var mı? Belki İsa'nın yüreği olabilir. Ama merak etmeyin; zaten oradasınız. O sizi sonsuz sevgisinin içinde, yüreğinde taşır.

Bu sevgi sadece sözcüklerden ibaret değildir. Delinmiş elleri sizi sevdiğinin bir kanıtıdır. Sizin ve kendi sevgi kurbanının bir olmasını istedi. Bu, Golgota'daki lütfun eylemine iman etmekle gerçekleşir.

İsa'nın sizin için ödemek zorunda olduğu bedelin içinde kendinizi kaybederseniz, tüm sorunlar biter. İsa'nın kanayan yüreği sizin yüreğinize unutulmadığınızı söyler. Aksine, o kadar derin ve güçlü biçimde sevilmişsinizdir ki, bunu asla tamamen kavrayamayacaksınız.

Tanrı, sizi şimdi yürümekte olduğunuz yola neden yönlendirdiğini anlamanızı her zaman sağlamaz. Ancak şu konuda asla şüpheniz olmasın ister: O sizi unutmamıştır. Adınızı avuçlarına kazımıştır. Bugün adınız oradadır. Sizin için her şey karanlıkken adınız oradadır. Adalet kürsüsünün önünde durmanız gerektiğinde adınız oradadır. İsa tarafından unutulmuş değilsiniz.

17 Ocak

O'nda kurtuluşa, günahlarımızın başışına sahibiz.

Kolosaliler 1:14

Kurtuluş için özlem çekmeyi bilir misiniz? Bunu hepimiz bilmez miyiz? Bizi bağlayan her şeyden kurtulmak isteriz.

Bolluk içinde yaşama umudu bu özlemden kaynaklanır. Birçok insan finansal sıkıntılardan kurtularak istediği şeyi yapabilmeyi arzular. Bazıları ailesiyle, arkadaşlarıyla ve tanıdıklarıyla bağını keser. Bu tip bağlarla özgürlüklerinin kısıtlanmasını istemezler. Aslına bakarsanız, hastalıktan ve sıkıntıdan kurtulmayı kim istemez ki?

Her geçen gün daha fazla insan, kendilerini kurtarma amacıyla ya da kurtuluş zamanının gelmiş olduğuna bir anlık bile inanabilmek için, bir yerden bir diğerine savrulur. Kimisi çareyi sarhoş olmakta arar, bir başkası başka bir yerde.

Kurtuluşun tek bir yolu vardır. Yalnızca günahın sonuçlarından değil, ama günahın kendisinden de kurtulmak gerekir. Bunu yapabilecek tek kişi İsa'dır. Günaha tutsak olmuş her köleyi özgürleştirebilir.

İsa bizi güçlü ve sadece dışsal olarak özgürleşmiş insanlara dönüştürmez. İçimizdeki insanla da ilgilenir. Yeniden doğuşu verir. Yeni bir yürek verir.

Bunlar İsa'ya iman etmeye başladığınızda olur. O zaman Tanrı size Sözü'nde vaat ettiği her şeyi elde etmeniz için güç ve hak verir.

Kendinizi birçok engelle kısıtlanmış hissetseniz dahi, sizi bağlayan her şeyden İsa sayesinde özgürleşmişsinizdir. İsa sayesinde özgürleşmeniz, İsa'nın özgür olduğu her şeyden sizin de özgür olduğunuz anlamına gelir. O yasadan özgür olduğu gibi siz de yasadan özgür olursunuz. O ölümden ve yargıdan özgür olduğu gibi siz de olursunuz.

Kurtarılmış bir günahkârsanız, yüreğinize şunu söylemeye hakkınız vardır: İsa Tanrı sevgisinden ve O'nun isteğinden başka hiçbir şeye bağlı değildi. O bana tüm zenginlikleri verdi. O'nun için geçerli olan şey benim için de geçerlidir. Gerçekten özgürüm. Günahın sürekli üzerime saldığı ıstırap ve gölge çok kısa sürecektir. Çok yakında Tanrı'nın tahtının önünde hiç bitmeyen övgü ve şükran ilahileri eşliğinde kurtarılmış ve özgür olarak yaşayacağım.

O'nda kurtuluşa sahibiz.

18 Ocak

İşte önüne kimsenin kapayamayacağı açık bir kapı koydum.

Vahiy 3:8

Tanrı'nın Söz'ü sıklıkla düşündüğümüzün tersini söyler.

Filadelfya'daki kilisenin durumu gerçekten zordu. Sayıca azdılar. Şehirde putperestler çoğunlukta ve Yahudiler tarafından güçlü şekilde baskı altına alınmışlardı.

Ancak İsa onların önüne açık bir kapı koydu.

Sizin durumunuz nasıl? Kapalı kapıların önünde mi duruyorsunuz? Giderrek daha fazla mı ne yapacağınızı bilemez hâldesiniz?

İsa'nın sözlerini dinleyin: *“İşte önüne kimsenin kapayamayacağı açık bir kapı koydum.”* Biz açık bir kapı bulmak için mücadele ederken, İsa kendi açık kapısına doğru bize çobanlık etmiştir. Bu nasıl bir kapıdır?

Öncelikle, Tanrı'nın yüreğine açılan bir kapıdır. İsa bu kapıyı bizim için açmıştır. Bu, bizi vurması gereken lanet O'nu vurduğunda gerçekleşmiştir. Ve İsa'nın ardında Tanrı vardır. O biricik Oğlu'nu bizim için vererek, yüreğinin bize karşı tutumu hakkındaki tüm şüphelerimizi silmiştir. Size ne olursa olsun, Tanrı'nın sevgisine giden yolun daima açık olduğunu bilmelisiniz.

İkincisi, tüm kapılar kapalı görüldüğünde Tanrı genellikle duruma müdahale eder. Bu müdahale çok kez arzu ettiğimizden daha sonra olur. Yine de zamanı gelince gerçekleşir.

Rab bizi bilir. Bize neyin fayda sağlayacağını bilir. O bizi yönlendirdiğinde asla hata yapmaz.

Kendi Sözü'ne inanmamızı bize öğretmek ister. Göremesiniz dahi önüne açık bir kapı koymuştur. Bulamasanız da sizin için açılan bir yol da vardır. Tanrı kendi zamanlamasıyla ve yöntemiyle duruma müdahale edecektir.

Bir gün durup hayatınıza dönüp baktığınızda, Tanrı'nın eğrilmiş olan şeyleri nasıl düzelttiğini göreceksiniz. Ve dudaklarınızdan hayranlıkla şu sözler dökülecek: Rab, her şeyi iyi yapmışsın.

19 Ocak

İsa, “Çocuklar, balığınız yok mu?” diye sordu.

Yuhanna 21:5

Taberiye Gölü’nde İsa’nın böyle dünyevi bir soru sorması tuhaf görünür. Sonuçta ölümden dirilmiş İsa öğrencilerine o kadar da sık görünmüyordu. Böyle bir anda onların gündelik ekmeğinin olup olmadığı meselesi o kadar önemli miydi?

İsa için önemsiz değildi ve bunu dostlarına da söylemek ister. Dirilmiş ve yüceltilmiş Kurtarıcı’nın bizim gündelik ihtiyaçlarımızla ilgilendiğini onların da bilmesini ister. O, yalnızca dünyada yaşadığı zaman suyu şaraba çeviren ve çölün ortasında beş bin kişiyi doyuran Kişi değildir. İsa bugün de aynıdır.

Hatırı sayılı sayıda Hristiyan, geçim derdiyle iki yakasını bir araya getirme telaşındadır. İsa’nın onları kurtardığından ve Tanrı’nın önünde savunduğundan şüpheleri yoktur, ama İsa’nın onların gündelik ekmeğiyle ilgilendiğine inanmakta güçlük çekerler.

Öğrenciler, sizin de yapmanız gereken şeyi yaptılar ve İsa’ya her şeyi anlattılar. O gece hiç balık tutamamışlardı. Sonra İsa onlara ağı teknelerinin sağ tarafına atmalarını buyurdu. Orada 153 iri balık tuttular.

İsa size yardım etmek istiyor, buna güvenebilirsiniz. Taberiye Gölü’nde yaşadıkları, daha sonra öğrenciler için çok değerli bir tecrübe olmuştu. Bildiğiniz gibi, ondan sonra da birçok sıkıntıyla baş etmek zorunda kalmışlardı.

Tekrar ve tekrar Tanrı’nın Sözü’ne dönmelisiniz. Rab gündelik ihtiyaçlarınızı gözetir. Sizi aç bırakmaz. Belki alıştığınızdan daha azıyla idare etmeyi size öğretir, ama sizi asla terk etmez.

153 iri balık; küçük bir av değildi. Birazını yediler, birazını sattılar. Bu şekilde bir süre geçimlerini sağladılar. Daha sonra İsa’nın onlara tekrar yardım etmesi gerekti. Dolayısıyla, hayatları boyunca yardım aldılar.

Aynısı sizin hayatınızda da olabilir. İsa’ya işlerin nasıl gittiğini söyleyin. Güveniniz O’nda olsun. O’nun müdahale edeceğine güvenin. Sizi biraz bekletebilir, ama asla yüz üstü bırakmaz. O, asla çocuklarını kendi hâllerine terk etmemiştir.

20 Ocak

Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.

Yuhanna 14:27

Birçok insan İsa'dan dünyanın verdiği şeyleri vermesini ister. Ama O bunu yapmayacaktır.

Adamın biri İsa'ya geldi. Miras davasıyla ilgili yardım istedi. Ve yardımı aldı. Ancak beklediğinden farklı bir yardımdı bu. İsa ona zengin budala melisini anlattı (bkz. Luka 12:13-21).

İsa size dünyanın verdiği şeyleri vermez. Dünya, karşılığını almadan size hiçbir şey vermez. Bu karşılığın bedeli ağırdır, çünkü dünya sizden yüreğinizi ister. Tanrı'nın Sözü 1. Timoteos 6:9'da şöyle der: *“Zengin olmak isteyenler ayartılıp tuzağa düşerler, insanı çöküşe ve yıkıma götüren birçok saçma ve zararlı arzulara kapılırlar.”*

Tanrı'dan asla sizi sonsuza kadar mahvedecek bir şey istemeyin. Ama O'ndan, eski benliğinizin dünyevi arzularına razı olmamanız için yardım isteyin.

İsa'nın size bırakmış olduğu şey, başka her şeyden daha muhteşemdir, kendi esenliğidir.

Bu öncelikle Tanrı'yla tam bir barış demektir. İsa günahlarımızı yükledi ve bunun bedelini ödedi. Esenliğimiz için gerekli olan ceza O'na verildi. Bizler O'nun yaralarıyla şifa bulduk.

Ne mutlu, hak etmediği halde İsa'ya iman ederek Tanrı'yla barışma lütunu almış yoksul bir günahkâr olana. O zaman hiçbir günah Tanrı'yla olan ilişkimize engel olamaz. Mahkûmiyet yoktur. Yalnızca İsa'nın bize verdiği esenlik vardır.

İsa dünyadayken yaratılmış şeylere olan tüm bağlardan özgürdü. Tanrı'nın verdiği armağanlara minnet duyarak gerçek bir insan hayatı yaşadı. Yalnızca Tanrı'ya ve O'nun armağanlarına bağlıydı.

İsa'ya iman ederek, bu günahlı dünyanın egemeni karşısında diz çökme bağınızdan fidyeyle kurtarıldınız. Hayatınız sahip olduğunuz şeylere dayanmıyor. Gökte sizi ebediyen gözeten bir Babanız var. O'nunla bir Baba-evlat ilişkisi içinde huzur bulmaya hakkınız vardır.

İsa'ya iman ederek gökte ve yeryüzünde esenliğe sahipsiniz. Bu, size İsa'nın armağanıdır. Bu armağanı bugün kabul edin!

21 Ocak

Kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ... olan İsa Mesih.

Vahiy 1:5

Temel şeyleri korumak zordur. Zihin en çok neyin gerekli olduğunu anlayamaz. Ama yüreğimiz buna inanabilir. Ve yürek duyarak inanır. Bu nedenle, Tanrı'nın Sözü size İsa'nın kanıyla günahlarınızdan özgür kılındığınızı defalarca söyler.

Ama yine de o günahları hissedersiniz. Belki başkalarının gördüğü günahlarınızla başa çıkmışsınızdır. Ancak içinizdeki saklı günahlar hâlâ etkin olabilir. Kibriniz sürekli kendini belli eder. Birisi olmak istersiniz. Kendinizi korumak istersiniz. Belki de bir Norveçli ozanın, Per Nordsletten'in, dizelerine eşlik edersiniz:

*"Ağlarım ve iç çekerim: Gelecek ne getirecek?
Cennetin keyifli kıyılarına ulaşacak mıyım?"*

Yalnızca Tanrı'nın Sözü'ne kulak verseydiniz! O Söz size, kendi başınıza asla kurtulamayacağınız günahlardan özgür kılındığınızı söyler. Size acı veren günahları yendiniz. İsa'nın kanı aracılığıyla onlardan kurtuldunuz. Günahınız veya deneyiminiz bu müjdeyi sarsamaz.

Günahınızdan farkına vardığınız ölçüde özgür kılınmadınız. İsa'nın kanının ulaştığı yere dek özgürleştirildiniz. Ve Kuzu'nun kanı hayatınızdaki her bir günaha ulaşır. Günahtan kurtulduğunuzda, günahı düşünmekten de özgür olursunuz. Onun yerine gözlerinizi sizi Kurtaran'a ve Özgürleştiren'e çevirebilirsiniz. İmanınızı, İsa'nın sizi kurtarıırken ödediği bedel üzerinde temellendirin. Altın ve gümüş bunu başaramazdı. Oğul'un kanından daha azı bunu başaramazdı.

Kendi kararınızı vererek özgürleşmediniz. Ama İsa'nın kanı sizi özgürleştirdi. Hayata gözlerinizi açmadan önce, serbest bırakıldınız. Ve İsa'ya imanla, O'ndaki tam kurtuluşa sahipsiniz.

Cennette bile, imanla dünyada olduğunuzdan daha fazla günahtan özgür kılınmayacaksınız. Tanrı içinizdeki günahı artık anmaz oldu. Onu lütuf denizinin derinliklerine atmıştır.

Suçlu hissedebilirsiniz ama değilsiniz. Özgürsünüz. Zincirler kırılmıştır. İsa sizi özgür kılmıştır. O nedenle şu ilahiye eşlik edebilirsiniz:

*"Artık daima İsa Mesih'te olan
Sonsuz zafere sahibim."*

22 Ocak

“Sahte peygamberlerden sakının!” ... “Onları meyvelerinden tanıyacaksınız.”

Matta 7:15-16

İsa öğrencileriyle konuşurken sahte peygamberlerden sakınmaları gerektiğini söyledi. Onlar hem imanlılar hem de imansızlar için tehlike arz ederler. Hristiyan'ın eski doğası, içinde yeni ve farklı bir mesaj özlemi barındırır.

Eski benliğimiz, çarmıhın mesajından çok kolay bıkar. İsa'nın kaybolmuş günahkârların Kurtarıcısı olduğu gerçeği yeni bir şey değildir. Sıklıkla söylenmiş ve duyulmuştur.

Bu yüzden birçokları bunu monoton ve sıkıcı bulur. Başka biri gelip yeni ve duyulmamış bir şey söylediğinde hemen merakları kabarıp. Çoğu insan ruhsal bir durgunlukta olduklarını düşünür. Yeni bir çıkış noktası ararlar. Yeni olan her şeye açık olmalarının nedeni budur. Sürekli şu soruyu sorarlar: Ruhsal yenilenmenin yolu nerededir?

Bu tutuma sahip birçok kişi yaşam veren müjdeden uzaklaşmıştır. Düşünsel anlamda hâlâ müjdeye tutunsalar da, o artık kendi ruhları için bir yaşam ekmeği olmaktan çıkmıştır.

İsa sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyabileceğinizi söyler. Onları gö-rerek tanıyamazsınız. Kendi hakkında söyledikleri şeylere bakarak da tanıyamazsınız. Hayır, onlar meyvelerine bakarak tanınmalıdır.

Gerçek öğrenci, günahkârları günahları bağışlansın ve Tanrı'da lütuf bulsunlar diye İsa'ya yönlendirir. Gerçek öğrenci, İsa'nın kanını yüceltmekten asla geri duramaz. Gerçek öğrenci, İsa'yı Tanrı'nın boğazlanmış günah Kuzu'su olarak vaaz eder.

Aynı zamanda günahın ciddiyeti açığa çıkar. Hiçbir Hristiyan bu konuda rahatını bozmadan yaşamamalıdır. İsa'nın girdiği yerden günahın çıkması gerekir. Tanrı'nın lütfü bize, tanrısızlığa ve dünyasal tutkulara “hayır” demeyi öğretir.

Gerçek peygamberler, İsa'nın ayak izlerini takip ederler. Dolayısıyla hizmetlerinin meyvesi İsa'yı öven kurtarılmış günahkârlar olur. Kurtuluşlarının bedelinin ne olduğu hakkında konuşmaktan asla bıkamazlar. İsa'nın işinin tamamlanmış olduğunu tekrar ve tekrar vaaz ederler. İsa Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilişinden başka hiçbir şey bilmemeye kararlıydılar.

Sahte peygamberlerse beti benzi kaçmış bir müjdeyi vaaz ederler. Günah ve kaybolmuş günahkârlar için lütuf haricinde her şeyle meşguldürler. Onlardan sakının.

23 Ocak

Çünkü ben Tanrı için yaşamak üzere Yasa aracılığıyla Yasa karşısında öldüm.

Galatyalılar 2:19

Yaşam sona ermez. Eski benliğin yaşamı da sona ermez. Çeşitli yollarla varlığını devam ettirmeye çalışır.

Tanrı'nın yasası, Tanrı'nın sözlerle ifade edilmiş kutsallığıdır. Yasanın sınırı yoktur. Her şeyi birden ister. Bir buyruğu çiğnediğinizde, tümüne karşı suçlu olursunuz.

Eski benliğiniz yasadan korkar. Sürekli kaytarmaya çalışır. Ancak Tanrı'nın Ruhu Söz'ün ışığını üzerinize döktüğünde, yasadan kaytarmak sizin için imkânsız hale gelir. O zaman Tanrı'nın huzurunda bir suçlu olarak durursunuz. Ağzınız kapanır. Kendinizi savunamazsınız.

Diri Tanrı'yla yüz yüzeysenizi suçlayan şey yalnızca büyük günahlarınız değildir. Sizinle ilgili iyi şeylerin bile kirliliğini fark edersiniz. Yaptığınız her şeyde kendinize odaklanıyorsunuzdur. En kutsal ve iyi şeyleri bile kendinizi yükseltmek için kullanıyorsunuzdur. Diğer insanların sizi fark etmesini istiyor, edemediklerinde bunu kendiniz hallediyorsunuzdur.

Yozlaşma uçurumu derindir. Tanrı'nın Ruhu bu yozlaşmayı görmeyi sağladığında, kalbiniz kırılır.

Kurtulmanızı kendi çabalarınıza borçlu olsaydınız, sonsuza dek kaybolurdunuz. Kendi dindarca çabalarınız başarısız olmakla kalmaz; baştan sona lekelidirler de.

Artık güveneceğiniz bir şey kalmadığını fark ettiğinizde kendinizi her zamankinden daha çok kaybolmuş hissedersiniz. Tanrı'nın huzuruna günahlarınızdan başka götüreceği bir şeyiniz yoktur. Bulmaya çalıştığınız her şey karşınıza suçlama olarak çıkar.

En kötüsü de yasanın sizi suçlamaya hakkı olmasıdır. O zaman kimse sizden daha fazla kaybolmuş değildir. Tüm eylemlerinizi, en iyi olanları bile, sizi cehenneme mahkûm eder.

Tanrı sizi yasa aracılığıyla böylesine kırılğan hale getirdiğinde size şu soruyu sordurtur: *"Kurtulmak için ne yapmam gerekir?"* Bu sorunun yalnızca tek cevabı vardır: *"İsa Mesih'e iman et, kurtulacaksınız."* Sizi kurtarmak için Golgota'dan uzanan ele tutunun.

24 Ocak

İsa şarabı tadınca, “Tamamlandı!” dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.

Yuhanna 19:30

Sesini yükseltti ve “*Tamamlandı!*” dedi. Bundan daha iyi bir söz söylenmemiştir. Çünkü bu sözü söyleyen O’dur. O yalan söyleyemez. Dolayısıyla O’nun söylediği her şeye güvenebilirsiniz.

O kadar çok insan büyük ve güçlü sözler söylemiştir. Kaç kere kurtuluşun değişik yollarından bahsetmişlerdir. Milyonlarca insan hayal kırıklığı ve acı yaşamış ve daha fazla da Yargı Günü’nde –gerçek açığa çıktığında– yaşayacaktır. O zaman çok sayıda insan yanlış peygamberleri takip ettiğinin farkına varacaktır.

İsa, Tanrı’nın Oğlu olduğunu kanıtlamıştır. Bunu ölümlerden dirilerek yapmıştır. “*Tamamlandı!*” demiştir. Bu söz, İsa’nın aralarında yaşadığı her bir kişiye, vergi görevlilerine, günahkârlara, Ferisililere, din bilginlere vs. söylenmiştir. Evet, bu söz sizi ve sizinle olan herkesi kapsar. Kimse bu sözden muaf değildir. Hayatınızın mahvolmuş olması, ya da kendinizi değersiz hissetmeniz hiç önemli değildir.

İsa “*Tamamlandı!*” dedi. O’nun sözleri hayatınız boyunca sizi izler; bu muhteşem kurtuluşu inkâr ederseniz, bu sözler size yargı getirecektir.

Tamamlanmış olan şey nedir?

Kurtuluşunuz için ihtiyaç duyduğunuz her şeydir. Kurtuluşunuz tamamlanmıştır. Tamamlanmıştır ve imanla kabul ettiğinizde sizindir.

İsa bu kutsanmış sözleri nasıl söyleyebildi?

Çünkü çarmıhın üzerinde, kutsal ve değerli kanıyla sizin için gerekli olan bedeli ödedi. Bu bedel Tanrı için yeterliydi. Bu nedenle, yargıyı güvenle bekleyebilirsiniz. Kurtuluşunuzu O’nun tamamlanmış işinin üzerine koyduğunuzda, kayalık zemindesiniz. Buna bir şey eklememelisiniz. İsa’nın avuçlarındaki çivi izleri, satın alındığınızı ve bedelinizin ödendiğini söyler. Tamamlandı!

25 Ocak

Ama öğrenciler çevresinde toplanınca Pavlus ayağa kalkıp kente döndü. Ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe'ye gitti.

Elçilerin İşleri 14:20

Listra kentinde Pavlus'a Hermes ismini taktılar. Ama kendisine tapınmalarına izin vermeyince, Yahudilerin ona karşı bir zülüm dalgası tetiklemesi zor olmadı. Kısa bir süre önce ona tanrı diyenler tarafından taşlanmasının nedeni buydu. Kalabalık kararsızdı. Bir anda "Hozana!" diye bağırıp hemen sonra "çarmıha gerin" diyebiliyorlardı.

Pavlus'u öldü zannedip kentin dışına attılar. Ama ölmemişti.

Pavlus bilincini yitirmiş baygın bir halde yatarken ilk gözlerini açtığı anda sizce ne yaşadı? Hristiyanlar etrafını sarmıştı. Birçoğunun dua etmek için orada olduğuna emin olabilirsiniz.

Pavlus yere yığılırken nefretle dolu gözlerle çevriliydi, ama kendine geldiğinde sevgi dolu gözlerle sarmalanmıştı.

Dokunaklı ama tanıdık bir manzaradır bu. Birçok Hristiyan buna benzer şeyler yaşamıştır. Şiddetli darbelere maruz kalmışlardır. Bazen düşmüşler ve tamamen nakavt olmuşlardır. Ancak kendi hallerine bırakılmamışlardır. Dostları tarafından çevrelenmişlerdir. Bu insanlar sevdikleri birini Rab'be taşımışlardır. Diğer tüm yolların kapalı olduğunu bildiklerinde dua yolunun hep açık olduğunun bilincinde olmuşlardır.

Pavlus'u ayağa kalkıp tekrar kente gitmek için cesaretlendiren iki neden vardır. Bunlardan daha önemli olanı, Tanrı'nın duaları işittiğidir. Şefaath, dua edilen kişi için Tanrı'nın gücünün yolunu açar. Pavlus taşlandığında kendisi için dua edemez haldeydi. Ama diğerleri bunu yapabiliirdi. Ve Tanrı duaları işitir.

Diğer neden, öğrencilerin Pavlus'a gösterdikleri şefkat ve yardımdı. Kimenin tek başına bırakılmayacağını bilmek bizi güçlendirir.

Birbirimiz için dua edelim! Hasta insanları ve sıkıntı çekenleri de içine alan bir dua zinciri oluşturalım. Tanrı bugün de mucizeler Tanrı'sıdır. Tanrı'nın birçok çocuğu buna tanıklık edebilir.

Zor durumlara düşmüş Hristiyan kardeş ve kız kardeşlerimizi Rab'bin önüne getirelim. O zaman Tanrı kutsamasını onların ve bizim üzerimize yağdırır.

26 Ocak

...ve senin sözüne uydular.

Yuhanna 17:6

İsa'nın öğrencilerine dikkat çekmek zor değildir. Elbette onların da hayatı günahla lekelenmişti. Yine de her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gittiler. Sıkıntılara O'nunla birlikte katıldılar. O'nun ayak izlerini takip etmek için birçok fedakârlık yaptılar. Bildiğimiz kadarıyla da, birçoğu imanlarına kanlarıyla tanıklık etti.

Ama başkâhnlık duasında, İsa yalnızca bunlara odaklanmadı. Tek bir şeyden bahsetti: Öğrenciler Tanrı'nın sözüne itaat etmişlerdi. Bir Hristiyan Tanrı'yı bundan daha fazla onurlandıramaz. Tanrı'nın Sözü'ne bağlı olan kişi O'na inanır. Tanrı bir şey söylüyorsa onun doğru olduğu gerçeğine güvenir. Hiç kimse ve hiçbir şey O'nun Sözü'nü yok edemez. Gökte ve yeryüzünde bütün yetki O'na aittir. O yalan söyleyemez. O'nun Sözü kalıcıdır.

Tanrı'nın Sözü, İsa'nın öğretisi aracılığıyla öğrencilerin yüreğine yerleştirildi. İsa bu Sözü dostlarına, hayatlarının sarsılmaz temeli olması için verdi. Dirilmiş Kurtarıcı bunu nesiller boyunca yapmıştır.

Hayatınızda kalıcı olan pek bir şey yoktur. Ama bir şey vardır: Tanrı'nın Sözü. Zorluklardan, sıkıntılardan, denenmelerden ve mücadelelerden geçerken, Rab sizi daima o kayalık zemine geri götürür. O sizi sırrına ulaşılmaz bilgeliği içinde derinlere götürdüğünde, size ihtiyacınız olan şeyi de verir. Hayatınız ne kadar karanlık olursa olsun, hâlâ parlayan bir ışık vardır. O ışık söndürülemez. Bu, Sözü'nün ışığıdır. Belki o ışığın sönmüş olduğunu ve Sözü'nün sizi ilgilendirmediyini düşünebilirsiniz. Ama bu doğru değildir. Tanrı'nın Sözü'nün bulunmadığı hiçbir durum yoktur.

Söz'e ilk iman ettiğinizde kurtuldunuz. O zaman Kuzu'nun kanında yıkanarak tüm günahlarınızdan arındırıldınız.

Hristiyan olarak hayatınız da böyledir. Tanrı'nın Sözü'ne tutunduğunuz sürece, kaybolamazsınız. İsa sizin için kefil olur ve O şöyle demiştir: *"Beni sevdiği için onu kurtaracağım; beni iyi tanıdığı için ona kale olacağım."* (Mez-mur 91:14)

27 Ocak

“Yakup’un oymaklarını canlandırmak, sağ kalan İsrailîler’i geri getirmek için Kulum olman yeterli değil. Seni uluslara ışık yapacağım. Öyle ki, kurtarışım yeryüzünün dört bucağına ulaşsın.”

Yeşaya 49:6

Bu, Tanrı’nın, Oğlu’na söylediği sözdür.

İsa, Yakup’un oymaklarını canlandırmalıydı. Yasa bunu yapamazdı. Bu, iyi işlerle gerçekleştirilemezdi. Bir vekil, kurtarıcı ve bedel ödeyen olmadan İsrail’de kimse kurtulamazdı.

Tanrı halkına kendi Oğlu’nu gönderdi. *“Müjde iman eden herkesin –önce Yahudiler’in, sonra Yahudi olmayanların– kurtuluşu için Tanrı gücüdür.”* Bu günümüzde de geçerlidir. Rab’bin oymaklarının kurtulduğunu şaşkınlık ve sevinçle göreceğiz; İsrail’in dört bir yanında Mesih’e iman eden gruplar vardır. Rab Eski Antlaşma halkını unutmamıştır.

Ancak Rab sadece bununla yetinmeyecektir. Tanrı, İsa’yı tüm uluslar için ışık yapmıştır. Tüm dünyadaki uluslar tövbe ederek ve iman ederek kurtuluyorlar.

Bazı yerlerde daha çok, bazı yerlerde daha az insan kurtuluyor.

Ama hâlâ ulaşılan rakam İsa için çok azdır. O’nun kurtarıcı yeryüzünün dört bucağına kadar ulaşmalıdır. Rab’bin isteği ve planı şüphe götürmez.

Peki, İsa için çok az olan bu sayı sizin için de öyle midir? Müjdenin bize ulaşmış olması sizin için yeterli midir yoksa kurtuluşun dünyanın dört bir yanına ulaşması sizin hayatınızın da hedefinde midir? İsa için yetersiz olan bizim için de yetersiz olmalıdır! Kendimizin ve birkaç dostumuzun Tanrı Krallığı sınırının doğru tarafında olmasından tatmin olamayız. Müjdeyi uzaklara ulaştırmalıyız. Dünyanın en ücra köşelerine ulaşınca kadar müjdeleme işini sona erdirmeyeceğiz.

Bundan 1000 küsur yıl önce, Tanrı’sız ve umutsuz bir dünyada putpe-rest olarak yaşamak gerçeğine boyun eğmeyen insanlar vardı. Kurtuluşumuz böyle geldi. İman, Söz’ün duyulmasıyla gelir. Sınırları aşmaya hazır olan kimse olmasaydı, biz nasıl duyabilirdik?

Bugün Rab bizi çağırıyor ve gönderiyor. Hristiyan olmayanlar mahvolurken biz rahatımıza bakamayız. Tanrı bugüne kadar elde ettiklerimizle tatmin olmamıza izin vermez. Bu çok azdır. Ellerimizi kavuşturup bekleyemeyiz. Daha ileri, ta çağların sonuna dek ilerlemeliyiz.

28 Ocak

Ama içimizden biri günah işerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur.

1. Yuhanna 2:1

Bazıları günahı hafife alır. Günahların bağışlanmasını çantada keklik olarak görürler. Bu nedenle, kendileri için asla merhamet dilemezler. Merhameti kesin sayarlar. İman hayatları sağlıksızdır. Günah için ıstırap çekmek gibi bir kavramları yoktur. İnsanın bu gibi ıstırapları neden olsun ki?

Böyle bir insanın bir savunucuya ihtiyacı olmaması tuhaf, değil mi?

Yapılması gereken ne varsa kendileri hemen halleder.

Bu yüzden, İsa'nın müjdesini ve kefaretle kurtarma işini duyma arzusu hayatlarında eksiktir.

Tanrı'yla gerçek bir ilişkisi olan sizler için durum oldukça farklıdır. Günahın Kurtarıcınız'a neye mal olduğunu bilirsiniz. Bu nedenle, günah en kötü düşmanınızdır.

Rab'bin size yardım etmesi ve O'na karşı günah işlemek için dua etmekten kendinizi alamazsınız. Cenneti düşünün; benliğinizin tutkularıyla günah işleme olasılığını düşünerek titremeyeceğiniz yer orasıdır.

Sahte öğretmenlerin günahsız hayat vaatlerinin çekiciliğini de hissedebilirsiniz. Ama bunları izlemezsiz, çünkü Tanrı'nın sözü başka bir şey söyler. Burada, yeryüzünde yaşadığınız sürece, eski doğanızda dipsiz bir yozlaşma taşırsınız ve günah bazen zincirlerinden boşalır. O zaman dehşete kapılırsınız ve sorarsınız: Şimdi ne olacak?

Tanrı'nın sözü size cevap verir. Rab'de bir savunucunuz var. O, yerini asla terk etmez.

Tanrı, O'na sizin davanızı görme görevini vermiştir ve İsa bu çağrıyı kabul etmiştir. İsa bu görevini hafifletici şartlara dikkat çekerek yapmaz. Günah, sizin eski ve son derece ahlâksız doğanızdan kaynaklanır. Bu nedenle, İsa sizdeki hiçbir şeye atıfta bulunmaz. Dikkati doğrudan kendisine çeker, çünkü O sizin tüm günahlarınızı bağışlatan kurbandır. Evet, O sizi Baba'yla barıştırmıştır.

İsa tüm günahlarınızı taşımıştır. Onları üstlendiğinde, bedelini ödeyerek acı çekmiştir. Günahın sonuçlarına katlanmanız gerekmez. Bunu sizin yerinize O yapmıştır; bu yüzden size lütuf vardır.

29 Ocak

Bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim.

Yuhanna 17:26

Tanrı'nın sevgisi Hristiyan'ın içinde nasıl kalır? Bu önemli bir sorudur. Tanrı'nın sevgisine, bir miktar paraya sahip olmak gibi sahip olamayız. Enflasyon paramızın değerini düşürebilir. Ama öte yandan ihtiyacımız olduğunda elimizin altındadır, ulaşılabildir.

Tanrı'nın sevgisi açısından durum farklıdır. O yaşamdır ve ölümden korunmak için tüm yaşam devam ettirilmelidir. İsa Tanrı'nın adını size bildirdiğinde, o sevgi içinizde kalır. O zaman size Tanrı'yı tanımayı öğretir. Tanrı'nın adının anlamı yüreğinizde canlanır.

İsa bunu size öncelikle sözü aracılığıyla öğretir. Söz'ü duymak ve okumak, Tanrı'nın bir evladı için en önemli şeydir. Bundan yararlanmazsanız, sevgisinin içinizde yeri olmaz ve hayatınız ruhsal büyümeden yoksun kalır.

İsa, Tanrı'nın adını öğrenebilmeniz için size önderlik eder. Tanrı'yı ışığınız olarak tanıyabilmeniz için karanlığa girmenize izin verir. Rab'bin sarsılmaz kayanız olduğunu bilebilmeniz için, hayatınızın temellerinin sarsılmasına izin verir. Göksel Babanız'ın sıcak sevgisini istemeniz için, insanların size soğuk davranmalarına izin verir.

İsa, O'na ihtiyacınız olduğunu anlayasınız diye sizi yönlendirip Tanrı'yı size tanıtır. O'na her zaman ihtiyacınız vardır ama bunun her zaman farkına varmazsınız. Bunu görebilmeniz için gözlerinizi açar.

Birçok Hristiyan Tanrı'nın yolunu merak eder. Hayat yolculuğunun çok fazla zorlukla dolu olduğunu düşünürler. Ve bu doğrudur. Ama İsa için, Tanrı'nın adını bilmeniz, hayatınızı kolay geçirmenizden daha önemlidir.

Tanrı'yı tanımak, O'nun sevgisini tanımaktır. Bu sevginin zenginliği ve büyüklüğü üzerinize güneş gibi doğduğunda, hayattaki hiçbir zorluğun sizden alamayacağı içsel bir sevinç yaşarsınız. Üstelik bu sevinç günden güne artacaktır. Hiçbir şey Tanrı'yı tanımaktan daha harika değildir.

30 Ocak

Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı.

Galatyalılar 3:13-14

Hayatınızdaki en büyük lanet, Yasa'nın lanetidir. Tanrı'nın gazabı altında olmak, hiçbir şeyle kıyaslanamaz. Hayatınızın bir alanında bile O'nun isteğine göre yaşamadığınızı hayal edin. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözü önünde her şey çıplak ve açıktır. O, benim asla göremediğim yüreğimin en derin köşesine bakar. Yüreğimin en gizli koridorlarını bilir.

Kendinizi Tanrı'nın ışığında gördüğünüzde, O'nunla hemfikir olmanız gerek. Mahvolmaktan başka bir yolunuz yoktur. Tanrı'yı, sizi reddetmekle suçlayamazsınız. Yargı Günü'nde diz çöküp O'nun Tanrı olduğunu kabul etmeniz kaçınılmazdır. İçinizde karanlık ve yalan varken, O tüm gerçeği ellerinde tutar.

Ancak bu konuda söylenecek başka şeyler de vardır. Bu hayrete düşüren ve harika sözler, müjdedir. Sizi Yasa'nın lanetinden kurtaran tek bir kişi vardır: İsa. Bunu yapmak O'nun için neye mal olmadı ki? Öncelikle kendisini Tanrı'nın lanetleyeceği bir konuma getirmesi gerekti. Bu yüzden O bizim yerimizi aldı ve biz günahkârların hak ettiği bütün cezaları üstlendi. Kendisi asla günah işlemediği halde insan oldu ve bizim konumumuzu aldı. Bizim kirlili ve karanlık yüreklerimizi yakından tanıdı. Bizi kurtarmak için, Baba'nın bizim hak ettiğimiz öfkesini kendi üzerine çekmesi gerekiyordu. "*Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?*" (Mezmur 22:1) diyecek noktaya kadar sürüklenmesi gerekiyordu.

Bu çaresizlik çığlığının cevabı, Tanrı'nın O'nu sizin iyiliğiniz için lanetlemesiydi. Tanrı, tüm günahlarınızın yükünü günahları bağışlatan Kurban Kuzusu'na yükledi. İsa'ya baktı ve tüm dünyanın günahlarının tek bir yerde birleştiğini gördü.

Şimdi İsa'nın bu yükün altında nasıl çöktüğünü anlayabiliyor musunuz? Bu çöküşten ancak O bunu sizin için yaptığında kurtulabileceğinizi anlayabiliyor musunuz? Siz İsa'ya iman edenler, sizin yerinizi alan Kurtarıcınıza güvenin. Bunu, O'nun yerini alabilmeniz için yaptı. Sizi o kadar çok seviyor ki!

31 Ocak

Onlara şöyle dedi: “Ben acı çekmeden önce bu Fısıh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok arzulamıştım.”

Luka 22:14-15

İsa öğrencilerine bedenini ve kanını vermenin özlemini çekiyordu. Bunun nedeni onlara beslediği sınırsız sevgiydi. Onlara en iyi şeyleri verecekti. Bunlar sağlık ve zenginlik değildi. Kendi bedeni ve kanıydı.

Tanrı'nın çocukları en büyük armağandan –İsa'nın kendisinden– daha çok, hediyelerle ilgilenir hale gelebilirler. Dünyaya olan sevgileri sürekli olarak yüreklerini ve zihinlerini meşgul edebilir. Ve bunun eyleme yansımaları, İsa'ya duyulan özlemi giderek azaltır.

Düzenli olarak buluşmayan arkadaşlar yavaş yavaş ayrılırlar. Başlangıçta her şey eskisi gibi görünür. Ama zaman geçtikçe, hepimizin kendi dünyamızda yaşamaya başladığını keşfederiz. Buluştuğumuz zamanlarda bu çok belli olur. Artık paylaşacak çok fazla ortak şeyimiz kalmamıştır.

Arkadaşlar arasındaki hayat canlandırılmalıdır. Bu ancak birlikte olur. Ruhsal alanda da durum aynıdır. Daima İsa'nın olduğu yerde değilseniz, O'ndan ayrılmaya başlarsınız.

Aynı prensip Rab'bin Sofrası için de geçerlidir. Tanrı'nın çocuklarının Rab'bin Sofrası'na oturmalarına izin verilmesi iyidir. İsa sizi imanınızda güçlendirmek ister ve bunun için size yalnızca armağanlar vermez, aynı zamanda kendi bedenini ve kanını verir. Allah'ın Sözü bunu size vaat etmiştir. Bunun karşı konulmaz bir yanı vardır; O kendisini görünür bir şekilde, ekmek ve şarap aracılığıyla, veriyor. Gerçekten sizin olduğundan şüphe etmenizi istemiyor.

İsa, O'nu almanız için sizi bekliyor. Sizinle Rab'bin Sofrası'nda buluşmak istiyor. Oradaki yeriniz boş kalmamalıdır.

İsa'nın buluşmak istediği yerde olmayı istemek, gerçek ve diri öğrencinin özelliğidir. Sorun öğrencinin bizzat Rab'bin Sofrası'na gelme ihtiyacını düşünüp düşünmemesi değildir. Öğrenci hayatı boyunca düzenli olarak Tanrı'nın harika armağanını kabul eder. Bu şekilde hem kendinize hem de başkalarına vaaz edersiniz: Kurtuluşumuzun temeli İsa'nın bedeni ve kanıdır.

1 Şubat

Kana batırılmış bir kaftan giymişti. Tanrı'nın Sözü adıyla anılır.

Vahiy 19:13

İsa, Mesih Karşıtı'nı alt etmeye gelen Kişi olarak Yuhanna'ya görüldüğünde, kaftanı kana batırılmıştı. Bu kan düşmanlarına ait değildi, kendi değerli kanydı.

Yuhanna açılmış olan gökte, İsa'yı boğazlanmış kuzu olarak görür. İsa, günahkârları kurtarmak için sunduğu kurbanla sonsuza dek bağlantılıdır. O, daima günahlarınız için kanını dökendir.

İsa, kanını hem Söz'de hem de Rab'bin Sofrası'nda size hatırlatır. O kanla asla son kez buluşmazsınız. Kan göktedir. Günahlarınızın kefaretinin ödenmesi için gerekli olan bedel İsa'dır. Bu nedenle, O daima sizin için son derece değerli olacaktır.

Sıkıntı zamanları birçok gizemi içinde barındırır. Bu özellikle başımıza gelen son büyük sıkıntı için de geçerlidir. Çocuklarının böylesine şiddetli bir denenmeyle karşılaşmasına Tanrı'nın nasıl izin verdiğini anlamıyoruz. Şeytani güçler üzerlerine geldiğinde korkudan ve şaşkınlıktan endişeye kapılanların iyiliği için müdahale etmekten nasıl geri durabiliyor?

Siz de ben de böyle zamanlar yaşayıp yaşamayacağımızı bilmiyoruz. Ama tüm bu denenmelerde sanki temeller sarsılıyor ve soruyoruz: Neden?

Tanrı hayatımızdaki tüm gizemlerin çözümünü vermez. Ama İsa'nın kanyla O'nun için satın alındığımızdan şüphe etmemizi istemez.

İsa'nın kanına yönelmiş bir yüreğe sahip olmak muhteşem bir güçtür. Siz bu merhamete kapılırsanız her şey değişir. Sorularınız ikincil önemde olur ve Tanrı'nın şiddetli rüzgârının altında diz çökersiniz. O'na şöyle dersiniz: *"Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediğin olsun."*

Aynı zamanda İsa'nın tez gelmesi için dua edersiniz. O zaman O'nu kana batırılmış kaftanıyla görürsünüz. Bugün iman etmelisiniz, ama o zaman O'nu yüz yüze göreceksiniz.

O'nu görme düşüncesi sizi korkutmasın. Karşılaşacağınız ilk şey, her günahtan arındıran kandır. Sizler satın alındınız. Bedel ödendi. Bu nedenle, gittiği her yerde Kuzu'yu takip edin.

2 Şubat

Güç ve onurla kuşanmıştır, geleceğe güvenle bakar.

Süleyman'ın Özdeyişleri 31:25

Süleyman'ın Özdeyişleri'nin son bölümünde erdemli kadına övgüler sunulur. Kutsal Kitap'ta Tanrı'yla halkı arasındaki ilişki tekrar tekrar evlilik ilişkisi olarak tasvir edilir. Bu gerçek bu bölümü daha da özel kılar.

Güç ve onurla kuşanmış! Bu, kurtuluşun sırrını içinde barındıran bir Söz'dür. Günahkâr kendi içinde güce ve onura sahip değildir. Bizde yeterli olan bir şey yoktur.

İçimizde onur da yoktur. Belki insanlara karşı evet, ama Tanrı'ya karşı değil. O içimizi görür. Günah bizdeki en iyi şeylere bile yapmıştır.

İsa'nın önünde onursuz ve kayıp bir günahkâr olarak durduğunuz oldu mu? O'nun size şu harika sözleri söylediğini duydunuz mu: "Günahların bağışlandı"? İsa'nın Ruhu'yla yeniden doğdunuz mu?

İsa kirlî giysilerinizi sizden almıştır. Sonra sizi güç ve onurla giydirmiştir. Güç sizden kaynaklanmaz; onur da öyle. İsa sizi endi gücü ve onuruyla kuşandırmıştır.

Aklanmanın sırrı budur. Başka birinin giysilerini alırsınız. Bu sayede Tanrı'nın huzurundaki sınava dayanabilirsiniz.

İsa'ya paçavralarınızla gelerseniz, O size tüm zenginliğini verecektir. O zaman ne eksikiniz olur? Hiçbir eksikiniz olmaz. Bolluk içinde olursunuz. Kendi düşüncenize göre ne kadar berbat olursanız olun, İsa'nın düşüncesine göre tamamen kusursuz olursunuz.

Dolayısıyla geleceği gülümseyerek karşılayabilirsiniz. Ne getireceğini bilmezsiniz. Yine de güvendesinizdir. En önemli şeyi bilirsiniz: Tanrı'nın lütfü her gün yenilenir. Kurtuluş giysilerini giymenize sadece bugün için izin verilmemiştir. Kuzu'nun gelini olmanıza sadece bir gün için izin verilmemiştir. Sonsuza dek öyle olacaksınız.

İsa'nın kanı bugün de yarın da sizi bütün günahlarınızdan temizler. Yarın O sizi terk edip gitmeyecektir. Bir sonraki gün hep İsa'yla birlikte geçecektir. O zaman Tanrı'nın çocuklarının yarınları gülümsemeyle karşılaması şaşılacak bir şey mi?

3 Şubat

Musa'ya söylediğim gibi, ayak basacağınız her yeri size veriyorum.

Yeşu 1:3

İmansızlıktan kaynaklanan bir çekince vardır. Hiçbir şeyle başa çıkamadığımız doğrudur. Yaptığımız her şeyin günahla lekelendiği de doğrudur. Tanrı'nın huzurunda, içimizde saf ve kutsal hiçbir şey yoktur. Ama eğer bu gerçekler bizi, Tanrı'nın vaatlerine güvenerek girişimlerde bulunmaktan alıkouyorsa, kazanan Şeytan olur.

İhtiyatsızca, aceleyle öne atılan Hristiyanlar vardır. Tanrı'nın yolunu bizzat kendileri icat ederler. Öte yandan, Rab'bin kendilerine vaat ettiği yeni diyarlara gitmek için hiç risk almayanların sayısı daha fazladır. Vaatlerin sınır boylarında yaşarlar ve Vaat Edilen Ülke'yi ele geçirmezler.

Tanrı, İsrail'in yerleşeceği ülkeyi putperest sakinlerinden kolayca temizleyebilirdi. Günahları zirveye ulaşmıştı ve Tanrı onlara karşı yargısını ilan etmişti. Ancak Tanrı, ülkeyi halkının bizzat ele geçirmesini istiyordu.

Tanrı, yeni uluslara kurtuluş müjdesini vaaz etmeleri için meleklerini gönderebilirdi, ama bunu yapmak için öğrencilerini atadı. Bu ülkedeki sağlam ve güvenli ortamınızı terk etmek iman cesareti gerektirir. Ama Rab sizi çağırıyorsa gitmelisiniz. Müjde duyuranları görevlendirmek ve onları uzaklara göndermek de iman gerektirir. Hizmet edenlerin sayısı çoğaldıkça, finansal armağanlara olan ihtiyaç da büyür. Hizmet edenlerin ihtiyaçlarını karşılamak için yeterli para olacak mıdır?

Aceleyle hareket etmemeliyiz. Maliyetleri hesaplamalıyız. Öncelikle, Rab'le her şey hakkında konuşmalıyız.

Aynı zamanda, bir sonraki adımı imana dayanmadan atmamıza Tanrı'nın izin vermeyeceğini bilmeliyiz. O'nun Musa'ya ve Yeşu'ya verdiği vaatleri, bizim için de geçerli olan vaatlerdir. Tanrı değişmemiştir. O sonsuzluklar boyunca aynıdır. O'nun Sözü'nde ilerlemeliyiz. Güvenliğimiz yazılmış olandadır.

Cesaretle dolmalıyız. Tamamen İsa'ya bağımlıyız. Kendi başımıza hiçbir şeyiz. Ancak Rab'be güvenerek ileriye doğru gideceğiz.

4 Şubat

Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz?

Romalılar 6:3

Tanrı'nın çocuğu olmak harika bir şeydir. Bazen bu doğru olabilir mi diye hayretle kendime sorarım. Günah ve sefaletle lekelenmiş benim gibi küçük bir adam, gerçekten göğün ve yerin Yaratıcısı'nın çocuğu olabilir mi? Bir gün yargı zamanında O'nun önünde mahvolmadan durabilmem mümkün mü? Bu nasıl mümkün olabilir?

Burada Tanrı'nın bizzat müdahalesi vardır. Kurtuluşunun Söz ve Sakramentler temelinde olduğuna bizi temin eder.

Temel, İsa Mesih'in ölümüdür.

Eğer İsa'ya iman ederseniz, O sizin için her şey anlamına gelen çarmıha gerilmiş Mesih'tir. Çarmıhta, tüm günahlarınızı bağışlatan Tanrı Kuzusu, günah sunusu olarak kefaretinizi ödedi. Tanrı'nın laneti olarak, göğün ve yerin arasında bir ağaç parçasının üzerine asıldı. Bu yüzden kurtulabilirsiniz.

Tanrı, hayatınızda İsa Mesih'in ölümüne vaftiz oldum diyebileceğiniz bir gün olmasını ister. Oğlu'nun ölümünün sizi de kapsadığından şüphe duymamanızı ister. Kutsal Cuma gününde tamamladığı her şey sizin için de geçerlidir.

Böylesine müthiş bir kurtuluşu inkâr ettiğimizde Tanrı'nın yargısından kaçamayacağımızı anlıyorsunuz değil mi? Kurtuluşun ve kefaretin işini red-detmek, diğer tüm günahlarınızdan daha ciddidir.

Rab'bin size vaftizde verdiklerine iman etmiyorsanız sonsuza dek kaybolursunuz. Ama onları imanla yüreğinize alırsanız, Rosenius'un ilahisine katılarak şöyle diyebilirsiniz: "Mesih sizi satın aldı, temizledi ve vaftiz etti. O ruhunuzu taşır, korur ve kutsar."

İsa'nın ölümü, günahlarınızı üstlendiği anlamına gelir. Tanrı O'nu, kelimenin tam anlamıyla, sizin günah sununuz yaptı. İsa kendisi günahsızdı. Sizin yerinize öldü ve Tanrı'nın gazabına ve yargısına çarptırıldı.

Bu gerçeğin içinde tuhaf bir alışveriş gerçekleşir! İsa benim olan her şeyi alarak, O'nun olan her şeyi, tüm sevgisini, tüm saflığını ve lütfunun bolluğunu benim alabilmemi sağladı.

Sevdiğinizden hiç şüphe ettiniz mi? İsa'ya iman etmekten ve O'nu takip etmekten başka ne yapabilirsiniz ki?

5 Şubat

RAB'bin önünde sakin dur, sabırla bekle!

Mezmun 37:7

Yüreğın duyarlılığı Rab'le yaşama damgasını vurur. Bu nedenle Söz şöyle der: "Rab'bin önünde sakin dur!"

Tanrı'nın sesi etkilidir. Diğer her şeyi susturabilir. İlk ve son söz Tanrı'ya aittir. Öte yandan, bu günahlı ve ölümlü dünyada Rab'bin sesini bastırmak kolaydır.

Bunun nedeni, Tanrı'nın dünyaya önemsiz bir görünümle gelmiş olmasıdır. Ne bağırdı ne de çığlık attı. Dışsal araçlarla insanları etkilemeye çalışmadı. O'nun takipçileri, dünyanın saçma saydığı Tanrı sözüne sadık kalmaya çağırılmıştır. İnsanlara göre, kurtuluş için çarmıhın sözünü vaaz eden Rab'bin hizmetkârı olmak matah bir şey değildir.

Ancak, ölümden kurtaracak olan o Söz'dür. Bu dünyanın seslerini duymaktan bıktığınızda, Rab'bin önünde sessiz, sakin kalırdınız. Zaten söyleyecek bir şeyi olmayan kayıp ve suçlu biri ne konuşabilirdi? Yargıcınızın önünde durdunuz ve gözlerinizi O'ndan kaçırdınız.

O zaman kavranamaz olanla karşılaştınız. Tanrı hayal ettiğinizden tamamen farklı bir şey söyledi. Sizi kutsal gazabıyla ezmedi. Size bu gazapla ezilen ve buna sessizce katlanan Kişiyi vaaz etti: Boğazlanmaya götürüldüğünde dahi ağzını açmayan bu Kişi İsa'ydı.

Kutsal Ruh, Vekil ve Kurtarıcınız hakkındaki Söz'ü yüreğinize yerleştirmeden, yeniden doğdunuz. Hiçbir şeyi kendiniz yapmadınız. Her şeyi Tanrı'nın Sözü yaptı. Yeni bir insan oldunuz.

Rab'bin Sözü'nün önünde sakin durmak, O'nunla geçirilecek tüm yaşamınızın vazgeçilmez bir parçasıdır. Bu ortadan kalkarsa, çürümeye başlarsınız. O zaman Tanrı'nın sizinle iletişimi sürdürmesi imkânsız hale gelir. Bunu yapamadığında imanınız ölür. Bildiğiniz gibi iman Rab'bin Sözü'nü duymaktan kaynaklanır.

Bu nedenle, Rab'bi duymakla O'nu beklemek arasında yakın bir bağ vardır. Tanrı'nın sizinle iletişimine izin verirseniz, iman etmek zor değildir. O yalan söyleyemez. Yüreğiniz O'nun Sözü'ne açıksa, O'na güvenmekten başka ne yapabilirsiniz?

Dolayısıyla: "RAB'bin önünde sakin dur, sabırla bekle!"

6 Şubat

Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur.

İbraniler 13:10

Ruhsal anlamda bulanık ve karışık zamanlarda yaşıyoruz. Bazen ruhsal yaşamda ilerlemek ve büyümek için bir yol tavsiye ediliyor, bazen de başka bir yol. Yemek talimatları, dua ve oruç programları, meditasyon egzersizleri ve daha birçok şey Hristiyanlar arasında gündemi teşkil ediyor. Vicdanları kendileri farkına varmadan bağlanmış oluyor. Yeniye olan tüm ilgileri zihinlerini meşgul ediyor ve yürekleri artık imanlarının öncüsü ve tamamlayıcısı olan İsa'ya dönmekte zorluk çekiyor.

Bazıları entelektüel düzeyde uygun sözlere ve düşüncelere yapışır ama gerçeğin hayatlarında bir etkisi yoktur.

Yasaya dönmüş oluruz ve aklımızı yapılacaklar ve yapılmayacaklara takmışızdır.

Bu durumda artık İsa'nın Golgota'da sunduğu kurban için hakkımız olmayacaktır. Birçok insan, İsa Mesih aracılığıyla günahlarımızın bağışlanmasına her durum ve koşulda sahip olduğumuzu düşünür, ama öyle değildir.

Yasa lütfu dışlar. Aynı anda Tanrı'nın hem yasa hem de lütfu altında olamazsınız. Yasanın olduğu yerde lütuf yoktur. Lütfun olduğu yerde yasa yoktur.

Bir Hristiyan, hayatını Tanrı'nın Sözü'ne göre yaşamalıdır. Ama gelecek olan iyi şeylerin sadece gölgesi olan Eski Antlaşma'daki kural ve talimatlara bağlı olmamalıdır. Mesih'te bizzat almış olduğu şeylere sıkı sıkıya yapışmalıdır.

Bir sunağınız vardır ve ondan yemeye hakkınız vardır. Levililerin geçimlerini sunaktan sağlması gibi, siz de her şeyi Golgota'dan alırsınız. İsa'nın tamamlanmış işi aracılığıyla gelmeyen hiçbir şeye sahip olmak istememelisiniz.

Golgota sizi olabildiğince zenginleştirir. İsa'nın kanı sizi her günahahtan arındırır ve kutsal hayatı aracılığıyla size kendi doğruluğunu verir. Başka ne dilersiniz ki? Sonsuzluklar boyunca her şeye sahipsiniz.

7 Şubat

Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözüme uydun, adımları yadsımadın.

Vahiy 3:8

Güçsüz olmak acı vericidir. Umudunuz tükenir ve bunun sonu nereye varacak diye sorarsınız.

Ama Tanrı'nın krallığında durum farklıdır. Orada zayıf olmanın bir avantajı vardır. Zayıflık sizi Tanrı'nın Sözü'ne, yani Kutsal Kitap'a sıkıca bağlar.

Kendi gücünüz, kuvvetiniz olduğunda Tanrı'nın Sözü sizin için daha az önemli hale gelir. Tanrı'nın yardımı olmadan başaramayacağınızı bilerseniz de, kendiniz de bir şey yapabileceğinizi düşünürsünüz.

Gücünüz azsa, eksik olan gücü başka yerde ararsınız. O zaman Tanrı gözünüzü açar ve Tanrı'nın sizi Söz'ün sarsılmaz temelini üzerine koyduğunu görürsünüz. Yer ve gök ortadan kalkacaktır ama siz yok olmayacaksınız. Ayaklarınız yok olmayacak bir zeminin üzerindedir.

Tanrı'nın Sözü sizi her şeyin içinden güvenle geçirir. İçerdiği güce dâhil olmadan Söz'e bağlı kalmazsınız.

Tanrı'nın Söz'ü size sıkça belli bir durum için özel bir söz verir. Onu yüreğinizde diri hale getirir ve ona güvenmenizi sağlar. Başkaları bunun tuhaf olduğunu düşünseler de, bu sözün doğrudan size söylendiğine emin olursunuz ve Söz'ün taşıma gücünü hissedersiniz. Bu nedenle onu kendinize tekrar söylersiniz.

Söz'e sarılmakla İsa'yı inkâr etmemek arasında sıkı bir bağ vardır.

Söz'üne inanmadığınızda İsa'yı inkâr etmiş olursunuz. O sözden tek bir harf bile kaybolmayacaktır. Tanrı yalan söyleyemez. Daha önce söylemediyseniz, gökte şöyle diyeceksiniz: Rab bütün sözlerini gerçekleştirdi.

En başta, İsa'nın sizden kendi gücünüzü alması acı vericidir. Güçsüz olmak kolay değildir. Ama güçsüz olmanız Rab'bin gerçek hedefi değildir. O sizden İsa'nın zenginliğine yönelmenizi ister. Bunu kendinizi O'nun Sözü'nde tutarak yaparsınız. O zaman şöyle demeniz gerekir: Olan şeylerin hepsi iyiydi. Rab'bin yolu daima en iyisidir. O'nun niyeti yüreğimi en büyük armağana açmaktır: Yani İsa'nın tüm zenginliğine ve lütfuna. Ve buna sahibim. Hiçbir eksiklik yok. Her şeyim var, evet bolluk içindeyim.

8 Şubat

Mesih her şeydir ve her şeydedir.

Koloseliler 3:11

Tanrı'yı anlamazsınız. Başkalarına bereket kaynağı olan bir Hristiyan olarak yaşamak istersiniz. Bunun için Tanrı'ya dua etmişsinizdir, ama hiçbir şey olmamıştır. Tanrı her şeye kadirdir ve kolaylıkla müdahale edebilir ama etmemiştir. Hâlâ aynı insansınız. İsa'ya daha fazla benzemeniz için dileğinizi neden gerçekleştirmez?

Tanrı, sizin kutsal biri olma isteğinizi yerine getiriyor. Yanlış olan, bunun gerçekleşme şekliyle ilgili hatalı düşüncelerinizdir. Sizin bir şey yapmanız gerektiğini düşünürsünüz. Mesih İsa'da zaten sahip olduğunuz her şeyi sahiplenmek gerektiği sırrının farkına varmamışsınızdır.

Tanrı, hoşnut olduğu İsa'ya iman ettiğinizde sizden de hoşnut olur. Tanrı sizin içinizde İsa'yı arar. İsa, kendi başlarına zayıf olanlarda daima güçlüdür.

Tanrı'nın kendinize olan inancınızı yıkmasının nedeni budur. Bu sanki her şeyinizi sizden alıyormuş gibi hissettirir ve sonunda şöyle demek zorunda kalırsınız: Artık yalnız İsa'ya sahibim.

Artık hiçbir şey için kendimize güvenemediğimizde, kendimizi yoksul olarak addederiz. Ruhsal özgüveni kaybetmek zordur. Tanrı gizli günahlarla dolu yüreğimizin derinliklerinde Söz'ün ışığını parlattığında, her şeyden sıyrılırız.

Ancak Tanrı size Sözü aracılığıyla gelir. Buna dikkat etmelisiniz. Söz'ün yardımcı olamayacağı hiçbir sıkıntı yoktur. Söz'e bağlı kalırsanız, içinizde iman yaratacaktır.

Tanrı'nın çocukları göklerin mirasçılarıdır. İsa sizin Kurtarıcınızsa, dünyanın en zengin insanısınız. O içinizedir. Bu sadece özel, tercih edilmiş Hristiyanlara özgü değildir, tüm Hristiyanlar için geçerlidir. İsa'da her şeye sahip olmaksızın bir Hristiyan olmak mümkün değildir. İmanınız çok küçük bile olsa, O yüreğinize gelip sizi her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde kutsamıştır. Hiçbir şeyi kendisine saklamaz. Her şeyi size vermiştir. Daha fazlasını alamazsınız. Mesih içinizde de her şeydir ve her şeydedir. Bu nedenle, küçüklüğünüze rağmen Tanrı'nın kutsanmış bir çocuğusunuz.

9 Şubat

Bunlar doğaüstü belirtiler gerçekleştiren cinlerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş için bütün dünyanın krallarını toplamaya gidiyorlar.

Vahiy 16:14

Günah dünyaya girdiğinde düşmanlık da onunla birlikte geldi. Savaşlar savaşları izledi ve 2. Dünya Savaşı son büyük savaş olmayacak.

Dünyanın dört bir yanında milyonlarca insan, hayal edeceğimizin çok ötesinde sonuçları olabilecek son savaştan ürküyor. İnsanlar, yeteri sayıda insanın istemesi sonucunda savaşların engellenebileceği umudunu taşıyor. Ama bu umut parçalanacak.

Tanrı'nın Sözü, bu son savaşın şeytani ruhlardan kaynaklandığını söyler. Bu kötü ruhlar Şeytan'ın kontrolü altındadır. İsa Şeytan hakkında konuşurken, sadece çalmak, öldürmek ve yok etmek için geldiğini söyler.

Şeytan, suç ortakları olarak göksel yerlerdeki kötülüğün ruhsal güçlerine sahiptir. Bu güçler bir insana asla esenlik isteğiyle bağlanmaz. Onları çaresiz bırakan tek şey, İsa'nın adıdır.

Dünya O'nu tanısaydı ve kendisini O'nun Sözü'ne ve Ruhu'na açsaydı, güçlünden daha güçlü olanı takip edecekti ve o zaman savaş cinlerinin gayreti boşa gidecekti.

Ama dünya İsa'yı tanımıyor. Çoğu insan O'nu Kutsal Cuma gününde çarmıha götüren aynı nefretle karşılıyor. Dünya, dünyanın egemeni olan İblis'i izleyecek. Bu yüzden, cinlerin ruhları dünyanın tüm krallarını savaşmak için bir araya getirmekte başarılı olacaklar.

Tuhaf olan şey bu savaşın, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük günü olarak anılmasıdır. Kötü ruhların niyeti böyle bir günün tanıtımını yapmak değildir. Ama kötülük kendi kendisinin efendisi değildir. Günah kâsesi dolduğunda, Tanrı'nın elinde bir kırbaça dönüşür.

Tanrı'nın bu kırbaacı kullanacağı zaman gelecektir. İnsanın ektiğini biçmesi O'nun yasasıdır. Dünya Şeytan'a bağlı kalmadan Şeytan'ı efendisi olarak kabul edemez.

Tanrı'nın çocuğu bu korkunç gerçeğe yüzleştğinde ne yapmalıdır?

Tanrı bundan bihaber olmamızı istemez. Cinlerin ruhlarından bahseden bu ayetin hemen ardından Rab şöyle der: *"İşte hırsız gibi geliyorum. Ne mutlu uyanık durana!"*

10 Şubat

Çünkü benim için, yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır.

Filipililer 1:21

Hristiyan olmayanların büyük bir bölümü için yaşamak sağlıklı ve varlıklı olmak anlamına gelir. Yani çok sağlıklı olmak, iyi bir işe sahip olmak ve kimseye borcu olmamak.

Ama bir Hristiyan için böyle değildir. Hristiyan hayattaki iyi şeyler için Tanrı'ya teşekkür edebilir. Bunlar Rab'den gelen armağanlardır, ama gerçekten önemli olan başka şeyler vardır. Gerçek armağan İsa'dır.

Yaşam konusuna –kelimenin tam anlamıyla– gelirsek, Tanrı'nın çocuğu olarak O'nu işaret etmelisiniz ve şöyle demelisiniz: İsa yaşamdır.

Başkalarının hayat diye adlandırdığı sürecin ölümle sonuçlanacağını biliyorsunuz. O hayat bir gün biter. Dirilmiş Olan'la paydaşlık içinde geçirilme-
yen bir hayatı yoksul bir hayat saymanızın nedeni budur.

İsa'nın sizin yaşamınız olması, yüreğinizin O'na yöneldiği anlamına gelir. İmanınız O'na odaklanır. Sevgisini bildiğinizden, her koşulda güveneceğiniz kişi İsa'dır. O sevgi harika bir şekilde yüreğinizin içindedir. Tanrı onu yüreklerinize Kutsal Ruh aracılığıyla akıtmıştır. Bunun farkına kendinizi inceleyerek varamazsınız. Bunun böyle olduğunu Tanrı'nın Sözü size söyler. Ve Tanrı'nın Sözü'yle devam edersiniz.

Mesih'in yaşam olduğu gerçeğine ruhsal egzersizlerle ulaşamazsınız. O size verilmiştir ve siz de O'nu kabul etmişsinizdir. Bu nedenle, O sizin için yaşamdır.

Hiçbir Hristiyan, İsa'yı yaşam olarak kabul etmeden O'nu öylece kabul edemez. Bu yüzden şunu diyebilirsiniz: *“Benim için yaşamak Mesih'tir.”* O yüreğinize girmiştir. Orada ruhsal yaşamınızın nabız atışları olmuştur.

İsa diriliş ve yaşamdır. O'nda ölmeyen bir yaşama sahipsiniz. Yuhanna 14:19'da, İsa şöyle der: *“Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız.”* Bu aynı zamanda yeryüzündeki son gününüz için de geçerlidir. Bedeniniz gömülecek ama ölmeyeceksiniz. Kendisi yaşam Olan, sizi Cennet'e götürecektir. İsa'ya iman ederek O'nunla birleştiniz. O'nunla ölümün koparamayacağı bir bağla birbirinize bağlısınız. Benim için yaşamak Mesih'tir ve o yaşam sonsuza dek sürer.

11 Şubat

Seni Mısır'dan çıkaran Tanrın RAB benim. Ağzını iyice aç, doldurayım!

Mezmun 81:10

Rab'bin halkı Rab'bin çobanlığında kölelik diyarından çıkarıldı. Özgürlüğe ulaştırabilecek hiçbir insani yöntem yoktu. Ama Rab müdahale etti.

Hayatınızda da böyledir. Kendinizi kurtaramazdınız ama Rab müdahale etti. Kefaret çarmihını Yeruslaim'in dışındaki bir tepeye kurdu ve Oğlu'nun onun üzerine çivilenmesine izin verdi. Tanrı'nın muazzam öfkesi İsa'nın üzerine indi, öyle ki O'na sığınan herkes kurtulsun.

Golgota'yı unutamazsınız. Tanrı'nın sizin için yaptığına daima geri dönmelisiniz. Tanrı'nın sevgi kurbanıyla karşılaştığınızda, O yüreğinin değişmediğini size söyler.

Ağzınızı iyice açmalısınız ki Rab onu doldursun. Muhteşem şeyler için Tanrı'ya cesaretle dua edebilirsiniz. Mütevazılıkla kendinizi geri çekmemelisiniz. Rab duanızı duyacaktır.

En muhteşem şey kurtulmuş olmaktır. Mesele şudur: Hedefe ulaşabilecek miyim? Yolda vazgeçen birçoklarından biri mi olacağım? Aynı zamanda umut yürekte yaşamaya devam eder: Bir gün Yeni Yeruslaim'e girmeme izin verilecek mi?

Ağzınızı iyice açın! Rab'be sizi kurtarması için dua edin. Sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı bunu Mesih İsa'nın gününe dek tamamlayacaktır (Filipliler 1:6).

Sizi umutsuzluk ruhuyla doldurmak isteyen kişi, en kötü düşmanınızdır. Şeytan bu dünyanın görkemini göstererek alt edemediği birçok kişiyi umutsuzlukla felç ederek kırdı.

Rab'be bugün de dua etmelisiniz. Daha önce halkına çölde önderlik ettiği gibi, size de önderlik edecektir. O'nun cevabını dinleyin. Rab, sözü aracılığıyla imanınızı güçlendirmek ister. Kutsal Ruh, Tanrı'nın Sözü'nü yüreklerinize taşır. O zaman şüpheniz kalmaz. Rab bunu sizin için tamamlayacaktır. Hedefe ulaşacaksınız. İsa'yı Tanrı'nın kurban kuzusu olarak öven kalabalığın içinde olmanıza izin verilecek. Ve tüm bunlar sizin değil, sizi kurtuluşa götüren Rab'bin sayesinde olacak.

12 Şubat

Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir?

Romalılar 8:31

Tanrı bütün çocuklarına aynı şekilde davranmaz. Hayatın gidişatı birçoklarımız için çok farklıdır. İyi ve kötü zamanlar olduğunu biliriz.

Bazen her şey ve herkes bize karşıymış gibi görünür. O zamanları atlatmak zor olabilir.

İnsanlar sizi yanlış anlar. Açıklamalarınız yanlış anlaşılır. Duvara karşı savaşırsınız ve bir çıkış yolu görmezsiniz. İnsanlar size asla sahip olmadığınızı amaçlar atfeder. Yüreğinizin derinliklerinde incinmiş hissedersiniz. Kendini suçlamanın ne anlama geldiğini de bilirsiniz. Belki de en kötü itham size karşıdır. Kendinizde sizi hoşnut edecek bir şey görmezsiniz. Kendinizi yargılamaya başlarsınız.

Tüm bunların arkasında kötünün ruhsal güçleri vardır. Onların önderi ruhunuzun düşmanıdır. Ruhunuzu karartmak isterler. Sizi umutsuzluğa çekerler ve siz başarılı olabilmelerinden endişelenirsiniz.

Peki ne yapacaksınız?

Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir?

Pek çok şey bize karşı olabilir. Ama tüm bu düşmanların Tanrı'nın önünde ne anlamı vardır?

Hiçbir şey yapamazlar. Tanrı onların tüm saldırılarını kendi kurtuluş planının baskısı altına alır. Her şeyin sizin yararınıza hizmet etmesini sağlar. Pavlus, “*kasaplık koyun sayılıyoruz*”, der. Kesim gününde koyun olmak kolay değildir. Ama ne sayılırsak sayılalım ve bize hangi muamele yapılırsa yapılsın, bizi Seven'in aracılığıyla galiplerden üstünüz.

Gerçek, Tanrı'nın bizden yana olduğudur. Ve bir gün tüm güçler ve hükümlerlikler diz çöküp O'nun ayaklarına kapanacaklar. İsa her yetkiyi kırar. O muzafferdir. Henüz görmesek de, pek yakında açığa çıkacaktır.

İsa sizin Kurtarıcınız ise Tanrı sizden yanadır. O'ndasınız ve Tanrı size oğlu gibi davranır. Hiçbir şey ve hiçbir kimse size zarar veremez. Yaşamda, ölümden ve sonsuzlukta, O sizin korumanızdır.

13 Şubat

Adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder.

Mezmun 23:3

Bazen Tanrı'nın yollarının doğru olduğunu düşünmezsiniz. Ara sıra o kadar tuhaf görünür ki, Tanrı tarafından yönlendirildiğinizden dahi şüphe duymaya başlarsınız.

Doğru yollar çok kez acı yollarıdır. Tanrı, Oğlu'nu acılarla yetkinliğe erdirdi ve Oğul çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi.

Acı okulunda Tanrı'nın bize de öğreteceği çok şey vardır. Çarmihimizi yüklenip İsa'nın ardından gitmeliyiz. İsa'nın ayak izlerinde yürüyerek, İsa'nın bizim için kazandığını hak edemeyiz. Ancak Rab bu yol aracılığıyla bizi göğe götürecektir.

Genellikle, Tanrı hayat yolunu kolaylaştırdığında O'na daha iyi hizmet edebileceğimizi düşünürüz. Taşdığımız çarmihın, Tanrı'nın yapmamız için bize verdiği işlerde bizi sınırlandırdığını düşünürüz.

Tanrı benim kibirli huuyumu bilir. İyi zamanlarda ne kadar yüzeysel olduğumu bilir. Bunun farkına varmadan önce, İsa'ya olan derin bağlılığımdan uzaklaşıyorum. Büyüdüğümü zannedirim.

Böyle bir hizmetkâr işe yaramaz. Bu nedenle, Tanrı müdahale eder. Acıyla tanışmama izin verir. Beni durdurur ve gözlerimi kendisine çevirtir.

Tanrı'nın yolları daima İsa'ya götürür. Sizi O'na bağlamak için hayatınızı kullanır. O'nun lütfuna olan ihtiyacınızı anlamanız için sizi zayıf ve çaresiz bırakır.

Tanrı yoldan çıkmamanız için yardım eder. Rab size taşımamız için bir yük verdiğinde yolda kalmanızı kolaylaştırır. O zaman kolay kolay düşmeceksiniz.

Öncelikle, Tanrı'nın yolu hedefe götürür. Hayatın tüm görevleriyle aşırı meşgul olduğumuzda, Rab bizi durdurur. Gözlerimizi ebedi hedefimize çevirmemizi ister.

Bir gün geriye baktığınızda, şu anda ileriye baktığınızdan farklı bir değerlendirme yapacaksınız. O gün Tanrı'nın hak etmediğimiz lütfunda, muhteşem sakin sulara ulaşabilmeniz için tam da gerekli olan şeylerle karşılaştığınızı söyleyeceksiniz. Yüreğiniz övgüyle dolacak. Rab'bi öveceksiniz. Sonsuzluk başlamış olacak.

14 Şubat

Giysileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; yeryüzünde hiçbir çamaşırcının erişemeyeceği bir beyazlıktı bu.

Markos 9:3

Ruhumuzun derinliklerinde saf bir hayat özlemi vardır. Dünya bu özlemi boğmamıştır. Kendi kirliliğimiz de bunu bastıramaz. Kutsallık için yaratıldık. Kirli olan her şeye Şeytan neden olmuştur. Bizi ve yaşadığımız dünyayı yılan zehriyle doldurmuştur. Saflık özlemine bir hayale dönüştürmüştür.

İnsanın saflığı etkileyici görünür ama sergileyebileceğimiz tüm saflık yalnızca dışsal öğelerle ilgilidir. Burada, dünyada günah her şeyi kirletmiştir. Mükemmel saflığı tek bir yerde bulabilirsiniz: İsa'da. O canının en derinine kadar günahsızdır.

Görünümünün değiştiği dağda, üç öğrencisi O'nu göz kamaştırıcı bir beyazlığa bürünmüş halde gördüler. Giysileri hiç kimsenin beyazlatamadığı beyazlıktaydı. Ve bu öğrenciler bu görünümü hiç unutmadılar. Giysilerinin saf beyazlığı, İsa'nın canının bir resmiydi.

İsa'nın size olan sevgisi o kadar büyüktür ki, hiçbir şeyi kendisine saklamaz. Her şeyi sizinle paylaşmak ister. Saflığını da paylaşmak ister. Bu, O'nun yaşamına ve kanına mal oldu. O kan dökülmeseydi, bizi tüm günahlarımızdan arıtacak araçtan yoksun kalırdık.

İsa'nın kanı günahı sadece kaplamaz, onu ortadan da kaldırır. Bu artık günahınızın var olmadığı anlamına gelir. Tanrı, İsa'nın kanının ortadan kaldırdığı günahları yok sayar.

Bu nedenle, İsa bizi Tanrı'ya saf bir gelin olarak sunabilir. Vahiy kitabında, İsa'ya ait olanların beyaz kaftanlar içinde Tanrı'nın huzurunda olacaklarını defalarca vurgular.

Söz, o kaftanların nasıl beyazlatıldığını da anlatır. Kuzunun kanında yıkanmışlardır. Yine de, düşüncelerimizi gökte giyineceğimiz kaftanlara odaklamamalıyız. İsa'yı göreceğiz ve O'nun görünümünün yanında her şey solgun kalacaktır. Bizi birleştiren şey kendimizden kaynaklanan bir sevinç değildir; sevincimiz O'ndan kaynaklanır.

O, düşüncelerimizi odaklamamız gereken parlak Sabah Yıldızı'dır.

15 Şubat

Bu yüzden RAB’bin sözü onlar için “Buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural, biraz şurdan, biraz burdan” dır. Madem öyle, varsın sırtüstü düşüp yaralansınlar, kapana kısılp tutsak olsunlar.

Yeşaya 28:13

İnsanlar Yeşaya’dan rahatsızdı. Onunla alay ediyorlardı. İçki masalarında onu çekiştiriyorlardı. Şöyle diyorlardı: “O’ndan mı ders alacağız? Bizi ayırıyor. Ona göre biz hep hatalıyız.”

İnsanlar şaşkıncu bir tutum sergiliyorlardı. Bildiğiniz gibi, Yeşaya kendi işini yapmakta değildi. Tanrı’nın ona söylediğini tekrarlıyordu.

Tanrı’nın Sözü’ne verilen tepki, insanların sözlerine ve düşüncelerine verilen tepki gibi olursa, bu tutum cezasız kalmaz. Bizim düşüncelerimiz ve kastettiklerimiz, günaha düşmüş bir soya ait olduğumuz gerçeğinden kaynaklanır. Tanrı’nın Sözü sonsuza dek kalır. Tanrı’nın söylediği her söz gerçektir. Bu, hem yargı hem de kurtuluş hakkındaki sözleri için geçerlidir.

Tanrı’nın kendi Sözü’nü hor görenlere karşı olan yargısına dikkat etmeliyiz. Tanrı onları kendi başlarına bırakır ve sessiz kalır. Bu nedenle, haklı olduklarına daha da çok güvenirlir.

Hayatlarında Tanrı’nın Sözü, olmasını istedikleri şekilde yer bulur. Tanrı’nın Sözü’nün onları daima kınadığını düşünürler. Bu yüzden, Tanrı’nın Sözü’yle karşılaştıklarında sadece Tanrı’nın yargısını duyarlar. Kurtuluş için Tanrı’nın gücü olan çarmıhın mesajını asla duymazlar.

Peki ya biz?

Tanrı’nın Sözü’ne karşı takındığınız şahsi tutumunuzla, bunun Tanrı’nın hayatınız için sağladığı önem arasındaki ilişkiyi düşündünüz mü? Tanrı’nın Sözü’ne karşı kayıtsızsanız, Söz de size karşı kayıtsız olur. Eleştirel bir tutumunuz varsa, Sözü okumak sizi daha da eleştirel yapacaktır.

Tanrı’nın Sözü’nü kırık bir yürekle okuduğunuzda, Tanrı lütfuyla sizi Söz’ün içine yönlendirecektir.

Kendimize dikkat edelim. Tanrı’nın Sözü’nü duyduğumuzda, diri Tanrı’yı dinlediğimizi bilelim. O anlarda kutsal topakta dururuz.

Rab’be iman edelim. Kendimizi O’nun Sözü’ne uyduralım. Tanrı’nın Sözü önemsiz değildir. Her şey Tanrı’dan gelen Söz’e bağlıdır.

16 Şubat

Kendisine Tanrı korkusunu öğreten Zekeriya'nın günlerinde Tanrı'ya yöneldi. RAB'be yöneldiği sürece Tanrı onu başarılı kıldı.

2. Tarihler 26:5

Uzziya, babası öldüğünde daha 16 yaşındaydı. Bu kadar genç yaşta kral olmanın ezici yükünü omuzlarında taşıyordu. Ama Uzziya başarılıydı. O'na Tanrı'ya bağlılığı öğreten kâhin Zekeriya'yı dinlemeyecek kadar çokbilmiş değildi.

Tanrı, beni içinde Tanrı'dan korkacağım bir yaşama yönlendirmek için insanları kullanmıştır. Benim için sorumluluk alan insanlar olmasaydı kim bilir nerede olurdu. Elimden tuttular ve beni hayatlarının en derin sırları olan hazinelere götürdüler.

Ruhsal önderi kaybetmek daima tehlikeli sonuçlar doğurur. Bu, Uzziya için bir tehlikeydi ve sizin için de öyledir. Zekeriya'nın ölmesinden sonra Uzziya başka bir insana dönüştü. Daha önce Tanrı'nın hikmetine güveniyordu. Şimdiyse çok bilgili biri olduğunu düşünüyordu.

Anne, baba veya ruhsal bir önder gibi karşısında sorumluluk hissettiğiniz biri artık olmadığında size ne olacaktır?

Büyük soru, artık cevap vermeniz gereken kişinin Rab olduğunun bilincinde olup olmadığınızdır. Hesap vermeniz gereken kişi O'dur.

Uzun vadede başkalarının dindarlığına dayanarak yaşayamazsınız. Tanrı'nın sizden tüm insani yardımını çekeceği gün yaklaşıyor. İmanınız o zaman denenecektir.

İsa'yla doğrudan ve kişisel bir ilişkiniz olmalıdır. Eğer yoksa sadece kısa bir zaman dayanacaksınız. Deneme zamanında düşersiniz.

Zekeriya öldüğünde, Uzziya Rab'be daha derinden bağlanabilirdi. Ruhsal önderini kaybetmişti ve Rab onun yeni öğütçüsü olabilirdi. Ama böyle olmadı. Uzziya hayatını kendi ellerine aldı.

Ruhsal önderiniz bu dünyadan ayrıldığında, kendinizi Rab'bin üzerinize gözlerini diktiği bir kavşakta bulacaksınız. Hangi gidişatı seçeceksiniz? Kendi başınıza karar verme yoluna mı gireceksiniz? Yoksa Rab'bi mi arayacaksınız? Her şeyde O'na danışmayı ve O'nun tarafından yönlendirilmeyi isteyecek misiniz?

17 Şubat

...bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir.

1. Petrus 4:1

Şiddetli fiziksel acılar insanı değiştirir. İnsana, başkaları sanki farklı bir dünyada yaşıyormuş gibi hissettirir. Kişi tuhaf ve dışlanmış hisseder. Başkalarının ilgilendiği şeyler sürekli değişirken, kişinin zihni tamamen o acıdan kurtulmakla meşguldür. Acıyla kuşatıldığında başkalarıyla ve onların sorunlarıyla ilgilenmek zorlaşır. Kendi sorunlarının başından aşkın olduğunu düşünen kişi başka bir şey düşüneyemez olur. Burada kendine odaklanma tehlikesi açıktır. Bu durum yaşamı o kadar yoksullaştırır ki, kişi Eyüp'ün sözlerinin önemini hissetmeye başlar: “Öyle ki, boğulmayı, ölmeyi şu yaşama yeğliyorum” (Eyüp 7:15).

Acı birçoklarını amansız yapar, ama Tanrı bu acıyı kullanmak ister. Vadini gerçekleştirmek ister: “Bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir.”

Fiziksel ve zihinsel acılar hayatımızın bir parçası olduğunda, dünya ve dünyanın tutkuları çekiciliğini kaybeder. Kişi, zihinlerine çekici gelen her şeye ulaşan ama yine de Tanrı'dan ayrı kalan başkalarını anlayamaz ve acı çekmeyenlerin Tanrı'ya büyük bir şükran duyarak yaşamaları gerektiğini düşünür. Ama sağlığınız gayet iyiyken nasıl hissettiğinizi unutmayın. Zihniniz, birçok defa, canınızı bomboş bırakan bir sürü şeyle dolu değil miydi?

Şimdi çaresizsiniz. En kötüsü de, Tanrı'daki sevincinizi ve huzurunuzu bulmak çok zor. Fırtına bulutlarının altında alçaktan uçan kuşlar gibisiniz. Canınız yere doğru baskılanıyor. Acılarınız sizi bağlıyor ve zincirliyor.

Tanrı durumunuzu sizin gördüğünüzden daha farklı görür. O'na göre bedence acı çekerek günaha sırt çevirmiş oluyorsunuz. Günaha olan sevginizin bağı artık kırılmıştır. Tanrı, kendinizi O'nun isteğine göre ayarlamanızı istiyor. Böylece hastalıkta, acıda ve sıkıntıda kendinizi Rab'bin ellerine bırakmanızı ve O'nun sizinle ilgilenmesine izin vermenizi istiyor.

Beli bükük ve yüreği kırık bir Hristiyan'ın başkalarının gözünde pek değeri yoktur, ama Tanrı'nın gözünde çok değerlidir. Acılarınız sizi birçok bağdan kurtarmıştır. Dünya çekici gücünü yitirmiştir. Aynı zamanda Rab'le aranızdaki bağ güçlenmiştir. Pek öyle hissetmezsiniz, ama Tanrı'nın Sözü öyle söyler: “Bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir.”

18 Şubat

Trofimos'u da Milet'te hasta bıraktım.

2. Timoteos 4:20

Pavlus Trofimos'u neden iyileştirmedii? Pavlus'un şifa armağanı vardı ve ellerini Trofimos'un üzerine koyup onu hasta yatağından kaldırmaktan daha kolay ne olabilirdi?

Pavlus, Trofimos'u kendisiyle birlikte Roma'ya götürmek istiyordu, Tanrı'nın isteğı farklıydı. Ve Pavlus bu isteğe boyun eğdi. Rab için çalışan tüm hizmetkârlar iyileşecek diye bir şey yoktur, çünkü Tanrı'nın hasta hizmetkârlara da ihtiyacı vardır.

Bizim için hastalık veya zayıflık bir engel olarak görünebilir, ama Tanrı için böyle değildir. Kendimize yetemediğimizde başkalarının bakımına muhtaç olmak bize aşağılayıcı gelebilir. Tanrı'nın, yalnızca karşılıklı olarak birbirine yardım etmeye hazır bir cemaate ihtiyacı olduğunu düşünürüz. Yardıma ihtiyacı olan taraf olmak zor gelir. Pavlus, Trofimos'u bu görevle ilgilenmesi için geride bırakıyor.

Pavlus'la gitmeye hevesli olan Trofimos için bu durum zor olmuştur. Pavlus'un kendisine ihtiyacı olduğunu biliyordu. Ve Tanrı'nın bu sadık hizmetkârını takip etmenin bereketlerini tatmıştı.

Gemi Milet limanından ayrılırken, Trofimos'un payına düşen şey ayrılıktı. Birbirlerini yeryüzünde son olarak görüşleri buydu. Ancak her ikisi de Rab'bin hizmetindeydi. Pavlus, ölümüyle Rab'bi yüceltmek için Roma'ya gidiyordu. Trofimos'un ise hastalığı aracılığıyla Rab'bi yüceltmek için Milet'te kalması gerekiyordu.

Üzerinize ağır yükler yüklediğinde Tanrı'yı anlayamazsınız. İlahide söylemek kolaydır: "İstediğın gibi ver ve al!" Ama Tanrı size kendi istediğı gibi davrandığında zordur. Rab'bin terbiye edişii, O'nun yetiştirme tarzının bir parçasıdır. Ve çok önemli bir parçadır. Tanrı'nın sevgisiyle yakından bağlantılıdır. "Çünkü Rab sevdiğini terbiye eder, oğulluğa kabul ettiğı herkesi cezalandırır" (İbraniler 12:6).

Eziliyorsunuz ve aşağılanıyorsunuz. Tanrı tüm bu ağır deneyimler aracılığıyla size azmi ve sabrı öğretmek ister. Ve sonra sizi Rab'le daha derin bir bağlantıya götürecektir. İsa'nın suretini en açık şekilde yansıtan Hristiyan, İsa'ya en çok bağlı olan Hristiyan'dır.

19 Şubat

Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla yaşayalım diye O'nu dđnyaya gđnderdi, bđylece bizi sevdiğini gđsterdi.

1. Yuhanna 4:9

Hristiyan, İsa'yla yaşamalıdır.

Birçokları bunu unuttur. O'nun tarafından kurtarılmışlardır, ama sonra Hristiyan olarak ne yapacakları ve ne olacaklarıyla meşgul olurlar. Bunlar zihnimizi ve dđřüncelerimiz doldurduğunda, sđzlerimiz ve fikirlerimiz hâla doğru olabilir, ama İsa yreğimizin merkezinde değildir.

Bedeninizin gđndelik ekmeğe ihtiyaçı olması gibi, ruhsal hayatınız da İsa'nın gđcđyle yaşamını sđrdürür. Ekmek bedeninize ısı, gđç ve yaşam verir. İsa yreğinizin ihtiyaçı olan her şeyi verir.

Birçok yorgun Hristiyan vardır. Buna şaşırmamalıyız. Aksi olamaz ki! Bu dđnyanın ruhuyla ve dđřünce tarzıyla kirleniyoruz. Her birey kendine giderek daha fazla odaklanıyor. Gerçek benliğini bulmak, adeta insanların yaşam hedefi haline geldi.

Hristiyanlığın merkezinde İsa vardır. Benimle ilgili değildir, her şey O'nunla ilgilidir.

Hayatınızın kaynaklarına bakarak yürüdüğünüzde, yreğiniz sıkılabılır. Yararlanabileceğiniz çok az kaynak olduğunu dđřünürsünüz. Bazen bu kaynaklar da tümüyle kurur. İsa'ya dönmek tamamen farklıdır. O'ndan yaşam kaynağı fışkırır. O kaynaktan içtiğinizde, diri su ırmakları sürekli içinizden akacaktır.

İsa aracılığıyla yaşamalıyız. O'nun gđcđyle yaşamalıyız.

Söz'ün tüm söylediklerine inanmalısınız. Diri iman inandığı şeye yapışır. Söz'ü bırakmaz. Ona sımsıkı sarılır.

Tanrı'nın Sözü, İsa'nın benim doğruluğum olduğunu söyler. Bu nedenle sarsılmaz ve yok edilemez.

Tanrı'nın Sözü, İsa'nın benim kurtuluşum olduğunu söyler. Bu nedenle, beni bağlayan ve sıkıntıya sokan tüm ağır şeylerden kurtulmuş oluyorum.

İsa benim kutsallığımdır. Bu nedenle, günahkâr ve kirli hissetmeme rağmen kutsalım.

Tanrı, İsa'da olduğunuz kişi olarak yaşamanızı ister. Bolluk içinde yaşanan hayat tarzı budur.

20 Şubat

Başkâhinler ise Lazar'ı da öldürmeyi tasarladılar.

Yuhanna 12:10

Lazar, İsa'nın tanrısal gücünün tanığıydı. Lazar, İsa'nın kendi hakkındaki tanıklığına Tanrı'nın verdiği 'evet' cevabıydı. İsa, diriliş ve yaşam benim derken bunlar boş sözler değildi.

Şeytan ve hizmetkârları daima İsa'nın tanıklığını durdurmak ister. Tanığı susturarak bunu gerçekleştirmeye çalışır. Bu nedenle, Lazar'ın öldürülmesi gerekiyordu.

Tanrı'nın her bir çocuğu, İsa'nın kurtaran gücünün yaşayan tanığıdır. O, hatırlayacağınız üzere ölümden yaşama, Şeytan'ın gücünden Tanrı'ya döndürülmüştü. Şeytan'ın her Hristiyan'ı düşman olarak görmesinin nedeni budur.

Bazen Şeytan'ın karşı saldırıları doğrudan zulme yol açar. Günümüzde de bu şekilde eziyet çeken hatırlamamız gereken birçok Hristiyan kardeşimiz vardır. Tanrı'nın halkını gelecekte birçok sıkıntılar bekliyor. Tanrı'nın Sözü böyle diyor. İsa'nın tekrar gelişinden hemen önceki zaman, elçilerin yaşadığı zamana benzeyecektir.

Şeytan şiddet kullanacaktır. Bazı insanlar sindirileceklerdir. Ama bu da Şeytan'ın başına sorunlar açacaktır. Eski bir söz, şehitlerin kanının kilisenin tohumu olduğunu söyler. Bu böyleydi ve böyle de olacaktır.

Bu nedenle, Şeytan değişik yöntemler dener. Yüreğinizdeki İsa'yı öldürmeye çalışır. Başaramazsa, başka bir yol dener. Şeytan'a göre sonuca ulaşmak için her yol mubahtır. Şeytan kişinin hayatının efendisi olduğu sürece, o kişinin sahip olduğu her şey esenlik içinde bırakılacaktır. Bu esenlik tehlikelidir, çünkü aldatılmanın sonucudur. Bu, cehenneme ait olan ölümün esenliğidir.

Şeytan avını kaybetmişse saldırır. İsa öğrencileriyle ilgili olarak, Şeytan'ın onları buğday gibi kalburdan geçirmek istediğini söyledi. Şeytan bunu yapmaktan vazgeçmemiştir. Avını geri ister.

Kendi gücünüzle bir şey yapamazsınız. İsa'ya yakın durun. O'nun kurtuluşunda yaşayın. O'nun Sözü'nü kullanın. O'nun zaferinde sevinin.

Kötünün ateşli oklarını söndürmek için iman kalkanını kuşanın. Şeytan'ın size ölümcül yaralar vermesine izin verilmeyecektir. Ola ki hayatınızı kaybettiğinizde, canınızın İsa'ya ait olduğunu bilmelisiniz.

21 Şubat

Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur.

Yuhanna 14:21

İsa için sevgi kendini iki şekilde gösterir: İsa'nın buyruklarını bilirsiniz ve yerine getirirsiniz.

Sevgi daima sevilen kişinin sözüne bağlanır. Söz konusu kişiden gelen mektup, birçok kez okunmayı hak eder. Mektubun altında yazan isimden kaynaklanan önemli bir mesaj içeriyordur.

İsa'nın sözleriyle ilgili durum da böyledir. Tüm Kutsal Kitap'ın arkasında İsa vardır. Demek ki, O'nu sevenler için Kutsal Kitap'ın sözleri son derece değerlidir. Hiç dokunulmaması gereken mücevherler gibi değildir! Hayır, bir Hristiyan düzenli olarak onları dışarı çıkarmalıdır. Bu sözleri okurken veya duyarken dua etmelisiniz: Rab, senin Söz'üne yapışmama yardım et!

Yapışabileceğim bir Tanrı Sözü yoksa, imanım ölür. İman Söz'le yaşar. Söz'ü emmeyen iman ölecektir. Ama Tanrı'nın Söz'ünden gerekli besini alırsa sağlıklı ve güçlü olur.

Kullanmadıkça Tanrı'nın Söz'üne sahip olamazsınız. Bu nedenle, Söz'le beslenmelisiniz. Böyle yapmadığınızda, İsa'nın sevgisi boş ifadelere dönüşür.

Önce duymalı sonra yerine getirmelisiniz.

Duymak ve bunu sürdürmek meselenin bir yönüdür. Diğeri, duyduğunuza güvenmektir. Kayalık zemine inşa edin. Tanrı'nın Sözü hayatınızın temeli olsun. Başka insanların düşüncelerine ve ifadelerine kulak vermeyin. İnsanların yardımı ve rehberliği yeterli değildir. Tanrı'nın söyledikleri oldukça farklıdır. O'nun sözleri sonsuza dek kalır. Eğer Söz, İsa'ya iman edenin tam ve gerçek kurtuluşa sahip olduğunu vaat ediyorsa, bu işin tamamlanmış olduğuna güvenebilirsiniz. Tanrı'nın vaatlerine inanmadığınızda, Sözü yerine getirmezsiniz.

Aklınız bir Hristiyan'ın sahip olduğu ayrıcalığı büyüklüğünü anlayamaz. Ama iman edebilirsiniz, çünkü konuşan Tanrı'dır.

Bu, İsa'nın dünyadaki yaşam için söylediklerinde de geçerlidir.

Kendinizi Tanrı'nın Söz'üne uydurmalısınız. Bunu yapmadığınızda, İsa'yı sevmiyorsunuz demektir. O, tanrısal yetkisiyle konuşmuştur. O'nu dinleyelim, izleyelim ve sevelim.

22 Şubat

Oysa her iman edenin aklanması için Mesih, Kutsal Yasa'nın sonudur.

Romalılar 10:4

Kendinizi aklamakla meşgul olduğunuz sürece, size verilen aklanmadan hoşnut olamazsınız. Olmayan bir şeyi almak için ellerinizi boş yere uzatıyorsunuz. O zaman İsa'nın size bir armağan olarak verdiğini alamıyorsunuz.

Kendi üzerinizde çalışmaktan vazgeçtiğinizde işler değişir. Bu, yaptığınızı her şeyin günahla ve bencillikle kirlendiğinin farkına vardığınızda gerçekleşir. Kutsal bir şey bulduğunuzu düşünebilirsiniz, fakat yakından bakınca böyle olmadığı ortaya çıkar. Kendinizi umutsuz, berbat ve kaybolmuş hissedersiniz.

Ne yapmalısınız?

Size verilen aklanmayı (doğruluğu) aramalısınız. İsa bunu sizin için yasanın altına girerek kazanmıştır. Yasanın size karşı, İsa'nın ödediğinden daha fazla bir şey istemeye hakkı yoktur. İsa her şeyin bedelini ödemiştir. Bu nedenle, aklanma iman eden herkese verilir. İsa size kendi mükemmelliğini verir ve böylece Tanrı'nın huzurunda durabilirsiniz.

İsa'ya dönün! O gerçekten sizin doğruluğunuzdur. Tanrı'nın önünde zaten sahip olduğunuz bu doğruluktan daha fazla doğru olamazsınız. Size verdiği her şeyden dolayı kutsal ve safsınız, doğruluğa sahipsiniz.

Hristiyan olarak hem kurtuluşunuzun hem de hayatınızın sırrı budur. Kurtulmuş bir günahkâr, her şeyi lütufla almaktan daha öteye asla gitmez. Tanrı nadir aralıklarla bunu yapmanızı istemez. Hayır, kurtuluş pınarlarından su çekmelisiniz. İsa sonsuz doğrulukla gelmiştir. Bu sizin tek değerli varlığınız olacaktır.

Size sayılmış doğruluğa kapıldığınızda, içinizden dışarıya taşan övgü ilahileri güçlenir. O zaman Tanrı'nın size zaten vermiş olduğu şeyler için O'na şükretmekten yorulmazsınız.

Sözü her okuduğunuzda, kurtuluşunuzun sonsuz ve sarsılmaz bir temele dayandığının güvencesini alırsınız. Bu sabit gerçeği içinizdeki hiçbir şey zayıflatamaz. İsa'nın yaralarıyla tamamen aklandınız.

İsa'nın, size sayılmış olan doğruluğu için minnettarlık duyarak yaşadığınızda, üzerinize bereketler yağacaktır. Bunun için bugün Tanrı'ya hamt edin! Bunu her gün yapın! O zaman sonsuza dek yaparsınız.

23 Şubat

Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun.

1. Petrus 5:5

Tanrı'nın Sözü'nü izlemek büyük bir kutsama getirir. Hayatınızın gidişatını değiştiren Kutsal Kitap'ın sözlerini düşünün. O sözler davranış şeklinizi değiştirmenize neden olmuştur. Ayrıca, bir vaaz dinlediğinizde ya da Kutsal Kitap'ı okuduğunuzda bu sözlerle karşılaşmak içinizi özel bir sevinçle dolduruyor, değil mi? Yaşamınız bu sözlerle birlikte örüldü. Tanrı'nın o sözlere iliştirdiği kutsamayı tattınız.

Tanrı'yla nadiren hemfikir oluruz. Bu kural yaşlılara itaat etme konusunda da geçerlidir. Onların öğütlerini genellikle gelişmeyi ve büyümeyi durduracak sözler olarak görürüz.

Yine de, yaşlılara itaat etmek harika bir esenlik yaratır. Kutsanmanızın temelinde yeri vardır. Ve Tanrı'nın Sözü'nü takip ettiğinizde her zaman kutsanırsınız.

Geçmişini düşündüğünüzde buna karşı çıkabilirsiniz. Birinin yaşlı birine itaat etmesinin bedelinin çok yüksek olabileceğini düşünürsünüz. O zaman, Tanrı'nın yollarının sizinkinden yüksek olduğunu unutma tehlikesiyle karşı karşıyasınız demektir. Kutsal Kitap, kendinizi Tanrı'nın ve halkının önünde alçalttığınızda, O'nun sizi uygun zamanda yücelteceğini söyler.

Tanrı'nın bunu şimdiki yaşamımızda da sıkça yaptığını görürüz. Aramızda, bu dünyanın ölçülerine göre büyük ve önemli görülmeyen yaşlı insanlar vardır. Ama Rab onları yüceltmıştır. Onları tanıyan bizler de bunun doğru olduğuna ikna oluruz. Rab harika bir şekilde onlara yakındır. Daha büyük bir yüceltme olabilir mi?

Ne olursa olsun bir şey çok kesindir: Kendini alçaltan, sonsuzluğun gününde yüceltilecektir. Tanrı'nın Sözü böyle der.

Günahlarla dolu başarısız bir geçmiş, sizi Rab'bin tanıklığına geri dönmekten alıkoymamalıdır. Tanrı'nın Sözü'nü takip ettiğinizde, lütfen sizi yükseltir ve ayaklarınızı kutsanmanın kraliyet yoluna bastırır.

Kutsanmış Söz, karanlık bir dünyanın ortasında parlar: *“Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun!”* O Söz'ü takip ediniz ve kutsanacaksınız!

24 Şubat

...dünya krallarına egemen olan ... İsa Mesih...

Vahiy 1:5

İnsanlar bu dünyanın büyük ve kudretli adamlarının ne dediğine dikkat kesilir. Sanki milyonlarca insanın kaderi bu adamların elindeymiş gibi görünür. Ama hiç de öyle değildir.

Kralların Kral'ı ve efendilerin Efendi'si bir tanedir. O İsa'dır.

Dünyanın gelişimine O karar verir. Arada sırada müdahil olduğunu söylemek yeterli değildir. Hayır, arkasında O olmadan hiçbir şey olmaz.

Savaşlar, felaketler ve sıkıntılar yıkıma neden olduğunda, Tanrı'nın yargıç olduğunu unutmayalım.

Şeytan, günahın sonuçları olmadığı konusunda bizi ayartır. Görünüşe bakıldığında, Tanrı'ya kasten sırtını dönen ve hayatlarında aşağılamaya, alaycılığa ve hakaretlere yer veren insanlara hiçbir şey olmaz.

Ama Şeytan'a inanmayın. O bir yalancıdır. Başlangıçtan beri öyledir ve ateş gölüne atılacağı zamana dek öyle olmaya devam edecektir. Yalnızca o zaman, herkes onun yalanlarının sahip olduğu ayartıcı gücün farkına varacaktır.

İsa yargılar.

Eline bir kamçı alıp para bozanları tapınaktan atarken bunu yaptı. Babası'nın evinin kutsallığının kirletilmesini hoş görmedi.

İsa, imparator Titus şehrin etrafına rampalar kurup şehri yerle bir ettiğinde, Yeruşalim'i yargıladı.

Eski Hristiyan dünyasının büyük bölümüne yıkım getiren iki korkunç savaşa yol açtığı için, İsa 20. yüzyılı yargıladı. İkinci Dünya Savaşı'nın üzerinden uzun zaman geçti, ama Rab'in gazabının yargısının bittiğine kimse inanmamalıdır. O yargı görünür şekilde gelecek. Tanrı kutsal Tanrı'dır. *"İnsan ne ekerse onu biçer"* demıştır.

İbrahim, Sodom ve Gomora'ya Tanrı'nın merhametini dilemek için dua etti. Biz de öyle yapmalıyız. Şaşkınlıkla İsa'nın gazabını beklediğini göreceğiz. Öte yandan, o yargının gelmekte gecikmeyeceğinin farkına varalım. İnsanlar korkudan bayılacaklar. Hiç kimse, en büyükler bile, bundan kaçamayacak. İsa yargıçtır ve bu dünyanın kralları üzerinde egemendir.

25 Şubat

Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin.

1. Korintliler 6:20

Korint'teki cemaatte birçok kişi günaha karşı yanlış bir tutuma sahipti. Öncelikle günahın, düşüncelerini kontrol etmesine izin veriyorlardı. Sonra da, günah bedenlerinin efendisi olmaya başladı.

Yönetmesine izin verilen eski benlik, Hristiyan'ı günaha ve sefalete sürükler. Hristiyan'daki benliğe dayalı doğanın, Hristiyan olmayanlardaki kadar günahkâr olduğunu aklımızdan çıkarmayalım. Eski benliğimiz asla kutsal olmayacaktır. Yaşantımız boyunca öldürülmesi gerekir. Bu, günlük tövbe ve itiraf aracılığıyla gerçekleşir.

Günaha karşı takınılan yanlış tutum, lütfâ karşı takınılan yanlış tutumla bağlantılıdır. Eski benlik, lütfâ yaşamaya zorlanmaktan hoşlanmaz. Bu nedenle, ilginizi başka şeylere çekmeye çalışır. Birçok durumda çok da başarılı olur. Müjde garip bir şekilde uzaklaşır, gerçek dışı ve teorik bir şeye dönüşür. Denenmenin geldiği böyle zamanlarda zayıf düşersiniz.

Tanrı sizi günahattan çıkarmak istediğinde, satın alındığınızı ve bedelinizin ödendiğini size hatırlatır. Tanrı sizi, sizin kendinizi tanıdığınızdan daha iyi tanır. Günahın zincirlerini kırmak için Kurtarıcı'nın çektiği acıları anladığınızda, günaha karşı nefret doruk noktasına ulaşır. O zaman dehşete düşersiniz ve böylece şu soruyu sormalısınız: Günahım gerçekten İsa'ya bu kadar ağır bir bedele mi mal oldu?

Evet, aynen öyle oldu. Günahı hafife almamızın nedeni budur. Günah yüzünden Kurtarıcınız Tanrı tarafından tamamen terkedildi. İsa'nın bedel ödemek zorunda kaldığı günaha kapı açmamalısınız. O sizi fidiyeyle kurtardı. Öyleyse artık günahın altında köle olmayın.

İsa Tanrı'yı onurlandırmanız için fidyenizi ödedi.

İsa'nın ödemek zorunda kaldığı bedeli aklınızdan çıkarmadığınızda, O'nu her şeyde onurlandırmak için içinizde kutsal bir arzu doğar. Hayatınızda İsa'nın sahibi olmadığı bir alan kalmasın istersiniz. O sizi satın almıştır, dolayısıyla sizden sorumludur. Bu nedenle, İsa'yı bedeninizde yüceltin!

26 Şubat

Bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir.

İbraniler 7:25

Gerçekten kurtuluğuma inanmak neden bu kadar zor? Sürekli olarak beni suçlayan zayıf ve yalpalayan Hristiyan hayatımdan ötürü. Ben, olduğum kişi olarak, Tanrı'nın bir çocuğu olabilir miyim? Yeni yaşamımda bu kadar az güç hissederken, yeniden doğmuş biri olabilir miyim?

Bazı şeylerin farklı olması gerektiğiyle ilgili defalarca karar veririm. Yollarımı da düzeltmeye çalışırım. Bununla birlikte kalıcı bir değişim olmamıştır. Ne zaman bir karar versem, işler biraz iyiye gidiyor gibi olur. Ama kısa süre sonra her şey önceki gibidir.

Aynı zamanda, zaferleri ve gelişimleri hakkında konuşan birçok Hristiyan tanırım. Bu nedenle, soru tazelenir: Tanrı'nın gerçek çocuğu muyum?

Evet, birçok samimi Hristiyan bunu sorar. Net bir anlayışları olmadan, kendilerini İsa'ya ait olmakla ilgili Kutsal Kitap'a uygun olmayan düşüncelere kaptırmışlardır.

Tanrı'nın işi tamamlanmıştır. Birçok insan bu konuda hemfikirdir. Tanrı'yla ve yaptığı işle ilgili bir sorun yoktur. Sorun bizim yapmamız gerekenlerdedir.

Harika olansa şudur: Tanrı yalnızca kendi işini tamamlamakla kalmamıştır, sizinkileri de tamamlamıştır. Size yapacak bir şey kalmamıştır.

Tanrı'nın Sözü, İsa'nın tamamen ve gerçekten kurtardığını söyler. O'nun sağladığı kurtuluş eksik değildir.

Kendimize gerçeğin parlak ve içimize işleyen ışığında baktığımızda, bizim için her şeyin kötü gittiği doğrudur. Aynı zamanda, İsa dokunduğu her şeyde başarı sağlar. İsa ne istedi? Günahkârlar için sonsuz ve mükemmel kurtuluş kaynağı olmayı istedi. Ve öyle oldu. Tanrı O'nu mezardan diriltti. Bunu yapmakla Baba, İsa'nın işinin tamamlandığını ilan etti.

Kendi zayıflıklarınızın ortasında O'na sığındığınızda, O'na sahip olursunuz. O size kefil olur. Dolayısıyla güvenle başınızı kaldırıp şöyle diyebilirsiniz: Kurtuldum. İsa beni tümüyle kurtardı!

27 Şubat

Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.

1. Yuhanna 1:9

Neden günahların itirafı bu kadar az duyulur?

Çünkü günah bilincimiz çok yetersiz. Günahı günah olarak kabul etmezseniz, onu itiraf etmenin bir anlamı yoktur. Hatalar düzeltilebilir. Yapmamanız gereken bir şeyi bir dahaki sefere farklı şekilde yapabilirsiniz. Hatalar ve kusurlar giderilebilir.

Temel olarak, kendini haklı çıkarma tutumu günahı daima mazur göstermeye çalışır. Günah sözcüğü korkunç bir sözcüktür. Kendini haklı çıkarma tutumunu yok eder. Düşmanın günah yerine size başka bir sözcük kullanırtmak istemesinin nedeni budur. Tanrı'yla hesap görmenizi engellemek ister.

Günahınızı kabul etmeden ve dolayısıyla itiraf etmeden kurtulamazsınız. İnsan, kendi başarabileceği bir iş için başkasının yardımına ihtiyaç duymaz.

Hristiyanlığı sadece bir unvan olarak taşıyanlar için durum budur. İsa Mesih'in kanında kendilerini temizlemedikleri için, kurtarılmamışlardır. Kendilerini kurtarmak için başarısız denemeler yapmaktan yorgun düşmüşlerdir. Lütfun sevincini bilmezler. Kendilerini İsa sayesinde kutsanmış saymazlar.

Siz de onlardan biriyseniz, gideceğiniz tek yön vardır. Işığa giden yol; Tanrı Sözü'nün ışığı. Orada her şey gerçek isimleriyle çağrılır. Orada gerçek haliniz belli olur.

Açığa çıkarılan şeyler yalnızca dışsal eylemlerinizi ya da onların arkasındaki dürtüleriniz değildir. Yüreğin karanlık köşelerindeki sinsî, gizli günahlar da ışığa gelecektir. Günahı itiraf etmelisiniz. Artık daha fazla sessiz kalamazsınız. Tanrı'ya tüm gerçeği anlatmak sizin için bir ihtiyaç haline gelir. Yüreğinizin derinliklerinden şu dua yükselir: “*Tanrım, ben günahkâra merhamet et!*”

Bu durumda, Rab'in harika Sözü'nü duymanız sağlanır. İsa Kendi doğruluğuna dayanarak, günahlarınızın bağışlandığının ve tüm kötülüklerden arındırıldığının güvencesini size verir. Tanrı İsa'yı asla unutamaz. Günahınız kaldırılmıştır ve cezanızın bedeli ödenmiştir. Bu gerçek bugün, yarın ve sonsuza dek geçerliliğini korur.

28 Şubat

Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur.

Matta 11:29

İsa boyunduruğunun kolay olduğunu söyler. Bunu anlayabiliriz. Zor olan, O'nun yükünün hafif olduğunu anlamaktır. Ama öyledir.

O'ndan öğrenmeyi kabul ettiğinizde, bir yük altına girersiniz. Aynı zamanda hayatınıza onu hafifleten bir şey girer.

Yük, İsa'dan yumuşak huyluluğu ve alçakgönüllülüğü öğrenmektir.

Bu dünyada görevinizi yerine getirmek ve haklarınızı talep etmek için yetiştirilirsiniz. Ama İsa böyle yapmadı. Tamamen Baba'nın O'na emanet ettiği çağrıya yanıt verdi. Ve onu tamamladı. Yine de herhangi bir hak talep etmedi. Bunu Babası'na bıraktı.

Bu günah dünyasında çok haksızlık var. Ve bir Hristiyan bundan payına düşeni alır. Doğal tepkimiz buna karşı çıkmak olur.

İsa böyle yapmadı. Başkâhinin hizmetkârını azarladı, ama bunu kendini haklı çıkarmak için yapmadı. Yaşamının son saatlerinde dahi başkalarını kurtarmakla meşguldü. Her insanın içinde, gerçeğin yoluna yönlendirmesi gereken bir kardeşini görüyordu. Ve başkâhinin hizmetkârı nedensiz yere İsa'ya vurduğunda, kendi iyiliği için onun durdurulması gerekiyordu.

Adaletsizlik hüküm sürüyor gibi görünebilir, ama durum böyle değildir. Tanrı tüm dünyanın yargıcidir ve O son sözü söylemeden hiçbir şey karara bağlanmaz.

Tanrı'nın çocuğunun bekleyecek zamanı vardır. Meseleyi güvenle Rab'bin ellerine bırakır. Kimse O'nun gibi yönetemez. O her şeyi tümüyle bilir. O'nun gözlerinin önünde her şey açıktır, hiçbir şey gizli değildir.

Tanrı yüreğinizi de bilir. Elleriniz düşündüğünüz kadar temiz olmayabilir. Kendimizi savunmak zorunda kaldığımızda, kendimizi her zaman doğru şekilde yargılamayız.

Rab'bin önünde yumuşak başlılık ve alçakgönüllülükle durmak iyi bir şeydir. O zaman kendimiz için merhamet istememiz gerektiği gerçeğiyle yüzleşiriz. Lütuf bulmak, yüreğimizi ve zihnimizi ferahlatır. İsa'dan öğrenmek iyi bir şeydir.

29 Şubat

...bizimkiyle eşdeğer bir imana kavuşmuş olanlar...

2. Petrus 1:1

İmanımız değerlidir. Tanrı'nın en büyük ve değerli armağanıdır. Bu nedenle, imanımıza dikkat etmeliyiz. Onu korumak için her şeyi yapmalıyız.

Tanrı'yı, bize bahsettiği imanla O'na iman etmekten başka hiçbir şeyle daha fazla onurlandıramayız. Öncelikle, Tanrı'yı bize ait bir şey vererek onurlandıramayız, çünkü bizim diyebileceğimiz hiçbir şeyimiz yoktur. Her şeyi Tanrı'ya borçluyuz. O muhteşem bir vericidir. Biz de verilenleri her seferinde alması gerekenleriz.

Birine sizin için değerli olan bir şey verdiğinizde, söz konusu kişinin onu kullanıp kullanmadığını fark edersiniz. Verdiğiniz şeyin kullanıldığını görmek sizi daima mutlu eder.

Tanrı size baktığında, öncelikle yaptıklarınıza odaklanmaz. Size verdiği armağanı nasıl kullandığınızı görür.

İman, Tanrı için değerlidir, çünkü bunu size vermek kendi yaşam kanına mal olmuştur. Bir kurban sunulması gerekiyordu. Çok sayıda boğa ve keçi kurban etmek yeterli değildi. Bir kuzu boğazlanmalıydı. O, dünyanın temelleri atılmadan önce seçilmiş olan Kuzu'ydu.

Bu kuzu, sonsuzluklar boyunca, kurban sunusu olan Kuzu olarak yüceltilecek.

Tanrı size değerli imanınızı verdiğinde, bunu size İsa'yı vererek yaptı. O, yüceltilen veya örnek gösterilen İsa değildi. Hayır, günah ve suç sunusu olan İsa'ydı.

İsa'nın kanı Tanrı için değerlidir. İmanınız da değerlidir, çünkü imanınız o kanın içindedir. Bunu asla kendiniz sağlayamazdınız. Bu size Rab tarafından verildi. Sınırsız sevgisiyle, en değerli armağanı sizinle paylaşmak istedi. O'nun için değerli olan şeyin, sizin için de değerli olmasını istedi. Tanrı, İsa'daki sevincini sizinle paylaşacaktır.

Değerli imanınız aracılığıyla Tanrı'yı hoşnut ediyorsunuz. İman aracılığıyla, İsa nasıl her zaman Babasıyla birlikteyse, sizinle de aynı şekilde her zaman birlikte olur.

1 Mart

Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, “Ağlama!” dedi. “İşte, Yahuda oymağından gelen Aslan, Davut’un Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü O açacak.” Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı’nın bütün dünyaya gönderilmiş yedi ruhudur.

Vahiy 5:5-6

Gökler, Yuhanna’nın ağladığını duyduğumuz tek yerdir. Tanrı, onun oraya gelmesine ve gelecekte olacakları görmesine izin vermişti. Yuhanna, içinde Tanrı’nın kurtuluş planının yazılı olduğu bir tomar görüyordu ve bu tomarı kimse açamıyordu. Ne yerde ne de gökte Tanrı’nın yolunu ve isteğini açığa çıkartacak kimse yoktu. Yuhanna bu yüzden ağlıyordu.

Sonra ihtiyarlardan biri, Yuhanna’nın dikkatini boğazlanmış olan Kuzu’ya yönlendirerek ona yardım etti. Tomarı açmaya layık birini ararken, Yuhanna İsa hakkında düşünmeyi unutmuş gibiydi. Şimdiyse gözlerini her zaman orada olana çevirmişti.

Siz de Yuhanna gibi misiniz? Hayatınızdaki sıkıntıların ne kadarı, gözleminizi bu sıkıntıları yaşayanlarla birlikte olan ve Kutsal Yazılar’ı açanın yerine, zorluklara ve sorunlara çevirmenizden kaynaklanıyor?

Gerçek, Tanrı’nın daha bu dünyadayken gözümüzdeki yaşları sildiğidir. Bu, Tanrı bizim boğazlanmış Kuzu’yu görmemizi sağladığında gerçekleşir. O zaman kefaretin izlerini görürüz. O’na eziyet edildi, darp edildi ve Tanrı tarafından perişan edildi. O, benim günahlarım yüzünden bu hale düştü. Tanrı, kurtuluşun zenginliğini her gösterdiğinde, lütuf ışığı parlar ve etrafındaki her şeyi gölgede bırakır.

Tanrı’nın her seferinde tamamen yeni bir şey yaparak yardım edeceğine kolaylıkla inanırız. Ama bu yanıltır. O, İsa’da her şeyi yenilemiştir. Yapmamız gereken, gözlerimizi bize çok yakın olan Kuzu’ya dikmektir. İsa bizim yanımıza gelmiştir. O aramızdadır. O sizin günahkâr dünyanıza, sizi suçlamak için değil ama kendi kanında arındırmak için girmiştir.

Galip gelmediniz ve gelmeyeceksiniz. Yine de zafer sizindir. İsa’ya iman ettiğinizde, Yahuda oymağından gelen Aslan’ın kazandığı zaferin ortağısınız.

Ağlamak için bir neden yoktur. İsa zafer kazanmıştır. Bunun güvencesini bize kendi Sözü’nde verir. Bu nedenle, daha bu dünyadayken Kuzu’yu öven ve yücelten ilahiler söyleyelim.

2 Mart

Hayatımızı koruyan, ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen O'dur.

Mezmun 66:9

Şeytan'ın kötü ruhlardan oluşan büyük bir ordusu vardır ve saldırı silahları çoktur. Her yönden ve her zaman saldırır. Asla kendinizi güvende hissedemezsiniz, bir süreliğine gılgense de saldırı için gücünü toplayacaktır.

Hayatımdan mutlu çıkacak mıyım, yoksa sonunda kendimi İblis ve cinleriyle birlikte ateş gölünde mi bulacağım?

Yıllar geçtikçe kendimi tanımaya başladım. Gözüm yeni görünmez tehlikelere karşı açıldı. Hayatımı gözden geçirdiğimde dehşetle irkiliyorum. Ruhsal ölümle ne kadar sık burun buruna gelmişim? Yine de kaygısızca ve düşüncesizce dolanıp durmuşum.

Dolayısıyla bu kutsal Söz'le karşılaştığımda yüreğimin sevinçle haykırması tuhaf olmasa gerek: "*Hayatımızı koruyan, ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen O'dur.*"

Burada sırrı buldum. Tamamen Rab sayesinde Tanrı'nın bir çocuğu olarak korunmuşum.

Benim pek de umurumda olmayan hayatımı O korumuş. Hayatımı yeterince besleyememiştim. Ama Rab hayatımla ilgilendi.

Kim bilir kaç kez ayaklarımın kaymasına ramak kaldı? Dünyada o kadar çok kaygan yol var ki! Farkına bile varmadan kendimi onlardan birinde bulurum. O zaman kaymaya başlarım. Ama Rab şaşırtıcıdır. Her seferinde müdahale eder. Uçuruma düşmedim, çünkü Rab diridir.

Tanrı'yı düşündüğümde, sevinçle ve minnettarlıkla dolarım. Düşünebiliyor musunuz, O geçmişte, şimdi ve gelecekte, yani sonsuzluklar boyunca hep ayındır. Gelecekte de canıma göz kulak olacaktır. Gelecekteki günlerde Rab benimle birlikte yürüyecek ve kayma tehlikesiyle her karşılaştığımda duruma müdahale edecektir.

Şeytan'ın büyük gücü sizi felç etmemelidir. Daha güçlü Olan'ı tanıyorsunuz. O Rab'dir. Bunu Golgota'da kazandığı zaferle göstermiştir. Bu sayede sizin yardımınıza gelir.

3 Mart

Bana dönün, huzur bulun, kurtulursunuz. Kaygılanmayın, bana güvenin, güçlü olursunuz.

Yeşaya 30:15

Günah huzursuzlukla sonuçlanır. Günahkâr, sürekli hareket eden dalgalı bir deniz gibidir. Her zaman bir şey olmalıdır. Yaşam, deneyimlerin ve eğlencenin peşine düşmeye dönüşür.

Ama bunlarda kurtuluş yoktur. Canınız orada huzur bulmayacaktır. Kendini boşaltarak yıpratacak ve sonunda bomboş kalacaktır.

Dinginlik eksikliği yalnızca Hristiyan olmayanların sorunu değildir. Tanrı'nın bir çocuğu da kaygılanmadan sessizce beklemek ve o dinginliği yaşamakta zorluklar yaşar. Dışarıdan gelen baskı büyüktür. Farkına varmadan gün boyunca başkalarının etkisi altında olabilirsiniz. Asla dinginleşemezsiniz. Kendi zihniniz de sizi endişelendirir. Birçok düşünce ve kaygı zihninizi yıpratır. Bunların üzerine bir de hayatın sizden talep ettikleri eklenir. Onları hiçbir şekilde karşılayamazsınız. Bu nedenle tüm bunlar sizi suçlarcasına üzerinize gelirler.

Tanrı'nın Sözü, bizi kaygılandıran şeylere sırtımızı dönmemiz konusunda bizi uyarır. İsa tüm bu zorlukları ve sorunları bizim yerimize yaşamıştır. Her şeyi gerçekten bilir. Ve bize güvenli bir sığınak sağlamıştır: Tanrı'nın huzurunda, Müjde'nin harika dinginliği ve esenliğinde.

Bizi kaygılandıran şeylere sırtımızı dönebilmek ve diri su kaynaklarından içebilmek büyük bir zenginliktir. Rab'bin huzurunda O'na güvenmeden dingin kalmazsınız. O yüreğinizde size görünür ve O'nu tanımaya başlarsınız. O'nun sevgisinin kavranamaz derinliklerine bakarsınız. Tüm zorlukların içinde Tanrı'nın sizi düşünmüş olduğunun farkına varırsınız. Tanrı her şeye dokunur ve dokunduğu şeyi bir bereket kaynağı yapar.

Rab öncelikle size lütfeder. Tüm günahlarınız için lütf. Başaramayacağınız her şey için lütf. Tüm ihmalleriniz için lütf. Evet, Tanrı'nın tahtının önündeki dinginlikte, sizi nasıl gördüğünü size gösterir. İsa'nın lütfuyla kaplandınız, evet O'nun lütfunun içinde saklısınız.

4 Mart

Ayrıca Mesih'in gerçekleştirdiği sünnet sayesinde bedenın benliğinden soyunarak elle yapılmayan sünnetle O'nda sünnet edildiniz. Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz...

Kolosaliler 2:11-12

Eski Antlaşma'da, antlaşmanın bir belirtisi vardı: Her erkek çocuk sekiz günlükken sünnet edilmeliydi. Bu yapılmazsa, çocuğun halkla ilişkisinin kesilmesi gerekiyordu. O zaman antlaşma halkına ait olmuyordu.

Yeni Antlaşma'da da antlaşmanın bir belirtisi vardır: Vaftiz. Eski Antlaşma'da çocuklar nasıl sünnet ediliyorlardıysa, şimdi de onları şu sözleri söyleyen Kişi'ye götürüyoruz: *"Bırakın, çocuklar bana gelsin, onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerininindir"* (Luka 18:16).

Bebek vaftizine karşı birçok itiraz yapılmıştır. Bu itirazların çoğu, Eski Antlaşma altında yapılan çocuk sünnetini de saçma sayacaktır.

Çocukların kendi gücüyle iman edemeyeceği doğrudur. Ama yetişkinler de edemezler. Luther, Kısa İlmihâl kitabındaki İman İkrarının Üçüncü parçanın açıklamasında şu sözleri kullanırken haklıdır: "Kendi akıl ve gücümle Rabbim İsa Mesih'e gelme ve inanma yeteneğim olmadığına inanıyorum." Kurtulması için Tanrı insana iman vermelidir. Kimse İsa'ya iman etmeden kurtulamaz. Çocuklarımızı vaftiz olmaya götürmemizin nedeni budur. Onların İsa'ya iman etmelerini ve kurtulmalarını istiyoruz.

Vaftiz tekrar yapılmamalıdır. *"Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz"* (Romalılar 11:29). İnsan imanda yaşamadığında kaybolur. Vaftiz bir bakımdan cehennem yargısını daha ciddi hale getirir. İsa'nın tüm armağanlarını tüm doluluğuyla aldığınızı, ama yine de O'na iman etmeyerek reddettiğinizi bir düşünsenize!

İsa'ya iman ettiğinizde Tanrı'nın vaftizde size verdiği her şey, kurtuluşunuz içindir. O'na iman etmiyorsanız, yine büyük bir yargı altına gireceksiniz.

Çocuklarımızı vaftiz edelim ve onlara Mesih'i vaaz edelim. Bizim için de onlar için de kurtuluş yolu budur.

5 Mart

Umudunuzdan doğan tam güvenceye kavuşmanız için her birinizin sona dek aynı gayreti göstermesini diliyoruz. Tembel olmamanızı ... istiyoruz.

İbraniler 6:11-12

Diri bir Hristiyan sürekli Şeytan'ın saldırılarına maruz kalır. Şeytan bazen kükreyerek, bazen de sinsice üzerimize gelir. Belki de en tehlikelisi, donukluk aracılığıyla uyumamız için bizi uyuşturmaya çalışmasıdır. Şeytan, Hristiyan'ın esenlik içinde olmasına izin vermez.

Bu tehlikeye maruz kaldığınızda ne yapmalısınız?

Cevabı Tanrı Sözü verir: *“Umudunuzdan doğan tam güvenceye kavuşmanız için her biriniz sona dek aynı gayreti göstermelisiniz.”*

Bunu, Tanrı Sözü'nün ne dediğini defalarca düşünerek yaparsınız. Böyle yapmazsanız, zaman geçtikçe Söz arka planda kalır ve sizin için gerçek dışı olur.

Hayatımı neyin üzerine kurmalıyım? Köklerim nerede? Sarsılmaz temel nerede? Her şey sarsıldığında, ayakta kalacak olan ne?

Bu hayattaki en güvenilmez şeylerden biri şudur: *“Rüzgâr (insanın) üzerine esince yok olur gider, bulunduğu yer onu (insanı) tanımaz”* (Mezmun 103:16). Yaşam, rüzgârın esmesi gibidir. Yarın yaşıyor olup olmayacağımı bilemem.

Ancak umut sarsılmazdır. İsa göklere ulaşabilmemiz için kefilimizdir. Kendisine güvenen her günahkâr için bir yer hazırlamıştır. Dünyadaki yolun nasıl olacak bilmem, ama sona ereceği yeri bilirim.

Sonsuzluğun bu tarafında bir yolculuktayım. Buradaki evim, yolculuktaki geçici bir barınma yeridir. İleriye doğru aceleyle giden bir seyyahım. Her akşam yolculuğumun bir gününü arkada bırakırım.

Yolculuk uzun yıllar sürerse, donukluk tehlikesi büyüktür. Yorgunluk baş gösterir. Yolculuk esnasındaki zorluklar, bir yere yerleşme arzusunu arttırır.

Bunu yapmayın!

Umudunuzdan doğan tam güvenceye kavuşmanız için sonuna dek aynı gayreti gösterin! Vazgeçmeyin! Yeni Yeruşalim'in parlak kapılarından geçeceğiniz günü dört gözle bekleyin. İsa sizi karşılamaya gelecek. Tanrı'nızın huzurunda size önderlik edecek. O günün gelişi yakındır!

6 Mart

Çünkü kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere. Benim için ayrılma zamanı geldi.

2. Timoteos 4:6

Mezarlıkta yürümek eğitici. “Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor, bilemedin seksen, o da sağlıklıysak.” Aynı zamanda, mezar taşlarına baktığınızda kaç kişinin bu yaşlara gelmeden bu dünyadan ayrılmak zorunda kaldığına şaşırırsınız.

O zaman aklınıza şu soru gelir: Ne zaman ayrılmalıyım? Hazır olmak iyidir. Ayrılış zamanım düşündüğümden erken olabilir.

Hazır olmak ne anlama gelir?

Tanrıyla ve insanlarla doğru ilişkilere sahip olmak anlamına gelir.

Tanrıyla doğru bir ilişkiniz var mı? O'nunla aranızda gölgeler var mı?

Bağışlanmış günah gölge değildir. Zayıflık ve kırılabilirlik da gölge değildir. Ama bağışlanmamış bir günahın içinde yaşıyorsanız, bunu itiraf etmelisiniz. Tanrıyla hesabınızı görmelisiniz. Kutsal Ruh, sizi tövbeye ve yaşantınızı düzeltmek için Tanrı'nın huzuruna çağırıldığına teslim olmalısınız.

İnsanlarla doğru bir ilişkiniz var mı? Bağışlamadığınız insanlar var mı? Bu dünyadan ayrılmak zorunda kalmadan, kendileriyle anlaşmanız gereken insanlar var mı?

Ayrılık zamanınızın çok çabuk gelebileceğini unutmamalısınız.

Tanrıyla ve insanlarla doğru bir ilişkiniz varsa ne mutlu size! Siz, görebildiğiniz kadarıyla, ayrılmak zorunda kalmadan önce herhangi bir şey daha yapmanız gerekmediğini bilirsiniz. Hazırsınızdır. İsa istediği zaman gelip sizi alabilir. Ellerinizi memnuniyetle O'na doğru uzatabilirsiniz. Yolculuğunuz, yüreğinizin yıllardır bulunduğu ülkeye doğrudur. Artık İsa'nın sizin için hazırladığı eve sahip olabilirsiniz.

Ölüm bir Hristiyan için en kötü şey değildir. İsa, ölümün içinden geçerek onun dikenini çıkartmıştır. Ölümü bizim için eve yapılan bir yolculuğa dönüştürmüştür.

Bu dünyadan ne için ayrılmak zorunda kalacaksınız?

Göksel Düğün Şöleni için. Bugün yaşadığınız hayat bu gerçeğin ışığında yaşanmalıdır ve bir şey kesindir: Tanrı'sıyla karşılaşmaya hazır olanlardansanız, ayrılık günü sizi hedefe yaklaştırır.

7 Mart

Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde kutsamış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun.

Efesliler 1:3

Hristiyanların çoğu göksel kutsamalardan ziyade yersel kutsamalarla meşguldür. Dualarımızın kaçının buradaki, dünyadaki hayatımızla ilgili olduğunu bir düşünün.

Gündelik ekmeğimiz için Tanrı'ya dua etmenin yanlış bir yanı yoktur. Böyle dua etmeyi bize bizzat İsa öğretti. Ayrıca, neye ihtiyacımız olduğunu bildiğini ve bizimle ilgilendiğini de söyledi.

Bununla birlikte, Tanrı'nın çocuklarına verdiği kutsama öncelikle göksel yerlerdeki ruhsal kutsamadır. Bazen Tanrı yüreğimizde ve zihnimizde göksel kutsamalara yer açmak için yersel bereketleri durdurur.

Tanrı tam kapsamlı bir görüşe sahiptir. Dünyanın bize sunduğu her şeye nasıl kolayca kapılabileceğimizi görür. Yaşamak için Tanrı'nın sağladığı birçok şeye sahip olan birinin yıllarca yetecek kadar kaynağa sahip olduğunu düşünmesinin ne kadar doğal olduğunu görür. Bu nedenle, Tanrı bizi hayatın kısa olduğu konusunda uyarır. Ayrılmaya hazır olmalısınız. Bolluk sonuza dek sürmez.

Sürekli güneşin parladığı bir yerde daha fazla yaşamak istediğinizde, Tanrı size istediğinizi vermez. Bu, sonsuzluğa aittir. Burada, dünyada Ruh'un meyveleri yalnızca güneşle ve saf sevinçle olgunlaşmaz. Bu dünyanın size sunduklarını yiyip doyarsanız, yüreğiniz göksel yerlerdeki ruhsal kutsamalara karşı soğuyacaktır.

Tanrı'nın sizi hayatta bu şekilde yönlendirmesinin ve dolayısıyla O'nun doğruluğuna acıkmanızı ve susamanızı sağlamanın nedeni budur. Böylece, O'nun ruhsal kutsamalarını alabilirsiniz.

Tanrı, İsa'daki zenginliklerin en büyük ve yegâne hazineniz olmasını ister. Durum böyleyse bu dünyada da mutlu olacaksınız. Burada, yeryüzünde asla kaybetmemeniz gereken tek bir şey vardır: İsa! O ve O'ndaki her şey sizin içindir.

O'nda sahip olduğunuz hazine asla değerini yitirmez. O hazineye ne kadar çok bakarsanız, sizin için o kadar değerli olur. O zaman dünyaya ait şeylerin rengi solar. Bu hazineler yüreğinizde size şunu söyletecek bir sevinç yaratır: Beni *“Mesih'te her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde kutsamış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun.”*

8 Mart

Gerçekten sen kendini gizleyen bir Tanrı'sın, Ey İsrail'in Tanrısı, ey Kurtarıcı!

Yeşaya 45:15

Tanrı sizi zorluklardan ve sıkıntılardan geçirirken, O'nun yolunu anlayamazsınız. Vicdan azabının karanlığında, Tanrı sizi terk etmiş gibi görünebilir. Bir cevap alamadan yakarır ve dua edersiniz.

Tanrı'nın Sözü'nün ne dediğini duyun: Tanrı kendini sizden saklamıştır, ama bu sizi terk ettiği anlamına gelmez. O'nu göremezsiniz ama sizinle birlikte. O'nu duymazsınız ama o sizin her iç çekişinizi duyar.

Tanrı kendini saklamıştır. Bunu sizi kurtarmak için yapmıştır. Tanrı, çocuklarını sanki O'nun bulunmadığı yollara götürüyormuş gibi görünebilir. Bunu çocuklarının yüreğinde kendisine karşı derin bir özlem yaratmak için yapar.

Tanrı sizi kucaklamak ister. Ama siz tuhaf bir çocuksunuz. Sadece sıkıntıdayken O'nun sizi kurtarmasına izin verirsiniz. Bu nedenle, Tanrı bir süreliğine kendisini sizden saklar.

Tanrı, hayatınızdaki gizlenmiş Tanrı olduğunda, O'nun terbiye eden elinin altına girersiniz. Orada olmak zordur, ama aynı zamanda kutsanma getirir. Rab sizi kendine çekmek için terbiye eder. Sizi muhteşem ışığına yönlendirebilmek için, karanlığın üzerinize çökmesine izin verir.

Daha sonra anlarsınız. Kendini sizden saklayarak, tekrar kendini size gösterdiğinde yenilenmiş bir kutsama getirdi. Hiçbir şeyiniz yoktu. Son derece yoksuldunuz. Ama sonra Tanrı Kurtarıcı olarak geldi. Sonra gözleriniz açıldı ve sizden saklı olduğunda bile arkanızdan ve önünüzden sizi sardığını gördünüz.

İsa Tanrı tarafından terk edildi. Sizin yerinize terk edildi. Sıkıntı anınızda O'na sarılan çaresiz bir günahkârsanız, asla "*Tanrım, Tanrım beni neden terk ettin?*" diye haykırmak zorunda kalmayacaksınız. İsa bu sözleri sizin yerinize haykırdı.

Tanrı bir süreliğine kendini sizden gizlediğinde, bunu sizi kurtarmak için yaptığını bilmelisiniz. Tanrı, lütfunun tüm zenginliğiyle size gelir. Yeryüzünde bir şey kaybedebilirsiniz, ancak ruhsal anlamda öyle olmaz. Kurtarıcınız, sizi cennete yönlendirmek için hayatınızın zor günlerini kullanır. Rab'bi şu sözlerle karşılayacağınız o gün önünüzde duruyor: Kralım ve Tanrım!

9 Mart

Mesih'i tanıtıyoruz.

Koloseliler 1:28

Pavlus ve imanlı kardeşleri her şeyin esasen tek bir şey hakkında olduğunu biliyorlardı: İsa'yı tanıtmak. Dinleyicilerinin önünde O'nu çarmıha gerilmiş olarak tasvir etmelerinin nedeni buydu.

Zaman değişti ama çare aynıdır. Siz de dikkatinizi İsa'ya çevirmelisiniz. O'nunla birlikte karşılayacağınız hiçbir sıkıntı büyük değildir.

O her zaman yanı başınızdadır.

Başkaları yorulmuş olabilir, ama O yorulmamıştır. Sizi dinler ve en büyük arzusu sıkıntınıza müdahale etmesi için O'na izin vermenizdir.

İsa her zaman sizin beklediğiniz şekilde müdahale etmez. Zafer kazanmak ve güce sahip olmak istersiniz, ama İsa size lütuf verir. Böyle yapar çünkü en çok neye ihtiyacınız olduğunu bilir. Özlemine duyduğunuz bir Hristiyan olsanız dahi, O'nun arındıran kanı olmadan kaybolacağınızı bilir.

Sizin ve benim en derin ihtiyacımız, günahlarımızdan arındırılmaktır. Bu yalnızca İsa'nın kanıyla gerçekleşir.

İsa'nın bize kanını vermiş olması, bizi Tanrı'nın gazabından ve yargısından kurtarmak için hayatını vermiş olduğu anlamına gelir. İsa, günahlarımızın bütün korkunçluğuna ve dehşetine karşın, onları yükledi. Tanrı'nın Sözü, İsa'nın, "günah sunusu" olduğunu söyler.

İsa'nın kendisi hiçbir zaman günah işlemedi. Tanrı sizin günahlarınızı Oğlu'nun üzerine yükledi. Oğul, kurban kuzusu olarak, Tanrı'nın yargısı altında günahlarımızı yükledi. Tanrı, bizim günahlarımızın ücretini İsa'ya yükledi. Ölümün O'na bu kadar acı gelmesinin nedeni buydu. Ancak İsa bundan sakınmaya çalışmadı. Sonunda "Tamamlandı" diyebileceği yere kadar mücadeleyi sürdürdü.

Pavlus, "O'nu tanıtıyoruz" der. Pavlus İsa'yı bizzat görmüştü ve bu onun için her şeyi değiştirdi. Çarmıha gerilmiş ve Dirilmiş Rab'be iman etmesi, lütfun tüm hayatına akmasını sağladı. Sizin için de durum aynıdır. Çarmıhla ilgili bildiri, şimdi ve sonsuza dek Tanrı'nın kurtuluşu sağlayan gücüdür. Bugün de tüm sıkıntılarda, tehlikelerde ve denemelerde çaredir.

10 Mart

Çünkü Mesih uğruna size yalnız Mesih'e iman etmek değil, daha önce bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz zorlu çabanın aynısını göstererek Mesih uğruna acı çekmek ayrıcalığı da verildi.

Filipililer 1:29-30

Kendi kendine alınan imanla bize verilmiş olan iman arasında bir fark vardır.

Kendi kendine alınan iman bir kararın meyvesidir. İrade ve akıl meselesidir. Soğuk ve ölü bir imandır. Bu nedenle meyve vermez. Dünyevilik ve tartışma dürtüsü doğurur, iyilik ve kutsal bir hayat değil.

Bu tür bir imana sahip olanların çoğu, eninde sonunda kiliseler ve ibadet yerlerinden ayrılacaklardır. Pek azı tüm hayatları boyunca buralara gitmeye devam eder. Onların korkusu daha da büyüktür. Sonsuzluk eşliğini geçip, Tanrı'nın yargı kürsüsünün önüne gelmeden hemen önce kurtaran imana sahip olmadıklarının farkına vardıklarını hayal edin.

Verilen iman, İsa'nın verdiği imandır. İnsan yeteneğinden veya gücünden kaynaklanmaz. Tanrı'nın Sözü duyulduğunda, Tanrı'nın Ruh'u onu yüreklerde yaratır.

Kutsal Ruh insan kontrolünden kaçınır. Ne zaman ve nerede isterse, kaybolan günahkârın yüreğinde işini yapar. İsa'ya olan imanı yaratır.

Tanrı Sözü'nün söylediği gibi, bu bir lütuftur. Kimse bunu hak edemez.

Rab imanı bir armağan olarak verirken, bize acıyı da verir. Eski benliğimiz Tanrı'nın bize bunu verdiğini anlayamaz. Ama yeni benliğimiz, zor, sıkıntılı ve karanlık olanlar da dahil olmak üzere karşılaştığımız her şeyin Rab'den geldiğini bilir.

İsa için acı çekmekle İsa'yla başka hiçbir şekilde sahip olamayacağınız bir ilişkiye yönlendirilmiş olursunuz. İsa kendi acısını bizimle paylaşır.

Kendimizi kurtarmaya çalışmamalıyız, zaten kurtaramayız da. Bunu yalnızca İsa yapabilir. Ama başkalarını lütfun zenginliğine getirebiliriz. Bu, fedakârlık yapmadan olmaz. İsa, bizi O'nun ayak izlerini gönülden takip etmeye çağırduğunda, bunu içimize yerleştirmiştir.

Bize lütufla iman vermiştir. Yine lütufla bizi takipçileri yapmıştır. Tanrı gerçek ve diri bir imanda kalmamızı sağlasın. Artık bencilce yaşamayalım diye, Tanrı, hayatımızı O'nun yönetiminde yaşamamıza yardım etsin.

11 Mart

Mesih'te her bakımdan ... zenginleştiniz.

1. Korintliler 1:5-6

Hristiyan yaşamınızdaki birçok tatsızlık, İsa'da sahip olduğunuz zenginlikleri görmediğiniz gerçeğiyle ilgili değil mi?

İsa'ya her baktığınızda on kez de kendinize bakmış olursunuz. Kendinizin ve Hristiyan yaşamınızın olması gerektiği gibi olmadığını defalarca itiraf etmek zorunda kalırsınız. Dışsal olarak oldukça iyi durumdasınız. İçsel olarak daha kötüsünüz. İnsanların kurtuluşu için neden yeteri kadar duyarlılığınız yok? Sıkıntı fırtınaları estiğinde imanınız neden bu kadar zayıf? Dünyadaki zamanınızın az olduğunu bildiğiniz halde neden bu kadar umursamazsınız? Neden cehennem sizi yeteri kadar korkutmuyor? Cennete girmeyi neden dört gözle beklemiyorsunuz?

Bu sıkıntının İsa'da sahip olduklarınızdan çok az hoşnut olduğunuz gerçeğine dayandığını hiç düşündünüz mü? Ne kadar denerseniz deneyin sonuç değişmeyecektir. Dürüst bir Hristiyan'sanız, içinizdeki hiçbir şeyle tatmin olamazsınız.

Bu nedenle, hiç beklemezsizin İsa'ya dönebilirsiniz. O yüreğiniz için sakladığı zenginlikleri size göstermeyi arzular. İsa'yla her tür zenginliği bulursunuz. O gerçekten her şeyde zengindir. Sevgisi tüm düşüncelerimizi aşar. İlahi saflığı o kadar görkemlidir ki, dizlerinizin üzerine çökersiniz. Siz kendinizi reddedilmiş hissediyorsunuz diye, size karşı olan sabrı ve azmi bitmez.

İsa'nın zenginliklerinden şüphe duymamalısınız! Tanrı gözlerinizi açsın! O zaman İsa'daki her şeyde payınız olduğunu göreceksiniz. İsa'nın yüreği böyledir: Hiçbir şeyi kendisine saklamaz. Her şeyi sizinle paylaşır. Yoksul olduğunuz doğrudur, ama O'nun tüm zenginliklerinde iman aracılığıyla payınız olduğunda, bunun ne önemi var?

Tanrı'nın tüm çocukları kendi başlarına yoksuldur. Tanrı'nın tüm çocukları İsa'da sonsuz zenginliğe sahiptir. Ve her yönden zengindirler. Tanrı'nın Sözü "*her bakımdan*" diyorsa, bu gerçekten her bakımdan demektir. Gerçekten sizindir. O'nda her bakımdan zenginsiniz.

12 Mart

Bakın, gümüşü arıtır gibi olmasa da sizleri arıttım, sıkıntı ocağında denedim. Bunu kendim için, evet, kendim için yapıyorum.

Yeşaya 48:10-11

Tanrı hayatımızdan cürufı kaldırmak ister. Bu zorlu bir süreçtir. Cüruf, yönetimi elinde tutmaya çalışan her şeydir. Ve çok fazla miktarda bulunur. Eski benliğimiz her şeyin merkezinde olmak ister.

Bencil insan, tüm onuru İsa'ya veren ve yalnızca O'nu yücelten imanla uzlaşmaz. Çatışmanın nedeni budur. Ruh, eski benliğe karşı savaşır, eski benlik de Ruh'a karşı savaşır.

Bu savaşta Tanrı sizi tek başınıza bırakmaz. Size yardım eder. Sizi sıkıntı ocağına götürerek bu yardımı gerçekleştirir. Orada cüruf temizlenip dışarı atılır.

Birçok Hristiyan, sıkıntı altına girdiklerinde İsa'yla yeni bir ilişkiye yönlendirildi. Her şeyin ne kadar kolay değişebileceğini ve çürüyebileceğini gördüler. İnsanın dünyevi mutluluğu bir anda değişebilir.

Sıkıntılar bizi uykumuzdan uyandırır. Gerçekle yüzleşiriz. Kısa süre görünen, sonra yitip giden buğu gibiyizdir. Sahip olduğumuz her şey bize sadece ödünç olarak verilmiştir.

Sıkıntı ocağında eritildiğimizde, kibir ve öz güven yok olur. Yapabileceklerimizin ne kadar sınırlı olduğunun farkına varırız. Tanrı bize her şeyi vermezse, biz bir hiçiz.

Tanrı, çocuklarını sıkıntı ocağına götürdüğünde ne yaptığını bilir. Bizden talihsizliğin, hastalığın ve ölümün sona erdiremeyeceği gerçek değerleri aramamızı ister.

Ancak bu her zaman gerçekleşmez. Bizim hayatlarımızda, Tanrı'nın istediği gibi olmayan şeyler çoktur.

Tanrı o zaman ne yapar?

Bizi ret mi eder? Üzerimizde hükmünü mü uygular? Bize işe yaramaz mı der? Hayır, adı uğruna müdahale eder. Tanrı'yla her şey mükemmeldir. Tanrı'nın lütfundan daha muhteşem bir şey var mıdır? Bunun temeli bizimle ilgili değildir, yalnızca O'nunla ilgilidir ve O'ndadır.

İsa'ya sığındığımızda, O, yoksul, değersiz ve başarısız olan bizleri kurtarır. Bunu kendi adı uğruna yapar.

13 Mart

Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?

Romalılar 8:32

Her şey İsa'yla!

Tanrı'nın neden müdahale etmediğini anlayamayan Tanrı'nın çocukları; bu ayete sıkı tutunun. Tehlikeyi gördünüz ve Tanrı'ya yakardınız, ama o sizi kazadan korumadı. Size Tanrı sanki pasif kalmış gibi göründü.

Şimdi alt üst oldunuz ve cesaretiniz kırılmış durumda.

Tanrı sessiz değildir. En değerli varlığını esirgemeyen Tanrı, İsa'yla beraber size her şeyi de verecektir.

Ama eşimi, sağlığımlı, işimi veya evimi kaybetmişsem, İsa'ya beraber her şeye sahip miyim?

Evet sahiptiniz! Tanrı'nın çocuğu için bu hiç değişmez, Tanrı her zaman ve her koşulda İsa'yla beraber her şeyi verir. Sizi terbiye ederken de böyledir. Ve Tanrı'nın terbiye etme şekli ağırdır. O'nun Sözü böyle der. Ama Tanrı asla İsa'yı ve O'nunla birlikte verdiği kutsamayı sizden geri almaz. İçinde neşeyle şunu söyleyemediğiniz hiçbir sıkıntıya uğrayamazsınız: “Şimdi bile İsa'yla her şeye sahibim”.

Düşüncelerinizi Rab'bin Sözü'ne itaate tutsak etmeyi öğrenmelisiniz. Aklınız sınırlar koymamalıdır. Mesaj yüreğinize ulaşmalı; böylece iman düşüncenin anlayamadığını kavrayabilir.

Tanrı mantıksız değildir. Size değerli Oğlu'nu verdiyse, O'nunla birlikte her şeyi de verecektir.

İsa'yla birlikte her şeyi almanız, sonsuz hayata kavuşmanız için işe yarayan şeyleri aldığınız anlamına gelir. Tanrı'nın aklında her şeyden önce sizin kurtuluşunuz vardır. Bunun için minnettar değil misiniz?

Bir gün her şeyi yüceliğin ışığında göreceksiniz. O zaman hiçbir şüpheniz kalmayacak. Bilakis Tanrı'nın size her gün İsa Mesih'le birlikte her şeyi vermiş olduğunu apaçık göreceksiniz.

14 Mart

Gün boyu senin adınla sevinir, doğruluğunla yücelirler.

Mezmunur 89:16

Gün boyu sevinmek, daima başarılı olmak anlamına gelmez. Bazen Tanrı, çocuklarını gözyaşı vadisine götürür. Oraya gitmek zorunda kalanlar için zor bir yoldur bu. Ama Tanrı size denenmeyle başa çıkabilmenin aracını sağlamıştır. Bu araç övgü ilahisidir.

Hayatla iyi baş ediyorsunuz diye kendinizi övemezsiniz. Ama Rab'bi övebilirsiniz. Bunu gece gündüz yapabilirsiniz. Tanrı daima aynıdır. Fırtınalı zaman denizinin ortasında değişmeyen ve ebedi bir kaya olarak dimdik durur.

Gün boyunca sevinebilirsiniz de. İsa'ya iman ediyorsanız, sizde de değişmeyen bir şey vardır. Hak edilmeyen ve lütuf olan doğruluğunu size vermiştir. Bu, sizin hayatınızda ürettiği bir doğruluk değildir. İsa, bu doğruluğu yasa altında yaşarken bizzat kazandı.

İsa'nın dirilişi sayesinde, Tanrı O'nun şüphe götürmeyen hayat hakkını kabul etti. İman eden herkese bahşedilen hak budur. İsa'ya sığındığınızda, hiçbir şey ya da hiç kimse bunu sarsamaz.

Kendi doğruluğunuzla yüceltilmezsiniz. Öyle olsaydı, Rab'bin huzurunda sonsuza dek yaşamın dışında kalırdınız. Siz İsa'nın doğruluğuyla yüceltilirsiniz. Tanrı bunu bir kez ve herkes için onaylamıştır. Tanrı'nın doğruluğunu bir giysi gibi giyinen herkesin yüceltilmesinin nedeni budur.

Dünyadaki yaşam dar ve karanlık geçitlerden geçer. Bunun nedeni, sizden ve kontrol edemediğiniz birçok koşuldan kaynaklanır. Tanrı, elini genellikle terbiye etmek için uzatır. O zaman, Rab'bin artık eskisi gibi olmadığını düşünmek kolaydır. Ama bu ayartılmaya yenik düşmemelisiniz. Bunun yerine kalıcı olana geçmelisiniz: İsa'nın doğruluğuna.

O zaman zihniniz Tanrı'ya övmeye ayarlanır. Sizi tamamen kurtaran bir Kurtarıcınız olduğunu düşünün! O'nun yüreği değişmemiştir. Armağanını geri almamıştır. O'nun sağladığı kurtuluşun, hayatınızın hazinesi haline geldiğini görmekten hâlâ keyif alır. Gün boyunca sevinmenizin nedeni budur.

15 Mart

Her türlü açgözlülükten sakının.

Luka 12:15

İsa burada her tür açgözlülükten bahsediyor. Açgözlülüğün birçok çeşidi vardır. Hepsinin arkasında putperestlik yatar. Açgözlülük insanın canını dünyaya bağlar. Tüm düşünceler bu minvalde dolanıp durur.

Açgözlülük sadece zenginler için bir tehlike değildir. “Daha fazlasını isteme hastalığı” ile denenmemiş çok az Hristiyan vardır.

İnsanların daha fazla sahip olmak istedikleri şeyler farklı olabilir. Burada ilgi alanları farklılık gösterir. Maddiyatçılık, biriktirme çılgınlığı ve kültürel çıkarlar el ele gider.

Neyi seçtiğiniz İblis için önemsizdir. O sizin zihninizin herhangi bir dünyevi şeye takılı kalmasından tatmin olur. Sizi giderek daha fazlasını istemeye, sürekli bir adım ileri gitmeye ve hep daha çok yapabilme arzusuna sürükleyerek bağlar.

Şeytan bunu yaparken başarılı olursa, Tanrı ve Tanrı'nın krallığıyla ilgili şeylerin hayatınızdan sökülüp atılacağını bilir. Kutsal Kitap okumak ve dua etmek sizin için sıkıntılı bir görev halini alacaktır. Tanrı'nın Sözü'nü duyma isteği yok olacaktır. Zihin başka bir şeyle meşgul olacaktır.

İsa dikkatli olmamızı söylüyor. O, sizin ve benim canımızı, bizim bildiğimizden daha iyi tanır. İsa, Ayartıcı'nın yalnızca kendisine gelmediğini bilir. Ayartıcı farklı şekillerde bize de gelir.

Açgözlü insan çok çalışmaktan, görüşten, yetenekten ve birçok ilgi alanından bahsederken hayranlık uyandırır.

Ancak Tanrı farklı değerlendirir. O görünenin arkasına bakar. Açgözlülüğün ruhsal yaşamı açlık diyetine soktuğunu ve sonunda Tanrıyla birlikte yaşama deneyiminin yavaşça ölüme terk edildiğini bilir. Birçok Hristiyan için durum böyle gelişmiştir. Ruhsal hayatlarını yok eden şey kaba, gözle görülen günahları değildi. Açgözlülüktü.

Açgözlülük yatağa son kez girdiğiniz gece son bulacak. O zaman Tanrı sizden canınızı isteyecek. Tövbe etmek için artık geç olacak. İsa o gece size “*Ey akılsız!*” diyecek. O gece düşündüğümüzden erken gelebilir. Bu nedenle, Rab'bin huzurunda canınızı yoklamak için çok nedeniniz var. İsa'nın duaları duyduğunu da unutmayın. O'na sığınırsanız, açgözlülükle savaşınızda size yardım edecektir. Bu günahı ortadan kaldıracak ve sizi yaşam yoluna doğru yönlendirecektir.

16 Mart

RAB'be umut bağla, O'nun yolunu tut, ülkeyi miras almak üzere seni yükseltecektir.

Mezmun 37:34

Tanrı'nın yolu bazen garip görünebilir. Üzerinde Tanrı'nın kutsaması vardır, ama her zaman böyle görünmez. Bu, ışığın ve gerçeğin yoludur ve bu dünyanın karanlığında o yolu takip etmenin bir bedeli vardır. İnsanların büyük bir kısmı zamanın ruhunun etkisi altındadır ve vazgeçmek ve başkaları gibi davranmak, Hristiyan'ın hiç bitmeyen denenmesidir.

Tanrı'nın yolundan ayrılmamalısınız. Karanlık ve bilinmezlerle dolu gibi görünse de, hedefe ulaştıran tek yol odur. Mahvoluşa götüren yolun kolay ve geniş olması neye yarar?

Rab'bin yolundaysanız, başka hiçbir yolda sahip olamayacağınız bir ayrıcalığınız vardır. Rab'bi bekleyebilirsiniz ve bu beklentiniz boşa gitmez. Bekleme zamanı uzun görünebilir, ama Rab yardımıyla gelecektir.

Muhtemelen hayatla iyi başa çıkan gerçek Hristiyanlar tanıyorsunuzdur. Onlar birçok sıkıntı ve mücadeleden geçmek zorunda kalmış, ama hiçbir koşulda Rab'bin yolundan ayrılmamışlardır.

Onların ayak izlerini takip edin. Başka yollar hayal kırıklığı ve belaya götürür. Rab'bin yolunda sorunlar ve sıkıntılarla karşılaştığınızda, Rab'bin olmanızı istediği yerde olduğunuza ikna olduğunuzu söyleyebilmek ne büyük bir zenginliktir! Siz hayatınızı kendi ellerinize almadınız.

Tanrı'nın sizi yükselteceği gün gelecek. Bunu sabırsızca hızlandırmaya ve kendinizi yükseltmeye çalışmayın. Tanrı'nın çağrısı O'nun yolunda kalmanızdır. Geri kalanı için endişe etmeyin. Tanrı yaşadığımız zamanın içinde de hayatımıza sıkça müdahale eder. Her türlü zengin kutsamayı size verebilir. Evet, düşmanlarınızın önünde size bir sofraya kurabilir.

Bazen de Tanrı, çocuklarını İsa'nın katlandığı gibi acılara yönlendirir. İnsanlara göre İsa her şeyden yoksundu. Hayatını dahi vermesi gerekti. Ancak hep Tanrı'nın yolunda kaldı. *"Bundan dolayı ona ünlüler arasında bir pay vereceğim..."* (Yeşaya 53:12).

Rab sizi yükselttiğinde hak etmediğiniz bir mirasa sahip olacaksınız. İsa, ele geçireceğiniz krallığı kazandı. O'nun yolunda kalın ki, bunu size verebilsin.

17 Mart

Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra anlayacaksın.

Yuhanna 13:7

İsa'nın yaptıklarının büyük bir bölümünü anlamıyorsunuz. Ama bir gün anlayacaksınız, diyor İsa.

Petrus, İsa'nın bir köle gibi onun ayaklarını yıkaması karşısında altüst oldu. İsa'nın aşağı seviyede görevler üstlenmesini istemiyordu. İsa'nın yüceliğe doğru yükselmesini istiyordu.

İsa bize büyüklükle, güçle, şanla ve şöhretle gelmez. O, çaresizlerin önünde daima eğilendir.

Başımıza bir şey geldiğinde O'nu anlamayız. Tanrı'ya yardım etmesi için dua ederiz ama görünürde bir şey olmaz. Giderek daha güçsüz ve çaresiz oluruz.

İsa, sıkılmış ve hırpalanmış canınızın önünde eğilene kadar, bunun sizi iyileştiren bir lütuf olduğunu anlamazsınız. Siz yardımı, İsa'nın sizi sıkıntıdan kurtarması olarak düşünürsünüz. Başka türlü tatmin olmazsınız.

Şimdiki haliniz böyledir, ama bu değişecek. İsa'nın gözlerinizi, kendi lütfunun her şeyden büyük olduğu gerçeğine açacağı bir gün gelecek. Arkadan ve önden, evet her yönden O'nunla sarmalanmış olmanız, başka her şeyden çok daha önemlidir.

Petrus, İsa'nın kendisi için büyük bir şey yaptığını algılamaya başladığında, bununla yetinemedi. Bu nedenle, İsa ona ihtiyacı olan her şeyi zaten aldığını söylemek zorunda kaldı. O şimdiden temizdi.

Tanrı'nın lütfunu tatmış olan sizler için de benzer bir durum söz konusudur. Lütfun üzerinize sel gibi akmasını istersiniz. Ama İsa size şöyle seslenir: Dua ettiğiniz her şeyi daha şimdiden aldınız.

İsa lütfunu sakınarak vermez. Yoksul ve alçakgönüllüleri lütfunun yağmuruyla sırılsıklam eder. O'na ait olduğunuzda, O'nun lütfunda durursunuz.

Bu, sizin için de gerçek olduğunda, geri kalanı için kontrolü İsa'ya bırakmak zor olmayacaktır. O'nun lütfunda kalırsanız, işler O'nu hoşnut edecek şekilde gelişir. O zaman tamamen temiz olursunuz. O zaman hiçbir şeyden yoksun olmazsınız. Evet, tüm sıkıntıların ortasında her şeyiniz olur.

18 Mart

Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkâhin olup halkın günahlarını bağışlatabilsin.

İbraniler 2:17

İsa başkâhindir.

Tanrı'yla sizin aranızda girdi. Bu nedenle, Tanrı'nın gazabının yıldırımını O'nun üzerine düşü. Tanrı günahlarınızın bedelini talep ettiğinde, İsa bunu ödemek zorunda kaldı. Aramıza girip ileriye doğru atılarak günahın bedelini üstlendi.

İsa, başkâhin olarak günahlarımızı bağışlattı. Hayatınızdaki birçok günahın sonuçlarını kendi üzerine aldı. İsa yalnızca günahı üstlenmedi, günah da oldu. Günahı üzerine alıp günahla birleşti.

Tüm dünyanın günahları olanca çirkinliğiyle gelip tertemiz olan İsa'nın üzerine döküldüğünde, ne kadar iğrenmiş ve tiksiniş olmalı!

Ancak, Tanrı'nın Kurban Kuzusu geri adım atmadı. O, her zaman Tanrı'nın önünde sizinle birlikte duran başkâhindir. Merhametli bir başkâhindir. Tüm günahlarınızı ve zayıflıklarınızı bilir. Başaramadığınızı ve düşüğünüzü bilir; yine de sevgisi size doğru taşar.

İsa sıkıntınızı kendi sıkıntısı gibi hisseder. Petrus İsa'yı başkâhinin bahçesinde inkâr ettiğinde, karşılaştığı o sevgi dolu bakış onun dışarı çıkıp ağlamasına neden oldu.

İsa böyledir. O'nu yüzüstü bıraktığınızda size gelir. İnkârınız O'nun sevgisini söndüremez. Günahınız İsa'yı Golgota'ya yürümekten alıkoymamıştır. Tanrısal şefkatin dürtüsüyle, tüm günahlarınızın bedelini ödemek için kurban olacağı yere gitti.

İsa sadıktır. O'na güvenebilirsiniz. Bugün, çile yolunu yürüdüğü günkü İsa'yla tamamen aynıdır. İsa Tanrı'yla sizi birbirinize bağlar. Bir elini Baba'ya bir elini size uzatmıştır. Şimdi ve sonsuza kadar sizi sınıksız tutar.

19 Mart

İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.

İbraniler 13:8

İsa dün nasıldı?

Bu soruyla ilgili olarak dikkatimizi İsa'yla olan deneyimimize çevirme eğilimiz vardır. Dün İsa'nın varlığını ve yardımını hayatımda yaşadım mı?

İsa'nın diri olduğu ve sizinle ilgilendiği konusunda pekâlâ özel bir kanıtınız olabilir. O zaman bu, O'nun bugün de aynı olduğunu düşünmeniz için bir teşviktir. Ancak sizin için dün, haftanın sıradan günlerinden biri de olabilirdi. O zaman, bugünün de dünden farklı olmayacağını varsayabilir ve İsa'dan pek bir yardım gelmeyeceğini düşünebilirsiniz.

Öyleyse, öncelikle kendi deneyimlerinizden hareketle düşünmemelisiniz. Onlar değişkendir ve onlar aracılığıyla sürekli bir yardım elde edemezsiniz.

Hayır, Tanrı'nın Sözü'ne dönün.

İsa dün nasıldı? O tam da Tanrı'nın Sözü'nün söylediği gibiydi. Dün, İsa hakkında veya İsa'nın söylediği tek bir söz bile boşa çıkmamıştır. O'nun hakkında yazılan her şey doğrudur. Bugün de doğrudur. İsa değişmemiştir.

Geleceğe bakıp sonsuzluğu düşündüğünüzde, burada yeryüzünde yürüyen İsa'nın sonsuza dek aynı olacağını anlayacaksınız. Bu düşünce yüreklerinizde yer buluyorsa, derin ve büyük bir mutlulukla dolacaksınız. Her şeyin değiştiği ve farklılaştığı bir dünyada, her zaman aynı kalan İsa'yı bulmuşsunuzdur.

O zaman, İsa'nın size eşlik ettiği gelecek belirsizliğini yitirir. O sizi kendi halinize bırakmaz. O daima sizinle birlikte olacaktır. Sizi kimse suçlayamaz diye, kaniyle günahlarınızı kaplayacaktır. Kaçınmanıza yardım etmediği zorluklar ve sıkıntılarda, bizzat size yardım edecektir.

İsa şimdiye dek böyledir. O'nun Sözü bunun güvencesini size verir. Gelecekte de böyle olacaktır. Tanrı'nın Sözü, O'nun dün, bugün ve sonsuza dek aynı olacağını söyler.

20 Mart

Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ve meshetmiş olan Tanrı'dır.

2. Korintliler 1:21

Bizi kemiren soruyu biliyor musunuz: “Hedefe ulaşacak mıyım?” İmandan sapanları görmüşsünüzdür ve aynısının başınıza gelip gelmeyeceğini merak edersiniz. Düşmüş olanlardan daha iyi olmadığınızı da bilirsiniz. Kendi deneyimlerinizden, onları İsa'dan uzaklaştıran güçleri de bilirsiniz.

Ruhsal hayatınızın önceleri daha güçlü olduğunu düşünebilirsiniz. O zamanlar şimdikinden daha duyarlı ve gayretliydim. Tanrı'yla ilişkiniz daha yoğundu. Şimdi rahatsız edici bir umursamazlıkla tıkanmış durumdasınız.

Ne yapmanız gerekir?

Söz'ü duymanız gerekir: “*Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ...Tanrı'dır.*” Eğer bu size ya da bana bağlı olsaydı, asla hedefe ulaşamazdık. Ama Tanrı bizi Mesih'te pekiştirir.

Rab'bin ne kadar zayıf olduğumuzu ve ne kadar az şey yapabildiğimizi görmemize izin vermesinin nedeni, bizi umutsuzluğa sürüklemek değildir. İsa'ya koşmalıyız. Orada ihtiyacımız olan her şeyi buluruz. O'nda, yoksulluğumuzun ve ihtiyacımızın ortasında zenginiz.

Tanrı bizi meshetmiştir. Bize Kutsal Ruh'u vermiştir. Kutsal Ruh, Tanrı'nın çocuğunun yüreğinde İsa'yı yüceltir. Eğer İsa'yı yüceltilmiş olarak görmiyorsanız, kâlp gözlerinizin açılması için dua etmelisiniz. Kendinizden vazgeçin. Tanrı'nın Sözü'ne tutunun. Kendinize odaklanmanızın bir yararı yoktur. Asla somutlaşmayan çözümler için sürekli kafa yormamalısınız. Aksine Tanrı'nın vaatlerine nüfuz etmelisiniz.

Bu Söz ne kadar büyük bir kutsanmayı ima ediyor! Sizi İsa'ya bağlayan Tanrı'dır. Ve O, mucizeler Tanrısı'dır. Sizin için ağır ve zor olan şeyler de dahil olmak üzere, hayatınızdaki her şeyi sizi kendisine bağlamak için kullanabilir.

Belki de bu sözün yalnızca Pavlus ve birkaç arkadaşı için geçerli olduğunu düşünüyorsunuz. Ama Pavlus, bu sözleri zayıf ve olgun olmayan Korintliler'e söyler. Tanrı, lütuf Tanrısı'dır. Hepimizi Oğul'a bağlayıp pekiştirir. Bu Söz'de huzur bulabiliriz. Rab bizi koruyacaktır. İleriye doğru bize önderlik edecektir. Tanrı'ya övgüler olsun!

21 Mart

Kavganın başlangıcı su sızıntısına benzer, bir patlamaya yol açmadan çekişmeyi bırak.

Süleyman'ın Özdeyişleri 17:14

Gök gürültülü sağanak yağışın havayı temizlediği söylenir. Bu, nemli bir yaz günü için doğrudur. Ama insanlar arasındaki ilişki açısından doğru değildir. Kızgınlığın sıcak patlamaları iyi sonuç vermez.

“Kavganın başlangıcı su sızıntısına benzer, bir patlamaya yol açmadan çekişmeyi bırak.”

Saldırgan sözler, yönlendirildikleri kişinin aklına sızmakla yükümlüdür. Siz sarf ettiğiniz sözleri unutsanız dahi, söz konusu kişi yıllarca hatırlayabilir. Saldırgan sözler, insanlar arası ilişkilerde sanki yer altı tünelleri kazar ve bir gün yüzey çöküverir. Zarar tahmin edilenin çok üzerinde olur.

Söküp atmamız gereken meseleler vardır. Bu meseleler sakın ve nazik bir ruhla ele alınmalı ve birbirimize kendi gerçeğimizi dayatma ruhuyla hareket edilmemelidir.

Birçok çatışma dedikoduyla başlar. *“Çok konuşanın günahı eksik olmaz”* der Özdeyişler 10:19. Orada olmayan insanlar hakkında fazla konuşmak tehlikelidir. Düşünüp taşınmadan konuştuğumuzda, işin sonu iftiraya varır. İnsanların aslında düşünmedikleri amaçları varmış gibi konuşmaya başlarız. Konuştuğumuz kişinin söz ettiğimiz kişiyle olan ilişkisi farkına varmadan etkilenir. Çatışma alevine benzin dökülür. Süleyman'ın Özdeyişleri Kitabı, meseleyi gündemden düşürmemiz konusunda bizi uyarır. Söyleyeceklerinizin bir kavgaya yol açıp açmayacağını sorgulamak bilgece bir davranıştır. Böylece o noktaya gelmeden durabilirsiniz.

Kardeşlerin bir şeyi zamanında halletmesi ne iyidir! Bir anlaşmazlık olduğunda, bir çatışmaya neden olmadan buna bir son vermemiz gerektiğini birbirimize söylemeliyiz. Biz günahkâr insanları sevgisinde ve lütfunda birleştirmesi ve onulmaz yaralara neden olmamamız konusunda bize yardım etmesi için Rab'be birlikte dua edebilmek, gerçek zenginliktir.

Rab bize, Tanrı'nın ve Kuzu'nun yüceltilmesi için ebedi övgü korosunun içinde birleşeceğimiz o güne doğru hep beraber yürüyelebilmeyi lütfetsin ve alçakgönüllülüğü bize öğretsin.

22 Mart

İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazar'ı severdi.

Yuhanna 11:5

İsa herkesi sever. Ancak bazıları için özel bir sevgi besler. Lazar, Marta ve Meryem bunlardan birkaçıydı. Karşılıklı sevgi ancak her iki tarafın etkisiyle yaşayıp büyüyebilir. Bu bizim Tanrı'yla ilişkimizi de kapsar. İsa bu üç kardeşi çok sevmişti. Onlar kendilerini İsa'nın sözlerine açmışlardı. İsa'nın söylediği her söz yüreklerine yazılıydı. İsa'nın elinin altında olmalarının nedeni buydu.

Marta evini İsa'ya ve O'nun dostlarına açarak O'na hizmet etti. Meryem O'nun üzerine çok pahalı bir parfüm dökerek O'na hizmet etti. Lazar, İsa'nın tanrısal gücünün canlı tanığıydı. Gittiği her yerde insanlar onu İsa'nın ölümden dirilttiği adam olarak tanıyorlardı.

Sevgi paylaşıldıkça çoğalır. İsa bu üç dostuna güvenini ifade etti. Kendisini doğrudan tanıyabilmeleri için onlara danışmanlık yaptı.

Ayrıca zihinlerindeki her şeyi İsa'ya teslim etmişlerdi. Bu nedenle, Lazar hastalandığında kime haber göndereceklerini biliyorlardı. Üç kardeşle İsa arasında çok yakın bir bağ vardı.

İsa'nın sizin için harika bir isteği var. O üç kardeş gibi olabilmeniz! İsa size kendi Sözü'nde daha derin bir anlayış vermek istiyor. O'nun ayaklarının dibinde oturup O'nu dinlediğinizde bunu gerçekleştirebilecek. O zaman size lütfunu gösterecek. Marta gibi sahip olduklarınızı O'nun kullanımına teslim ettiğinizde bunu yapabilecektir.

Baştan sona, İsa O'nun canlı tanıkları olmanızı ister. Bir zamanlar suç ve günahlarınız içinde ölüyken şimdi O'nunla birlikte yaşama döndürüldüğünüze inancınız tamsa, O'nun canlı tanıklarısınız.

İsa sizi özler. O'nun sözüne ve iradesine yüreğinizde yer açın. İsa tarafından sevilme muazzam bir zenginliktir.

23 Mart

Öyleyse biz de O'nun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugâhtan dışarıya çıkıp yanına gidelim.

İbraniler 13:13

İsa çarmıha gerildiğinde O'nunla alay ettiler. Birçokları O'nun bu utanç verici ölümünü, O'nun sözlerine ve işlerine karşı büyük bir yargı olarak düşündü. Yargı, çarmıhın dibinde duran dostlarını da vurdu.

Aradan uzun yıllar geçmesine rağmen İsa hâlâ aşağılanıyor. Çarmıh Söz'ü kurtuluşları için Tanrı'nın gücü olanlar bakımından da durum aynıdır.

İsa birçoklarının ilgisini çeker. İnsanlar O'nu görmezden gelemesler. İsa, sözleri ve işleriyle kimsenin tamamen anlayamadığı bir sırı ifade eder. İsa nesiller boyunca, dindar ve dindar olmayan insanların zihinlerini meşgul etmiştir.

Tanrı'nın çocuğu ne yapmalıdır?

O'nunla birlikte "*ordugâhtan dışarıya*" çıkmalısınız ve O'nun utancına katlanmalısınız. Günümüz insanının İsa'ya olan ilgisinin belirgin özelliği, O'nu günahlarımızı üstlenen Tanrı Kuzusu olarak algılamamalarıdır. O'nu, Tanrı tarafından bizim yerimize lanetlenen biri olarak görmezler.

Eğer çarmıhla yaşam bulmuşsanız, İsa tüm sözleri ve eylemleri aracılığıyla size konuşur. Ama öncelikle İsa kendini bizim bütün günahlarımız için kurban olarak sundu. Öyleyse Çarmıh'ın Sözü'nü de tekrar ve tekrar dinlemelisiniz.

Utanç her zaman Çarmıh'ın Sözü'ne bağlıdır. Bu, kişinin tüm onurunu ondan alır. Çarmıh hiç kimsenin kendi günahını bağışlatamayacağını söyler. İsa bunun için kavrayamayacağımız kadar ağır bir bedel ödemeliydi. Eğer ödemiş olsaydı, sonsuz yaşamımız Tanrı'nın gazabı ve yargısından ibaret olacaktı.

Çarmıh'ın Sözü'ne yapışın. Birçok Hristiyan'ın bir sürü farklı şeyle meşgul olduğu bu zamanda bunu yapın.

Pavlus Korint'te onlarla birlikteyken İsa Mesih'ten ve İsa'nın çarmıha geri-lişinden başka bir şey bilmemeye karar vermişti. Pavlus, "*ordugâhtan dışarıya çıkıp yanına gitti*". İsa'nın aşağılanmasına katlandı. Siz de gelin, onun ayak izlerini takip edelim. Bu, yaşama götüren yoldur.

24 Mart

Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di.

Luka 1:26-27

Aradan yüz yıllar geçti ama Meryem asla unutulmadı. Bunun tek nedeni İsa'dır. İsa'yı doğurmamış olsaydı, dünyada kimse onu tanımayacaktı.

Meryem, Yeruslüm'den değil, Celile'nin Nasıra kentindedi. Etkileyici bir aile eşrafından gelmemiştir. Nişanlandığı adamın da Yahudi halkı nezdinde, doğuşundan, yeteneklerinden veya eğitiminden kaynaklanan bir özelliği yoktu.

Tanrı önemsizleri seçer. Bu yeni bir şey değildir. O hep böyle davranmıştır.

Samuel, İsrail'in ikinci kralını seçmesi gerektiğinde, ona Davut'u yollamadılar. Halkın nezdinde bir çobanın kral adayı olabilmesi söz konusu olmazdı. Ama Tanrı'nın nezdinde durum farklıdır. Tanrı Meryem'i de böyle seçti. Sizi de böyle seçti. Eğer başkalarının üzerinde konumu olan biriyse, Tanrı'nın sizi seçmesinin nedeninin bu konumunuz olmadığını bilmelisiniz.

Tanrı genellikle insanların düşüncelerinde bir şey ifade etmeyi seçer. Bu şekilde, övgüyü hak edenler biz olmayız. Tüm övgü Rab'be aittir.

Meryem ve İsa'nın hayatları iç içe geçti. İsa annesini insanlık tarihinin içine dahil etmiştir. İsa Meryem'i sonsuzluğa taşımıştır.

İsa'ya iman yoluyla Tanrı'nın bir çocuğuyusanız, sizin de hayatınız O'nunla iç içe geçmiştir. O, her şeyi birbirine bağlayan ana halattır. Kaniyla bütün günahlarınızı ortadan kaldırmıştır. Her gün yanınızda yürür. Sizinle konuşur ve sizi hizmetine çağırır.

Hayatınızın meyvesi, İsa'nın sizin aracılığınızla başardıklarıdır. Bunun dışında her şey yok olacaktır. Ama O'nun yarattığı meyveler sonsuza dek kalacaktır.

25 Mart

Bir günde bu ülkenin günahını kaldıracam.

Zekeriya 3:9

Paskalya'dan önceki Kutsal Cuma, hayatımın en önemli günüdür. Bütün günahlarımın ortadan kaldırıldığı gündür.

Hayatım boyunca uğraşsam bile başaramayacağım bir şeyi, Tanrı bir günde yaptı. Ama bu, günahları ortadan kaldırmanın Tanrı için kolay bir şey olduğu anlamına gelmez. O Kutsal Cuma, tüm günlerin en uzunudur.

Tanrı o gün, Oğlu'nun elinden tutup kurban tepesine kadar O'nunla yürüdü. Zor bir yürüyüştü. İsa hayatı boyunca Baba'sını hoşnut edeni yaparak yaşamıştı. Baba, Oğlu'na hep sevinçle bakabilmişti.

Golgota'ya giderken İsa'ya eşlik ettiğinizi hayal edin. Bir hayatın kurban olarak sunulması gerekiyordu. Bundan daha da fazlası vardı. Biricik Oğul'un Tanrı'nın gazabı altına girmesi gerekiyordu. O, Tanrı'nın dünyanın günahlarını yüklenmesi için seçtiği kurban kuzusuydu.

Tanrı'nın bu acı veren günü unutup unutmadığını hiç merak ettiniz mi? Günahın iğrenç ağırlığını İsa'ya yüklediğinde Baba yüreğinin çektiği acıyı hiçbirimiz anlayamayız. Tanrı'nın bunu bizi kurtarmak için yaptığını daha da az anlayabiliriz! Ama Tanrı bizi çok sevdi!

Tanrı Golgota'yı, üzerine inen karanlığa terk ettiğinde, tüm dünyanın suçunu ve kötülüğünü kaldırdı. Bu herkesin kurtulacağı anlamına gelmez. Tanrı kimseyi zorlamaz. Ama dünya üzerindeki her bir günahkâra lütfunu sunar. İsa'yı kabul etmiş olan sizler, bilin ki tüm günahlarınız ortadan kaldırılmıştır. Buna işlediğiniz ve ölene dek işleyeceğiniz tüm günahlar dahildir.

Tanrı bir günde hepsini ortadan kaldırdı. Muhteşem bir lütf! Günah, işlenmeden önce zaten ortadan kaldırılmıştır. Göklerin kapısından girmeden önce, daha şimdiden kurtarılmış olursunuz. Tanrı harekete geçti. O müdahale etti. Sonsuzlukta, o Kutsal Cuma gününü hatırlayacaksınız. O gün, İsa sizin için Cennet'i kazandı.

26 Mart

Askerler de dikenlerden bir ta örüp O'nun başına geçirdiler.

Yuhanna 19:2

Tüm dünyanın muhteşem talarını ve dikenli tacı bir arada görme imkânınız olsaydı seçiminiz zor olmazdı. Işıl ışıl parlayan taların arasında duran dikenli tacın önüne geldiğinizde kendinizi durmaktan alıkoyamazdınız. Dikenli ta İsa'yla alay etmek için tasarlanmıştı. Ama güzellikte diğerk tüm talara fark atar. Onu İsa takmıştır.

Kraliyet tacı giymenin kolay bir şey olduğunu düşünmemeliyiz. Başlangıçta öyle gelebilir ama kraliyet gücü bedelini talep eder.

Dikenli ta yalnızca bir kral tarafından takılmıştır. O kral da yükseltilmiştir, ama taht üzerinde değil çarmıh üzerinde. Bedeli en yüksek olan ta budur. Bu bedelini İsa hayatıyla ödemiştir.

Yuhanna gökte İsa'yı gördüğünde, boğazlanmış gibi duran bir kuzu görür. İsa, ölüm izlerini hâlâ üzerinde taşımaktadır.

Sonsuzlukta dikenli tacın izlerini görebilecek miyiz diye merak edebiliriz.

Tanrı İsa'ya her adın üstünde bir ad bağışladı. O'nun önünde tüm dizler çökecek. O'nun yüceliğı karşı konulmaz bir yüceliktir. Aynı zamanda, isyanlarımız yüzünden bedeni deşilen, suçlarımız yüzünden eziyet çeken, gerekli olan cezayı çekerek bize esenlik veren ve yaralarıyla şifa bulduğumuz kişi O'dur.

Çarmıhta ölmek korkunçtur. Çok acı verici bir ölümdür. İsa'nın ölümü daha da korkunçtu. Tanrı'nın gazabı altında ölmesi gerekiyordu. Golgota hakkında yazılanları okurken dehşete kapılmamızın nedeni budur. Ama Tanrı'nın görkemi İsa'nın üzerindedir. Harika, dingin ve derin bir minnettarlıkla dolarız; bunu sözcüklerle ifade edemeyiz. O'nun üzerine inen cezayla yüreklerimiz huzur ve esenlik bulur.

İsa için dikenli tacı askerler ördü. Ama onların arkasında Tanrı vardı. Oğlu'na gazap kâsesini veren bizzat Tanrı'ydı. İsa dünyanın Kurtarıcısı olduğu için, bu kâsenin ondan uzaklaştırılması mümkün değildi.

İsa, dikenli ta giymiş Kral'ınızdır. O'nda en derin alçaltılma ve en büyük yükseltilme birleşmiştir. Her şeyin ardında, İsa'nın size olan sevgisiyle atan sıcaık yüreğı vardır.

27 Mart

Bunun üzerine İsa'nın yüzüne tükürüp O'nu yumrukladılar. Bazıları da O'nu tokatlayıp, "Ey Mesih, peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?" dediler.

Matta 26:67-68

Askerler İsa'ya zalimce davrandılar. Kendisine kimin vurduğunu bilmediğini düşünerek böyle yaptılar.

Bu insanların bir gün tek dileğinin İsa tarafından bilinmek olacağı gerçeği tuhaftır. O gün İsa onların kendisine ait olduklarını söylese, sonsuzluğu İsa'yla birlikte yaşayacaklar. İsa onları tanımazsa, sonsuzluğu Şeytan ve melekleri için hazırlanan ateş gölünde yaşayacaklar.

Eğer daha sonra imanlı olurlarsa, İsa onları tanır. İsa'ya iman edenleri hiçbir günah suçlu çıkartamaz. Buna İsa'yı kırbaçlamak, dövmek, yüzüne yumruk atmak da dahildir.

Onlar, İsa'ya karşı isyan ve nefretlerinde tanınmamayı istediler. Kurtuluşa giden yol İsa tarafından tanınmaktan geçer. Her şey ışığa gelmelidir. Her şey itiraf edilmelidir.

O'na her şeyi söylemek rahatlatıcıdır. Rab'den hiçbir şey saklamayan Tanrı'nın bir çocuğu olarak yaşamak ne iyidir! En güzeli de İsa'nın beni olduğum gibi tanınmasıdır ve O buna rağmen beni reddetmez. Beni hak etmediğim bir sevgiyle sever. İsa tüm kirliliğimi ve parlayan yüceliğimi aynı anda görür. Beni kendi lütfuyla giyinmiş olarak görür. O lütuf beni tepeden tırnağa kaplar.

Cennet'te İsa'ya şiddet uygulayanlarla birlikte Cennet'te olduğunuzu varsayın; ne güzel olurdu! Çünkü her şey hesaba katıldığında, İsa'nın çarmıha çivilenmesine neden olan aynı zamanda sizin günahlarınızdı. Ve O, sağladığı kurtuluşun hiçbirimiz için veya başkasından daha fazla düşmüş biri için boşa gitmesini istemez. İsa'yı hayatınızın tüm karanlık alanlarına alın. Aldığınız şey O'nun lütfu olacaktır. Ve bunu yapmak kurtuluşu getirir.

O zaman Tanrı'nın Oğlu İsa sizi sonsuzluklar boyunca tanır. Bir zamanlar günahlarınızın yükü O'na yüklenmişti; şimdi size vermek istediği lütfu kabul ederek kurtuluşun tadını çıkarabilirsiniz.

28 Mart

“Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun.”

Yuhanna 11:50

Bu sözlerin sahibi Başkâhin Kayafa idi. Tanrı, gerçeği İsa'nın bir düşmanının söylemesine izin verdi. Ya tüm ulus yok olacaktı ya da İsa ölecekti.

İsa ölmemiş olsaydı, hepimizin ölmesi gerekecekti. Kelimenin tam anlamıyla ölmemiz gerekecekti. Fiziksel ölümden sonra, Tanrı'nın ikinci ölüm dediği ebedi ölüm yakındır. O ölüm, reddedilerek ateş ve kükürt gölüne atılmaktır.

Tanrı kutsaldır. O'nun doğruluğu günahın kefaretinin ödenmesini gerektirir. Bedel ödenmelidir. Bunu geçiştirmenin bir yolu yoktur. Tanrı yakıp yok eden bir ateştir.

Bu nedenle, Tanrı'nın gazabı altındaydık. Herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. Tüm halkın yok olmasından söz edilmesinin nedeni budur.

Onlar için bir adamın tüm halkın yerine ölmesi daha iyidir. Kayafa, bunu daha önce Tanrı'nın söylediğini bilmeden bu sözleri sarf eder. Tabii ki kastettikleri şey aynı değildir. Kayafa, İsa'nın sahte bir peygamber olduğunu düşünür. Tanrı içinse İsa hoşnut olduğu Oğul'dur. Aynı zamanda, kurban edileceği yere giden Tanrı'nın gerçek Kurban Kuzusu'dur.

Herkesin günahlarını bağışlayabilecek biri vardı. O, günahsız olan İsa'ydı. Bu nedenle, herkesin günahını üstlenebilirdi. O'nun bizim yerimize ölmesi bizim yararımızaydı; aksi takdirde hepimiz yok olacaktık. Peki İsa için durum neydi? Bu O'nun da yararına mıydı?

Tanrı'nın yolunda kalmak istiyorsa, gidecek başka bir yolu yoktu. Dünyanın temelleri atılmadan önce, Tanrı tarafından günahları üstlenecek olan olarak seçilmişti.

Getsemani'deki son mücadelesinde, Rab'bin iradesine teslim olurken, teri kan damlaları şeklinde toprağa düşüyordu.

Dingin ve derin bir korkuyla, günahkârların yerine Tanrı tarafından reddedilmesinin İsa'nın yararına olduğunu söylemeliyiz. Bu nedenle, Tanrı O'nu yükseltti ve tüm adların üstünde bir ad verdi. Evet bu sayede kurtulabiliyoruz.

29 Mart

Askerler İsa'yı çarmıha geldikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı. Birbirlerine, "Bunu yırtmayalım" dediler, "Kime düşecek diye kura çekelim."

Yuhanna 19:23-24

İsa yoksuldu. "*Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok*" (Matta 8:20).

İsa'nın sahip olduğu tek kıymetli şey üzerindeki mintandı. Onu nasıl edindiğini bilmiyoruz, ama nasıl kaybettiğini biliyoruz.

Çarmıha gerildiğinde mintanı O'ndan alındı. Askerler onu kesmek ya da parçalamak istemediler, çünkü boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı. Ona sahip olmak isteyen askerler yırtılmasını istemiyordu.

Kutsal Kitap'ta mintan genellikle bir kurtuluş tasviri olarak kullanılır. İsa'nın mintanını bu anlamda düşünmeliyiz.

İsa Tanrı'nın gazabı altında çarmıha gerildiğinde, İsa'nın mintanı tek parça olarak çarmıhın dibinde, yerdedi. Diriliş öncesindeki o ilk Kutsal Cuma'da, bir günahkâr İsa'nın mintanını giyerek Golgota'dan evine dönebilirdi. Mintan onu tepeden tırnağa örterdi.

Tabii ki, insan sırf İsa'nın mintanını giyerek kurtulmaz. Bununla birlikte, kurtulmayı istiyorsanız sahip olmanız gereken giysinin tasviridir o mintan.

Tanrı İsa'yı günah sunusu yaparak, doğruluk mintanını O'ndan aldı. Bu giysi şimdi sizi bekliyor. O size imanda verilir. İsa'nın sizin yerinize kurban edildiği gerçeğine iman ediyorsanız, kurtuluş sizindir. O zaman O'nun kaniyle kaplanırsınız ve Tanrı'nın gözünde İsa'nın sahip olduğu doğruluğa sahip olursunuz. Kutsallığınız İsa'nın kutsallığına karşılık gelir. Tanrı, Oğlu'nun doğruluğunu sizin yararınıza sayar.

Bu nedenle, yeryüzünde güvenle dolaşabilirsiniz. Yolunuz Yeni Yerusalım'e doğrudur. Zihniniz endişeli düşüncelerle dolduğunda, giyinmiş olduğunuz giysiye bakın. Kurtuluş giysilerini taşıyorsunuz. İsa sizi kusursuz yaptı. Korkmayın; tamamlanmış bir işle örtüldünüz.

30 Mart

...kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz.

1. Petrus 1:18-19

Gerçekten kurtuldunuz. Bu, İsa'nın sizin için kanını verdiği Golgota'da gerçekleşti. Daha iyi bir Hristiyan olarak daha çok kurtulacağınız doğru değildir.

Hayır – hatta Mesih'e gelmeden önce kurtuluşunuz hazırды. İsa'nın sizin için yaptıklarını zihinlerinizde canlı tutmak hayati önem taşır. Sizi kurtarmak O'nun değerli kanına mal oldu. Bunun anlamı, Tanrı tarafından hayal bile edemeyeceğiniz kadar sevildiğiniz gerçeğidir.

Biricik sevgili Oğlu'nun kanının Tanrı için değerli olduğunu anlamak zor değildir. Ama anlayamadığınız şey, Tanrı'nın sizin yerinize İsa'yı vermeye istekli olacak kadar yakından sizi sevmesidir. Siz kurtulabilesiniz diye O'nun acı çekmesine izin verdi.

Tanrı bunu nasıl yapabildi?

Bunu açıklayamayız, ama zihinlerimiz hayranlık ve şükranla dolar. Kendimizi kutsal topraklarda hissederez. Bizim için ezilenle yüz yüze geldiğimizde yüreklerimiz dinginleşir ve gerçekten kutsal topraklarda olduğumuzu duyumsarız.

Özgürleşmek istediğiniz birçok şey vardır. Günah, günlerimizi çekilmez hâle getiren bir bela ve hastalıktır. Sıkıntılar ve sorunlar ağır ve kara bir bulut gibi üzerinize çöreklenebilir.

Size yük olan her şeyden yüzünüzü çevirin. Harika müjdenin tüm zenginliğiyle içinize girmesine izin verin. İsa'nın kanıyla kurtuldunuz. Tamamen kurtuldunuz. Aslında kendinizi bağlanmış hissettiğiniz her şeyden kurtuldunuz. İsa sizi günahattan ve onun sonsuza dek sürecek olan sonuçlarından kurtardı. Bunu, sizin yerinize günah sunusu olarak yaptı.

Bu yüzden kurtuldunuz.

Ve eğer yüreğiniz soğuyorsa, gitmeniz gereken bir yer vardır. Kanıyla beldelinizi ödemiş Olan'a gitmelisiniz. Orada kan damlaları sizin için değerli hâle gelir. Onlar yere döküldüğünde, sonsuza dek kurtuldunuz.

31 Mart

Ama siz Tanrı sayesinde Mesih İsa'dasınız.

1. Korintliler 1:30

İnsan imanı kendiliğinden alamaz. Kimse kendi isteğiyle ya da kendiliğinden Tanrı'nın sevgili Oğlu'nun krallığına gelemaz. Bunu başlatan daima Tanrı'dır.

Rab kaybolanları birçok yolla çağırır. Hastalık, yalnızlık, acı, sıkıntı ve zorluklar gibi çeşitli yollarla bunu yapar. Rab her zaman kayıp koyunlarını arayan bir çobandır.

Benim Tanrı'ya ulaşmam açıkça O'nun bana ulaşmasıdır. Eğer ilk olarak O beni aramamış olsaydı, ben O'nu asla aramayacaktım. Ya da eğer ilk O beni bulmasaydı, ben O'nu asla bulamazdım. İsa beni kabul etmemiş olsaydı, O'nu asla kabul edemeyecektim.

Bu nedenle, kurtuluşa olan özleminiz, Tanrı tarafından terk edilmediğinizin bir ifadesidir. Tersine, sizi çağırın Tanrı'nın Ruhu'dur. Tanrı'nın size yaklaşma zamanı gelmiştir. Tanrı birine yaklaştığında ve kendine çektiğinde zaman gelmiş demektir. Buna dikkat etmelisiniz. Kendinizi Tanrı'ya teslim etmeli ve sizi kurtarmasına izin vermelisiniz.

Birçok Hristiyan, kurtuluşu kendi gerçekleştirdiği bir şey olarak görür. Kendilerini Tanrı'nın iradesine teslim ederler. "Evet" derler ve İsa'ya iman ederler. Her şeyi bıraktıkları ve O'nu takip ettikleri doğrudur. Yine de kurtuluşları kendileri değil, Tanrı sayesinde gerçekleşmiştir. İsa, eve sağ salım dönebilsinler diye onları sıkıca kavramıştır.

Bu müjdenin yüce bir gücü vardır. Üstesinden gelmek için günahın üzerinde şüphe ve acıyla verilen mücadelede, bu müjde büyük destek sağlar. O zaman insanda ister istemez şu sorular belirir: Acaba hedefe ulaşabilecek miyim? Başlayıp ileri gidemeyenlerden mi olacağım?

Gözlerinizi Tanrı'nın Sözü'ne çevirin. Sizi sevgili Oğlu'nun krallığına getiren O'dur. Bunu daha sonra sizi kendi halinize bırakmak için yapmadı. Siz Göksel Baba'nıza tutunursanız, O sizin İsa'da kalmanızı sağlayacaktır. Tanrı, sizi İsa'da görmeyi her şeyden çok ister. Eğer oradaysanız, göksel yerlerdeki tüm ruhsal kutsamalara ortaksınız. Her şeyi Tanrı'ya borçlusunuz. Çünkü O'nun sayesinde Mesih İsa'dasınız.

Kutsal Kitap Referansları

Eski Antlaşma

Yasa'nın Tekrarı

17:14-20 8 Ocak s. 14

Yeşu

1:3 3 Şubat s. 40

Hâkimler

7:2 14 Ocak s. 20

1. Krallar

11:4 8 Ocak s. 14

2. Tarihler

26:5 16 Şubat s. 53

Eyüp

7:15 17 Şubat s. 54

Mezmunlar

22:1 30 Ocak s. 36

23:1 12 Ocak s. 18

23:3 13 Şubat s. 50

37:7 5 Şubat s. 42

37:34 16 Mart s. 82

66:9 2 Mart s. 68

81:10 11 Şubat s. 48

89:16 14 Mart s. 80

90:12 9 Ocak s. 15

91:14 26 Ocak s. 32

103:16 5 Mart s. 71

105:17 4 Ocak s. 10

119:105 7 Ocak s. 13

130:4 11 Ocak s. 17

138:3 7 Ocak s. 13

Süleyman'ın Özdeyişleri

17:14 21 Mart s. 87

31:25 2 Şubat s. 39

Yeşaya

28:13 15 Şubat s. 52

30:15 3 Mart s. 69

38:17 10 Ocak s. 16

40:9 15 Ocak s. 21

45:2 3 Ocak s. 9

45:15 8 Mart s. 74

48:10-11 12 Mart s. 78

49:6 27 Ocak s. 33

49:15-16 16 Ocak s. 22

53:12 16 Mart s. 82

Zekeriya

3:9 25 Mart s. 91

Yeni Antlaşma

Matta

7:15-16 22 Ocak s. 28

8:20 29 Mart s. 95

11:29 28 Şubat s. 65

26:67-68 27 Mart s. 93

27:46 30 Ocak s. 36

Markos

9:3 14 Şubat s. 51

15:34 30 Ocak s.36

Luka

1:26-27 24 Mart s. 90

10:42 2 Ocak s. 8

12:13-21 20 Ocak s. 26
12:15 15 Mart s. 81
18:16 4 Mart s. 70
22:14-15 31 Ocak s. 37

Yuhanna

11:5 22 Mart s. 88
11:50 28 Mart s. 94
12:10 20 Şubat s. 57
13:7 17 Mart s. 83
14:19 10 Şubat s. 47
14:21 21 Şubat s. 58
14:27 20 Ocak s. 26
17:6 26 Ocak s. 32
17:26 29 Ocak s. 35
19:2 26 Mart s. 92
19:23-24 29 Mart s. 95
19:30 24 Ocak s. 30
21:5 19 Ocak s. 25

Elçilerin İşleri

14:20 25 Ocak s. 31

Pavlus'tan Romalılar'a Mektup

6:3 4 Şubat s. 41
8:1 13 Ocak s. 19
8:31 12 Şubat s. 49
8:32 13 Mart s. 79
10:1 1 Ocak s. 7
10:4 22 Şubat s. 59
11:29 4 Mart s. 70

Pavlus'tan Korintliler'e Birinci Mektup

1:5-6 11 Mart s. 77
1:30 31 Mart s. 97
6:20 25 Şubat s. 62

Pavlus'tan Korintliler'e

1:21 20 Mart s. 86

Pavlus'tan Galatyalılar'a Mektup

2:19 23 Ocak s. 29
3:13-14 30 Ocak s. 36

Pavlus'tan Efesliler'e Mektup

1:3 7 Mart s. 73

Pavlus'tan Filipililer'e Mektup

1:6 11 Şubat s. 48
1:21 10 Şubat s. 47
1:29-30 10 Mart s. 76
3:8 5 Ocak s. 11

Pavlus'tan Koloseliler'e Mektup

1:14 17 Ocak s. 23
1:28 9 Mart s. 75
2:11-12 4 Mart s. 70
3:11 8 Şubat s. 45

Pavlus'tan Timoteos'a Birinci Mektup

6:9 20 Ocak s. 26

Pavlus'tan Timoteos'a İkinci Mektup

4:6 6 Mart s. 72
4:20 18 Şubat s. 55

İbraniler'e Mektup

2:17 18 Mart s. 84
6:11-12 5 Mart s. 71
7:25 26 Şubat s. 63
12:6 18 Şubat s. 55

13:8 19 Mart s. 85
13:10 6 Şubat s. 43
13:13 23 Mart s. 89

Petrus'un Birinci Mektubu

1:18-19 30 Mart s. 96
4:1 17 Şubat s. 54
5:5 23 Şubat s. 60

Petrus'un İkinci Mektubu

1:1 29 Şubat s. 66

Yuhanna'nın Birinci Mektubu

1:9 27 Şubat s. 64
2:1 28 Ocak s. 34
4:9 19 Şubat s. 56
5:4 6 Ocak s. 12

Vahiy

1:5 21 Ocak s. 27
1:5 24 Şubat s. 61
3:8 18 Ocak s. 24
3:8 7 Şubat s. 44
5:5-6 1 Mart s. 67
16:14 9 Şubat s. 46
19:13 1 Şubat s. 38

Önsöz

Bu kitabın amacı, İsa hakkındaki sade, açık ve yaşam veren Söz'ü vaaz etmektir. Bu sözlere hepimizin ihtiyacı var. Günlük okumaların birçoğu ihtiyaç olan şeye dikkat çeker: **Kaybolan günahkârların Kurtarıcısı ve Barıştırıcısı olan İsa Mesih.**

Duam odur ki, bu günlük okumalar yalnızca bazılarının inanmasına yardımcı olmakla kalmasin, aynı zamanda onların İsa'ya bağlı Hristiyanlar olarak kalmasını sağlasın. Tüm kaynaklarınız O'nda olmalıdır. Tek ihtiyacınız İsa'dır. Kendi içinizde yoksulken, O'nda her tür doluluğa sahipsiniz. Kutsal Ruh, Mesih'teki bereketi ortaya çıkardığında derinden kutsanınız ve Tanrı için meyve veririz. Yüreklerimize övgü ve zafer konuldu ve daha iyisi veya daha kötüsü için hayatlarımızı İsa Mesih'in zafer alayında yürürken görürüz.

Bu nedenle, bu kitapta hayatımı zenginleştiren şeyleri başkalarına aktarıyorum. Tanrı herkesi, yer ve gök ortadan kalktığı anda bile yok olmayacak olan Söz'ü aracılığıyla bereketleriyle buluştursun.

Kopenhag 2012
Hans Erik Nissen

Gerekli Olan Tek Bir Şey Vardır

Bu, kendini mutfaktaki tüm işleri yapmak için yalnız bırakılmış hisseden ve Meryem'i tembel olarak suçlayan Marta'ya, İsa'nın verdiği cevaptır.

Gerekli olan nedir? İsa bunu doğrudan cevaplamaz, ama Meryem'in doğru olanı seçtiğini belirtir. Hayatta olunabilecek, sahip olunabilecek, en gerekli olan yer İsa'nın ayaklarının dibidir. Orada bize ihtiyacımızdan çok daha fazlasını verir – kendisini!

Elinizdeki günlük okuma kitabının odağında bu vardır. İsteğimiz, Mesih'teki Tanrı'yla bir daha asla kaybetmeyeceğiniz şekilde buluşabilmenizdir.

Gerekli Olan Tek Bir Şey Vardır, dört kitaptan oluşuyor ve her gün için Kutsal Kitap'tan bir ayet ve ona ait açıklama veriyor. Kitap birkaç farklı dile çevrilmiş ve şimdi Türkçe okuyanlar için de günlük esenlik kaynağı olabilir. Çünkü, en gerekli olan İsa Mesih'in yanında bulunmak ve O'nun Sözü'nü dinlemektir.

Yazar:

Hans Erik Nissen Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da yaşadı. 1938'de doğdu ve 1965'de İlahiyat Doktor'u oldu. Benedicte ile evliydi ve üç kız çocuğu vardı. 2016 yılında öldü.

Kopenhag'da kısa süreliğine rahip olarak hizmet etti. 1970-2003 yılları arasında Hillerod'daki Kutsal Kitap Akademisi'nin başkanlığını yaptı. Bu, Danimarka Luteryen Hizmetleri tarafından yönetilen bir organizasyondur.

